

► **Fàbriques recuperades**

Roda el món // Pàgina 18

A l'Argentina sobreviuen com poden més de 200 empreses recuperades, que donen feina a unes 15.000 persones. L'objectiu de la lluita era en un primer moment no quedar-se sense feina.

► **Un altre model d'oci**

Què es cou // Pàgina 22

Teatre, dansa, música, artesanía i d'altres activitats són protagonistes del Festiat-tac'07. El proper 19 de maig tothom que ho vulgui podrà gaudir d'una jornada per a l'oci compartit, lliure i de franc.

► **Invasió alienígena**

Expressions // Pàgina 24

El cinema de ciència ficció dels anys 50 projecta una imatge de la societat nord-americana intoxicada de paranoia anticomunista i plena de terror davant de l'amenaça exterior.

setmanari de comunicació **directa**

núm. 49 // 16 de maig de 2007

www.setmanaridirecta.info

1,5 euros

Els biocombustibles desforesten l'Amazònia

» Així està el pati // Pàgina 17 » Roda el Món // Pàgina 19

ELS CULTIUS ARRASSEN 20 MILIONS D'HECTÀREES A INDONÈSIA

» Així està el pati // Pàgina 16

Brutalitat policial a Terrassa i a Reus

Les polícies locals d'aquests municipis del Vallès i del Camp de Tarragona han protagonitzat dos greus episodis d'impunitat. Una noia de Terrassa va ser reiteradament agredida després de ser detinguda amb l'excusa de llançar una cigarreta a terra. Un home de Reus va rebre l'impacte d'un tret mentre es trobava emmanillat i immobilitzat a terra.

» Així està el pati // Pàgina 9

Acceptada a tràmit una querrela per mòbing

El jutjat d'instrucció 10 de Barcelona ha admès a tràmit una querrela criminal per assetjament immobiliari, on l'ajuntament hi surt esquitxat.

» Així està el pati // Pàgina 10

Comença la setmana 'fatal'

El dilluns 14 va ser el tret de sortida d'uns dies intensos d'accions i activitats en defensa del territori. A Esplugues s'encadenen a l'ajuntament.

Juanra ja torna a cridar 'Freedom'

» Així està el pati // Pàgina 13

Una trentena d'amics i familiars esperaven Juan Ramón Rodríguez a l'exterior de la presó de Zuera, a Saragossa

Primo Romero

» De dalt a baix // Pàgines 3 a 5

L'administració posa límits a les escoles d'adults

El professorat i l'alumnat de les escoles d'adults reclamen la millora i l'augment de recursos per a aquest sec-

tor educatiu. A Catalunya, una tercera part de la població només té estudis equivalents a l'EGB, l'ESO o l'FP.

» Així està el pati // Pàgina 12

Del Olmo aixeca el secret de sumari del cas Pórtulas

El Mossos han donat per finalitzades, després de 90 dies, les investigacions sobre la Núria. Una llibreta amb

apunts i el registre d'arxius baixats d'internet és tot el que han aportat. S'ha aixecat el secret de sumari.

Editorial

Biocombustibles: una alternativa?

No ens podem estar de reconèixer la capacitat destructiva del capitalisme. Mentre alguns no paren de buscar "solucions" a l'atzucac social i ambiental a què les ànsies d'acumulació d'uns pocs estan duent el planeta; el capital, un i altre cop, utilitza aquestes "solucions" per continuar col·locant la terra cada cop més al final del carreró. Una cosa similar va passar amb l'energia eòlica, una font energètica neta, renovable i descentralitzable. Doncs bé, no passa setmana que no informem de l'oposició a un nou megaparc eòlic, en què l'únic que prima és la màxima producció al mínim preu. La resta –impacte paisatgístic, diversitat ornitològica, necessitats de la població–, no importen una merda. I no perquè tinguem energia més barata, sinó perquè Ells tinguin més marge de benefici. I ara hi tornen amb els biocombustibles. Una proposta de "quatre hippys" que feien anar motors amb oli de cuina cremat, es converteix de sobte en la pedra filosofal que salvarà els nostres urbanites amb 4x4. Davant l'augment del preu de petroli per l'esgotament de les reserves, el capitalisme ja ha trobat la seva pròpia "alternativa": cultivar menjar per alimentar motors. Què hi fa que s'arrasin boscos, es destrueixi biodiversitat o augmenti el preu de productes bàsics per a la majoria empobrida del planeta? Mentre els caps de setmana es pugui continuar anant al xalet en cotxe! I compte, perquè massa sovint, Ells, també som Nosaltres. Perquè, al cap i a la fi, el problema no és tant amb quina energia movem els nostres trastos, sinó per què ens calen tants trastos. I és evident que els beneficiaris del sistema són Ells, però els responsables de canviar-lo som Nosaltres.

Pensem, doncs existim

El mercat és el divendres, dissabte,...

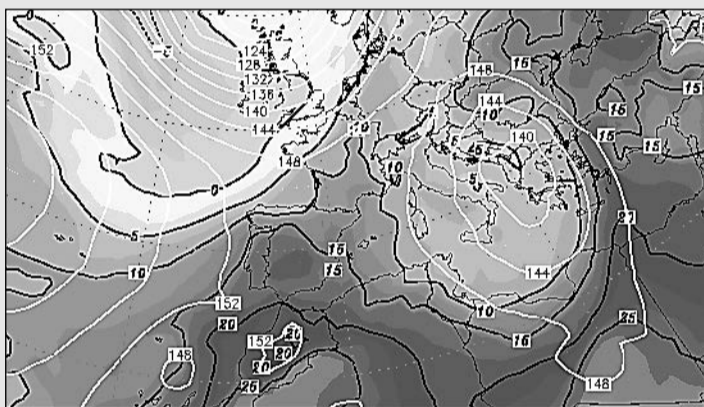
↳ **Lluc Salellas**
/directa@setmanaridirecta.info/

La paraula *mercat* defineix a la perfecció la nostra vida. Com us podeu imaginar, no em refereixo als espais romàntics existents a molts pobles, on la gent compra tot tipus de productes mentre xerra pels descoberts amb qui es topa de cara. Parlo de la base de tots els moviments a l'engròs que trobem al nostre voltant. Un s'aixeca un dijous i descobreix que València, a canvi de no sé quants milions d'euros, es convertirà en un circuit on uns conductors incívics faran de les seves finançats per unes empreses d'allò més eficients. Agafa el metro i arriba a una manifestació en contra del Procés de Bolonya. Un projecte

Parlo de la base de tots els moviments a l'engròs que trobem al nostre voltant

d'àmbit europeu que, segons informen els manifestants, serveix per convertir l'educació en un bé més per comercialitzar-lo i obtenir-ne beneficis. Acaba la protesta, es fa fosc i comença el mercat dels vots. A veure qui

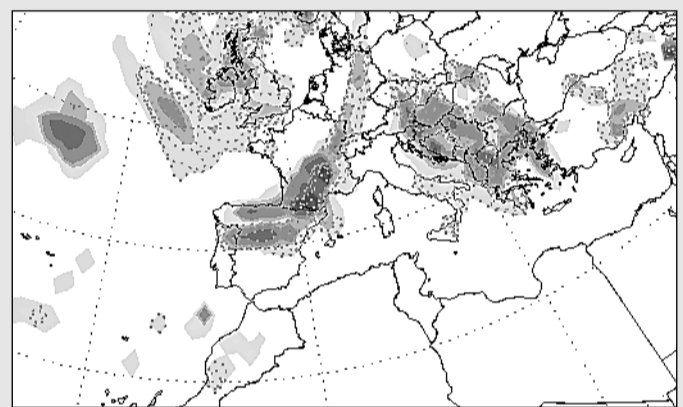
dóna més i demana menys. Divendres, circulo per Girona i, un any més, ha arribat Temps de Flors. La ciutat apardor, experta a oferir ben poca cosa al jovent i als ciutadans la gran part de l'any, mostra la seva imatge de gala per atreure diners i establir nous rècords de despesa i visitants. Enmig d'aquesta ciutat sotmesa al negoci de la imatge, emigro al peu del Canigó on descobreixo un nou mercat, la identitat catalana. Prou! I és que, a una persona que "anar a plaça" sempre l'ha encisat, es pregunta si això del mercat de l'educació, de l'espai públic, de la política... no és res més que un clar exemple de com el capitalisme devora espais que, fins ara, s'havien resistit a la seva fam. ☹

Divendres 18 a la tarda les temperatures s'enfilaran fins als 30 graus a l'interior

Tamborinades

Després de la baixada de temperatures amb fortes ventades i ruixats intensos de dilluns passat, els termòmetres es tornaran a enfilar fins als 30 graus entre dijous i divendres. Un nou front inestabilitzarà l'atmosfera entre dissabte i diumenge, amb tempestes curtes però localment intenses. Afectaran especialment les zones muntanyoses però puntualment també arribaran a la costa.

Dissabte 19 a la tarda hi pot haver tempestes aïllades, curtes i intenses

Com s'ha fet?

Aquesta setmana hem pogut publicar una notícia d'aquelles que agrada publicar: la llibertat d'un pres, en Juanra, que ha pogut abandonar les clavegueres de l'estat, després de cinc llargs anys d'estada en més d'una dotzena de presons de l'estat espanyol i de fora. Felicitats Juanra!

Tanmateix, com recordàvem tot dinant a la redacció, encara queden molts altres presos repartits per la geografia repressiva estatal. N'ha sortit un i només això ja és motiu d'alegria, però no oblidem els milers de persones que continuen privades de llibertat. Per totes elles, seguirem lluitant des de les nostres plomes i teclats, des de les nostres càmeres i objectius.

D'altra banda, la setmana que ve fem el número 50. Sense quasi adonar-nos-en, perquè el ritme setmanal és tan frenètic que gairebé no queda temps de païr el que hem fet. Sembla que encara no som conscients de la importància de l'enorme feina que estem fent, a la DIRECTA i als moviments socials en general. Però el dia de demà, quan recollim els fruits de tot aquest plantell, ens adonarem realment de l'abast de la tasca de construcció d'alternatives reals que estem fent. Així sia.

El racó il·lustrat

Alto

Qui som

DISSENY I COMPAGINACIÓ

Roger Costa

REDACCIÓ

De dalt a baix: Directa Girona *

Impressions: Laia Alsina i Mariona

Ortiz * Així està el pati: Guillem

Sánchez, Lluc Salellas, Laia Alsina,

Jesús Rodríguez *

Roda el món: Guillem Sánchez *

Observatori dels mitjans: Enric

Borràs i Abelló * Què es cou:

Gemma Garcia i Jordi Panyella *

Expressions: Roger Palà,

Jordi Vidal i Santi Eizaguirre *

La graella: Pau Cortina

FOTOGRAFIA

Edu Bayer i Arnau Bach

CORRECCIÓ

Laia Bragulat, Carles Biosca,

Òscar Canudas i Laura Ruiz

PUBLICITAT

Jesús Hita

DISTRIBUCIÓ

Xavi Camós

SUBSCRIPCIONS

Helena Olcina i Amigo

ADMINISTRACIÓ

Miquel Correa

Edita: **Associació per la Difusió Sense Límits ADSL**

Dipòsit Legal: **GI-1528-2005**

c/ **Juan Ramón Jiménez núm. 22, 08902**

L'Hospitalet de Llobregat

www.setmanaridirecta.info

directa@setmanaridirecta.info

Tel: 935 270 982 // Mòbil: 661 493 117

Àrees de treball de Directa:

redaccio@setmanaridirecta.info

fotografia@setmanaridirecta.info

il·lustracio@setmanaridirecta.info

disseny@setmanaridirecta.info

subscripcio@setmanaridirecta.info

distribucio@setmanaridirecta.info

publicitat@setmanaridirecta.info

AQUEST NÚMERO S'ENVIA A IMPREMTA EL DIA 15

LLICÈNCIA CREATIVE COMMONS

Reconeixement-No Comercial-Sense Obra Derivada 2.5

Sou lliure de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:

☉ **-Reconeixement.** Heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o el llicenciadador.

Ⓜ **-No comercial.** No podeu utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials.

Ⓝ **-Sense obres derivades.** No podeu alterar, transformar o generar una obra derivada d'aquesta obra.

- Quan reutilitzeu o distribuïu l'obra, heu de deixar ben clar els termes de la llicència de l'obra.

- Algunes d'aquestes condicions pot no aplicar-se si obteniu el permís del titular del dret d'autor. El dret derivat d'ús legítim o altre limitació reconeguda per llei no queda afectat per l'anterior.

Aquesta publicació té una llicència Creative Commons Attribution-NoDerivs-NonCommercial. Per a veure una còpia d'aquesta llicència visiteu

<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/es/> o envieu una carta a Creative Commons, 559 Nathan Abbot Way, Stanford, California 94305, USA

CRONOLOGIA DE L'EDUCACIÓ PERMANENT D'ADULTS

1973. Es suprimeixen totes les escoles especials per a alfabetització d'adults i es crea el programa d'Educació Permanent d'Adults (EPA)
 1977. 26 de maig 1r acte reivindicatiu de les Escoles d'adults de Catalunya
 1979. Primer mapa d'EPA a Catalunya impulsat pel SEPT (Servei d'Educació Permanent dels Treballadors)

1980. L'Administració cedeix i accepta les proves de graduat a les escoles
 1981. Traspàs de competències del MEC (Ministerio de Educación y Ciencia) a la Generalitat, coincideix amb una ampliació de la xarxa pública d'EPA (Educació Permanent d'Adults) que progressivament es va desaccelerant

1984. Posada en funcionament del Programa de Compensatòria. Neix per compensar la desigualtat davant del sistema educatiu. S'incorporen 40 mestres a les escoles per programes d'alfabetització
 1988. El Govern de la Generalitat decideix fer el traspàs de l'E.A al recent creat Departament de Benestar Social (decret 186/1988). Es crea la Mesa de l'Educació d'Adults de Catalunya on hi participen sindicats, entitats, escoles i altres col·lectius

CATALUNYA // ANÀLISI DE LA SITUACIÓ DE LES ESCOLES D'ADULTS

Escoles d'adults: les eternes oblidades

L'oferta és del 0,9% i la població sense estudis més enllà de l'educació obligatòria, del 34%

Directa Girona

/girona@setmanaridirecta.info/

A Catalunya, el 2006 hi havia 126 centres d'educació per a persones adultes que depenien del Departament d'Educació, 27 de titularitat municipal i 9 del Departament de Justícia dins els centres penitenciaris.

Catalunya té prop de set milions d'habitants. D'aquests, el 80% és població adulta (la franja d'edat entre els 18 i els 64 anys).

Segons un informe fet pel Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu al maig del 2006, hi ha 1.961.757 de persones adultes que no han acabat els estudis obligatoris. Les dades que recullen aquest diagnòstic són encara més alarmants: el 2% no sap llegir o escriure, el 33% de població només té estudis equivalents a la EGB, la ESO o FP de primer grau, i el 34% no tenen cap títol del sistema educatiu. En total, 7 de cada 10 persones adultes no té una titulació més enllà de la obligatòria.

El 33% de població només té estudis equivalents a la EGB, la ESO o FP de primer grau

Podríem entendre que això és degut a la falta d'escolarització durant la dictadura, que abans es començava a treballar de molt jove, podríem trobar diferents arguments per entendre la situació, però el fet alarmant és que a Catalunya hi hagi tan sols una escola d'adults per cada 50.000 habitants. De fet, hi ha set comarques que no tenen cap centre de formació públic específic per adults. L'informe explica, també, que durant el curs escolar de 2004-05, només hi havia un 0,9% de població adulta matriculada als centres públics de formació per adults, una xifra que contrasta directament amb les dades descrites fins ara.

En aquest sentit, Catalunya es troba a la cua dels països de la Unió Europea dels quinze, just després de Grècia. I és que mentre la mitjana europea de persones adultes que està realitzant algun tipus de formació és el 10%, a Catalunya tan sols arriba al 3%.

A més a més, la relació entre l'atur i la manca d'estudis és direc-

Escola d'adults de Girona

ta: tres quartes parts de les persones aturades tenen només els estudis obligatoris acabats, o no acabats. Finalment, cal recordar que la meitat de les persones sense estudis és pobre.

► Història de les escoles d'adults

El concepte d'Escola d'Adults entès com un lloc on aprendre a llegir i escriure era una tasca que es realitzava en moltes associacions des del temps de la República. Molts casals, centres parroquials o sindicats oferien espais i professors per fer les classes en horaris on els treballadors hi poguessin assistir, o biblioteques on cadascú podia tenir accés als coneixements de manera autodidacta. Altres historiadors també men-

cionen com a origen de l'Escola d'Adults la campanya d'alfabetització que es va dur a terme a les darreries del règim franquista, amb la intenció de donar una imatge d'obertura.

El cert és que les Escoles d'Adults neixen amb aquest nom entre la transició i els principis de la democràcia. Va ser quan es va engegar la campanya "cap treballador sense educació bàsica, cap barri sense escola d'adults". Va ser, precisament durant aquesta època, que l'educació passa de mans del Ministerio de Educación y Ciencia a mans de la Generalitat.

D'aquesta manera, al principi, aquestes escoles pertanyien al Departament d'Educació, anys més tard, però, van passar a depen-

dre del Departament de Benestar i Família, i actualment, des del curs 2004-2005 han tornat a Educació.

La història de les escoles d'adults és també plena de lluites i exigències que sovint han rebut el silenci de l'administració per resposta, però sempre han sabut mantenir l'impuls del primer dia, i han anat creixent al costat de la població que atendien. En una de les parets d'una escola es pot llegir: "L'educació necessita tant de formació tècnica, científica i professional com de somnis i utopia".

Les primeres mobilitzacions de les escoles d'adults van ser per aconseguir més centres on s'impartissin classes d'alfabetització. Les següents protestes van ser per incrementar l'oferta educativa,

ampliant els estudis al graduat escolar i les proves d'accés als diferents cicles formatius, com també per l'accés a la universitat per majors de 25 anys. Amb tot, les protestes constants al llarg de la història han estat per intentar millorar la qualitat dels estudis amb l'augment de professorat i amb espais més amplis.

L'oferta educativa ha anat canviant amb els anys. Amb l'arribada de nous nadius de països molt diversos s'ha hagut de canviar l'estratègia per alfabetitzar, ja que les llengües mares són variades, i els recursos per poder aprendre la llengua han canviat i s'ha intentat que fossin més pràctics, amb exemples visuals (ja que en molts casos no es pot fer una traducció ràpida del castellà, com passava abans a les aules d'alfabetització).

La meitat de les persones sense estudis és pobre

Així, si bé en els seus principis era quasi exclusivament una tasca alfabetitzadora, actualment compta amb noves opcions: des d'iniciació a les llengües estrangeres fins a informàtica, comptant també amb la preparació de les proves d'accés i els GES, (Graduat en Educació Secundària) i s'espera que aviat es puguin cursar també els batxillerats.

► Les escoles d'adults de Girona i Salt fan 30 anys d'història

Les escoles d'adults de Girona i Salt han estat especialment pròximes als canvis del seu entorn.enguany, ambdues compleixen 30 anys d'història i històries personals. Sempre amb una línia pedagògica pròxima a Paulo Freire, entenent l'educació com a emancipadora i eina per fer-nos més lliures, i alhora compromesa amb la realitat quotidiana. D'aquesta manera, per exemple, l'escola de Girona té una seu central, però imparteix classes a diferents barris de la ciutat, no sempre amb els recursos que es desitjarien, però amb la intenció d'arribar al màxim d'usuaris possible.

Dins aquest objectiu de conèixer l'entorn, les escoles organitzen diferents actes i xerrades informatives. Des de sortides per conèixer la ciutat, xerrades sobre ecologia i reciclatge, i de remeis casolans, fins a l'elaboració d'una guia per la dinamització de les escales de veïns. ☺

CRONOLOGIA DE L'EDUCACIÓ PERMANENT D'ADULTS

1990. S'aprova la LOGSE. El capítol III es dedica a l'educació d'adults. Any Internacional de l'Alfabetització
1991. El 18 de març surt publicada a Catalunya la Llei de Formació d'Adults

1995. Iniciada per Benestar Social la Campanya d'alfabetització "Començar Ara". Es denuncia el desviament de diners públics a entitats privades
1996. 1a experiència del Graduat en Educació Secundària per adults a l'escola La Concòrdia de Sabadell. Any Europeu de l'Educació i la Formació Permanent

1997. 2 de maig mor Paulo Freire, brasiler i educador que ha deixat el seu pensament pedagògic i polític que molts n'han fet ús en la seva pràctica educativa. Incorporació de llicenciats (cos A) a les escoles d'adults
1998. S'oferten els Programes de Garantia Social (proves d'accés a Grau Mitjà. PTT...)
2000. S'estenen les experiències educatives amb els col·lectius d'immigrants. Manca professorat i formació específica

BARCELONA // JORNADA DE PROTESTA EL 10 DE MAIG

Mestres i alumnes denuncien l'incompliment de diversos acords

La Plataforma 2006-2007 reclama des de fa temps un impuls institucional

Directa Girona

/girona@setmanaridirecta.info/

El passat dijous dia 10 de maig, la Plataforma 2006-2007 de la Mesa d'Educació de Persones Adultes va convocar una concentració a la Plaça Sant Jaume de Barcelona, per l'incompliment del Departament d'Educació de la Generalitat en l'acord signat al maig del 2006 amb la Mesa.

Durant la jornada de protesta es va donar veu dalt de l'escenari a cada un dels representants de la mesa. Seguidament es van llegir les adhesions de les escoles que presentaven la carta al President de la Generalitat. Després, van sortir diversos alumnes que venien de les escoles d'adults a explicar les seves propostes. Sorprenia l'entusiasme que desprenien tots els alumnes que van pujar dalt de l'escenari, i com tots (els nous, els grans i els joves) valoraven, per sobre de tot, l'experiència personal de superació, d'esforços fets amb molta il·lusió, i la bona relació entre els companys.

Xavier Otero va oferir un recital de la seva poesia per recolzar la lluita d'aquest col·lectiu

La intervenció d'una alumne de l'escola del Carmel va ser la més aplaudida:

► **"Li diré una cosa, sr. Montilla:** Resulta que les dones que van a les escoles d'adults, tenim tanta il·lusió amb l'escola, tanta il·lusió amb les assignatures que fem, a veure qui escriu millor en català, a veure qui se n'ensurt millor amb l'ordinador... que resulta que l'altre dia, em deia una companya: 'ai, quan que m'has fet riure!' Perquè jo vaig escriure a l'ordinador 'Anna, ets una burra, mai no n'aprendràs'. Llavors, jo us dic a vosaltres: i no és cert que el ministre o el que sigui s'estalvia molts diners amb els medicaments de la gent gran? Perquè amb la il·lusió que tenim nosaltres per anar a l'escola, no ens recordem que estem malaltes. Perquè tenim la il·lusió d'arreglar-nos,

La jornada va comptar amb la presència i els parlaments d'alumnes i professores

Núria Calatayud

d'anar a la perruqueria, de trobar-nos amb les companyes, de quedar amb elles per sortir una tarda. I sabeu què diu la família quan ens quedem viudes? 'no et preocupis, vés a l'escola que ja veuràs que allà t'ho passaràs molt bé, mama, allà estaràs acompanyada'.

Per tancar la jornada reivindicativa, i esperant que sortissin els representants que estaven reunits a dins la Generalitat, el poeta i antropòleg Xavier Otero va oferir un recital de la seva poesia per recolzar la lluita d'aquest col·lectiu.

A l'hora de marxar van poder arribar els de dins per explicar com havia anat la reunió. No es van poder trobar amb el conseller d'Educació, però la persona que els va atendre es va comprometre a fer-li arribar els documents presentats.

► **Reclams de la mesa d'educació** La Plataforma 2006-2007 de la Mesa d'Educació de Persones Adultes està integrada per mestres representants dels mestres de les escoles d'adults amb titularitat municipal i els que depenen del Departament d'Educació de la Generalitat, representants dels mestres de les escoles de presons,

i representants dels sindicats.

En el preàmbul de l'acord, es manifestava la intenció "d'aconseguir per l'any 2015 un increment de capacitat d'oferta de la xarxa pública que permeti arribar al llindar del 3% de població adulta que no ha acabat els estudis obligatoris". Així mateix, es comprometia "a la dotació dels recursos necessaris per poder garantir un procés educatiu de qualitat i adequat a l'especificitat de l'aprenentatge de les persones adultes".

En vistes a això, la Plataforma 2006-2007 denuncia els incompliments en diversos punts de l'acord: per una banda, el compromís de creixement d'oferta educativa en un 20% anual; també l'incompliment en l'increment de recursos humans per poder assumir aquesta fita i la integració del professorat a la xarxa pública, i per altra banda la millora de la gestió dels centres i les aules.

Denuncien així mateix, que l'impuls que havia de rebre l'educació per tal d'assolir les quotes d'augment de cares al 2015, han estat obviades ja el primer any d'aplicació de l'acord. Segons els manifestants, no hi ha hagut cap

campanya de sensibilització ni d'informació de la oferta de les escoles; s'han posat traves al creixement del nombre de grups si això implicava un augment de professors; s'han ignorat les llistes d'espera (que en alguns casos arriben a més de dues-centes persones) impeding així garantir l'atenció a la demanda real.

Tot plegat, i des del punt de vista de la Mesa, els recursos humans de professorat necessaris haurien d'haver suposat un increment de plantilla d'entre 160 i 180 professors aquest any, i tan sols han estat 42'5 dotacions docents.

D'altra banda i pel que fa a personal administratiu, -consergeria (per atendre les necessitats organitzatives del centre) i psicopedagogs (per atendre a les persones amb necessitats educatives especials)-, creuen que l'increment ha estat igualment insuficient.

Per un altre costat i en referència a les condicions laborals dels treballadors ja existents, els mobilitzats demanen que s'equiparin en igualtat amb els professors de primària i secundària en els propers concursos de trasllat. En els darrers anys, diuen, les vacants no sortien a

concur, i les persones amb les places ocupades tampoc podien tenir càrrecs de responsabilitat, ja que no estaven contemplades en el Departament de Benestar i Família.

Proposen, també, que es garanteixi la continuïtat del professorat de titularitat municipal, i que se'ls reconegui la seva tasca docent. En canvi, i sobre l'especificitat del professorat de les escoles ubicades en centres penitenciaris, la Mesa demana que es traspassin les competències al Departament d'Educació (ara pertanyen al Departament de Justícia).

En mig d'aquest seguit d'exigències, proposen també una millora en la gestió dels estudis i els centres. Un exemple són les homologacions de les persones novingudes, on proposen que s'estableixi un sistema àgil i eficaç per completar la formació que els falta. Un altre exemple és la coordinació amb l'Escola Oficial d'Idiomes. Finalment, també denuncien que la nova implantació de l'IESOC, per estudiar a distància, no està coordinada amb les escoles d'adults, fet que fa que la convalidació sigui en molts casos impossible. ☐

CRONOLOGIA DE L'EDUCACIÓ PERMANENT D'ADULTS

2001. El govern del PP aprova la LOU (Llei Orgànica d'Universitat). 1r concurs de mèrits de Benestar Social per proveir de places definitives de mestres als centres i aules d'adults. Es publica el Mapa de la Formació Bàsica d'Adults de Catalunya per part de la Generalitat. Distribueix el territori en 81 centres i 53 aules.

2002. 1a escola d'estiu de Formació d'adults organitzada per Benestar Social

2003. Retorn de l'educació de persones adultes al Departament d'Educació. S'incorpora personal administratiu a alguns centres d'adults

2005. Acte a la Plaça Sant Jaume de Barcelona de la Mesa de l'E. A. de Catalunya exigint un pla d'acollida de l'educació d'adults i que es faci cas de les reivindicacions del col·lectiu a les quals l'actual govern havia donat sempre suport quan era a l'oposició

2006. L'11 de maig es signa el primer acord dels sindicats amb el Departament d'Educació

2007. Mobilitzacions, cartes al Departament per l'incompliment de l'acord signat. El 10 de maig es fa un acte a la Plaça Sant Jaume convocat per a la Mesa de l'E. A. de Catalunya

ENTREVISTES // A PROFESSORS I ALUMNES D'ESCOLES D'ADULTS

MERCÈ BASAGAÑAS

Professora d'Alfabetització de Català i Anglès

“Els alumnes de la nit et vénen després d'haver treballat tot el dia, et vénen amb son i amb cansament, si et vénen”

Directa: -Ara m'explicaves que també has treballat amb alumnes de primària. Quina creus que és la diferència amb els alumnes de l'escola d'adults?

Mercè: -Els alumnes de primària no vénen voluntàriament a la classe, per tant, no vénen motivats, els has de motivar tu, i segurament els alumnes adults ja arriben convençuts i amb moltes ganes d'aprendre.

Només cal veure l'assistència a les classes de la nit, per exemple. Nosaltres fem

classe tot el dia, del matí a la nit, però els alumnes de la nit, de les vuit fins a un quart d'onze de la nit, et vénen després d'haver treballat tot el dia, et vénen amb son, amb cansament, i veuen igualment. N'hi ha molts que potser els perds pel camí, que d'altra banda és normal, però els que vénen, ho fan amb moltes ganes. Aquí està el valor.

És diferent. I... la relació amb les persones, amb els adults és més una interrelació, comparteixes la riquesa cultural que tenen.

D: -Quines activitats feu, fora de l'horari escolar?

M: -Són, sobretot, xerrades i activitats per conèixer l'entorn. Per exemple, ara fa poc van venir els del CAP, per explicar el seu funcionament. Aquesta, concretament, estava pensada perquè hi assistissin immigrants, per veure quins problemes es troben quan van al CAP, les dificultats burocràtiques... La intenció era intentar explicar-los les possibles solucions als seus problemes.

XAVIER BLANCH

Professor de Socials als GES

Directa: -Quina experiència tenia abans d'arribar a l'escola d'adults?

Xavier Blanch: -Jo vinc de centres de secundària, i a mi sempre m'ha agradat una línia pedagògica innovadora, però potser fer assajos en un sistema normal és més complex, i en canvi aquí, que tens alumnes amb moltes ganes d'estudiar, pots anar incorporant les teves innovacions. En aquest sentit crec que és molt agraït treballar en una escola d'adults ja que tenim la voluntat dels alumnes per tirar endavant.

D: -Quin tipus d'alumnat té a la classe?

X.B.: -Estem en un moment d'impàs, ja que l'antic model d'escola d'adults, que es dedicava quasi únicament a alfabetitzar, ha canviat. Tenim molta gent que ve del fracàs escolar, que està molt bé, però també porten tots els vicis del sistema escolar, vénen amb una concepció molt clara del que és una aula, un professor, un línia d'estudis molt concreta, i això fa que costi una mica més treballar amb aquest sector, perquè ja tenen unes estructures molt marcades.

D: -I són només aquest tipus d'alumnes?

X.B.: -No. Després, continuem tenint gent adulta (el cert és que cada vegada menys, però) que estiren d'una forma bestial. Són

gent que està treballant, atenent a la família, i que vénen aquí fent un sacrifici, i s'asseuen al costat d'una persona que està totalment apàtica, o desanimada, o que té ganes de qualsevol cosa menys d'estudiar... els foten la canya com si fossin els seus propis fills, i això ajuda a crear una altra dinàmica fantàstica.

És una llàstima que el departament d'ensenyament o les autoritats a qui correspongui no faci suficient difusió de les escoles d'adults. Hi ha una xarxa muntada i en part desaproveitada. Estem solucionant el problema de la gent que encara no té una titulació bàsica i estan en edat escolar, i no saben què fer, però també necessitem aquesta altra gent, que són els que més estiren.

D: -I immigrants?

X.B.: -També tenim molts alumnes immigrants, que no se'ls reconeix la titulació que han obtingut als seus països, i que per millorar professionalment, tornen a començar a estudiar. És molt divertit explicar a un llicenciat en química la química del GES (Graduat en Educació Secundària)... clar que hi ha tota la terminologia que s'ha de tornar a aprendre, però els coneixements bàsics ja els tenen, a vegades millor que nosaltres i tot.

AISSATA KANTE

Alumne de GES 3

Aissata Kante: -Jo tinc 22 anys, i sóc de Costa d'Ivori.

Fa un any i dos mesos que he arribat, vaig venir perquè tenia el meu xicot aquí. Aprofitant que no tenia els papers per poder treballar, vaig començar a estudiar. Vaig arribar aquí, i al cap de dos setmanes em vaig apuntar a les classes de català. No entenia res! Al meu país, a partir de secundària feien classes de castellà, anglès i alemany (el francès és la primera llengua), i jo vaig triar castellà, en sabia una mica, però quan vaig arribar el català em costava molt d'entendre.

Directa: -I ara què estudies?

A. K.: -Ara he començat el GES 3.

D: -És el nivell més alt de Ges, no?

A.K.: -Sí. Al meu país havia acabat el batxillerat, i aquest curs he començat el GES aquí.

D: -Quan feia set mesos que estaves aquí, vas començar a estudiar el graduat, Déu n'hi do!

A.K.: -Sí, però les coses que fem s'assemblen molt a les d'allà, les mates, la química... Agafo els apunts del professor en francès, per poder-ho estudiar molt bé. Em costa molt, encara, l'idioma. Però els professors t'ajuden molt, són molt comprensius.

L'escola és un bon lloc per parlar el català, a casa parlem francès, al carrer castellà, i a l'escola és un bon lloc per practicar el català.

D: -I després del GES, vols continuar estudiant?

A.K.: -Sí, m'agradaria fer el batxillerat de ciències. M'agradaria ser metgessa. Allà costa molt, és una carrera molt difícil. Tenia el recolzament dels meus pares allà, però jo sóc aquí.

ISAAC CLOT

Alumne de GES 2

Més endavant m'agradaria estudiar alguna cosa per a mi, no tan per treballar, sinó per gaudir-ne

Directa: -Com vas arribar a l'escola d'adults?

Isac Clot: -Vaig venir perquè a l'institut no em van donar l'ESO, i per trobar una feina quasi sempre demanen el graduat escolar. He començat aquest any. I el que està bé és

que tothom pot anar al nivell que necessiti, si vas més bé de matemàtiques que de socials, doncs fas les mates del GES 3 i les socials del GES 2, és més flexible que a l'institut.

D: -Has estudiat alguna cosa més?

I.B.: -Sí, quan vaig sortir de l'institut la meua mare em va dir que això no s'acabava aquí. I he estudiat perruqueria, quiromassatge, reflexologia, i tinc el títol de monitor en el lleure.

D: -Tens més ganes d'estudiar, després?

I.B.: -M'agradaria estudiar alguna cosa per a mi, com sociologia, per exemple, no tant estudiar per treballar, sinó per gaudir-ne.

Impressions

Josep Ma. Royo Aspa. Investigador de l'Escola de Cultura de Pau

/opinio@setmanaridirecta.info/

Nablus, Nablus

Arribem a Nablus al migdia, després d'haver realitzat un períple de més d'una hora des de Jerusalem Est per carreteres que envolten el mur i que intenten esquivar-la, sense èxit, per recórrer a penes unes desenes de quilòmetres. Al *check point* d'entrada, curiosament, esperem que ens registrin i ens demanin la nostra documentació, però no és així: després descobrirem que els problemes no sorgeixen a l'entrada de la ratera, sinó a la seva sortida. Sota les mirades despectives dels joves soldats israelians, creuem les reixes al costat de desenes de palestins i ens endinsem pel camí de terra i fang que comunica el *check point* amb l'esplanada on esperen els taxistes palestins, que ens miren amb desànim i assumeixen que avui serà un altre dia de poc moviment.

El taxista afortunat ens condueix a la Universitat Al-Najah, on ens esperen uns companys palestins que hem contactat prèviament, que ens concediran una entrevista i ens acompanyaran –entre clamors i crits de joia dels estudiants– per les instal·lacions de la Universitat; allà observem que els joves, en petita escala, reproduïxen el conflicte que enfronta els seus pares: segregació de les activitats que realitzen els movi-

ments estudiantils d'Hamas i de Fatah al campus.

Posteriorment, de la mà d'un jove d'una organització palestina, visitem el casc antic de Nablus, no sense abans creuar el cementiri –“aquest d'aquí era el meu cosí, va morir la setmana passada”; “aquest d'allà va estudiar amb mi a l'escola, va morir fa un mes, era el meu millor amic”, ens comenta el nostre company palestí. Sota les atentes mirades dels joves que custodien el barri –“aquest és el líder de les brigades dels màrtirs d'Al Aqsa a Nablus”, ens xiuxiueja, nerviós, el nostre guia–, realitzem un passeig pels mil·lenaris carrers del casc antic de Nablus, Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO i en altre temps un dels centres econòmics palestins més puixants, avui dia ciutat sumida en una profunda crisi.

Tota la gent que surt al nostre pas ens comenta que, abans de la caiguda del sol, ens esfumem del barri vell, perquè solen produir-se –sobretot els últims mesos– enfrontaments entre les milícies d'Hamas i de Fatah. No dubtem de fer-los cas, el nostre hostal es troba a un centenar de metres del casc antic, on ens atraparà la nit xerrant amb un fotoperiodista gallec i diversos palestins que es congreguen a l'hostal a fumar narguil i comentar les notícies d'Al Jazeera, que ens tradueixen entre somriures i bromes. Després, ens retirem a descansar, amb l'avis que no sortim a les finestres de l'habitació durant la nit, ja que els francitiradors israelians, apostats als turons que envolten la ciutat (on habiten al voltant de 10.000 colons en més d'una desena d'assentaments), no dubten a disparar davant de qual-sevol moviment nocturn, per cobrir el descens dels seus

Sr. Plastiko

companys a la cacera d'algun presumpte milicià palestí. La primera nit dormim profundament, encara que el company fotoperiodista, més intrèpid que nosaltres, ens comentarà que a la matinada s'ha produït una incursió israeliana amb un *carterpillar* per esfondrar una casa, la qual cosa ha desencadenat un fort intercanvi de trets, apaïvat per la intervenció d'un imam del barri. Al matí següent, enmig de fortes pluges, visitarem el veï camp de refugiats d'Al Askar (el vell), on unes 15.000 persones malviuen de *forma temporal* des de fa més de cinquanta anys.

Tanmateix, la segona nit sí que ens despertem, després d'una explosió que ha sonat massa a prop i que ha fet tremolar els vidres de les finestres, aproximadament a les 05.00 h. Serà al matí següent, quatre hores després,

quan descobrirem l'ocorregut: una incursió israeliana amb l'objectiu de detenir un presumpte milicià ha acabat amb la família d'aquest al carrer, dos detinguts i la casa completament destruïda per l'efecte d'una operació de càstig, amb prou feines a un centenar de metres del nostre hostal, al mateix carrer. La multitud, congregada al voltant del domicili, ens convida a entrar, previ permís de la matriarca de la casa que, al costat de la seva família, està intentant rescatar algunes restes del que va ser la seva llar. Com que som dels pocs estrangers presents a la ciutat, ens confonen per periodistes.

Hores més tard, després d'una entrevista amb la representant d'exteriors de l'ajuntament –governat per Hamas–, decidim continuar el nostre viatge, no sense abans esperar pacientment el nostre torn al *check point* de

sortida de Nablus, on l'espera aquesta vegada sí que es dilata al voltant d'una hora, amb registres i arbitriats inclosos. El bus ens portarà novament a Jerusalem, i posteriorment a Ramallah, i d'allà a Bil'in, on la manifestació no violenta en contra del mur, que es convoca des de fa 106 divendres, segueix endavant, impertèrrita. Aquesta vegada només causarà alguns ferits per bales de goma, altres vegades ha estat pitjor, ens comenten.

Avui, tres mesos després d'aquests fets, tot continua igual: rebo un correu del nostre amic *cicerone* de Nablus que detalla la mort d'uns altres dos joves palestins en enfrontaments a l'àrea de Ras El Ein, a Nablus, i el posterior incendi de la casa. “Quan acabarà aquest malson?” –em pregunta, desconsolat, sabent que la seva pregunta no rebrà cap resposta.

Aquesta vegada només causarà alguns ferits per bales de goma, altres vegades ha estat pitjor, ens comenten

Rosa Carbó. Sociòloga

/opinio@setmanaridirecta.info/

Què passa quan la dreta perd el poder polític?

Passats uns quants anys, ja podem començar a reflexionar sobre aquesta qüestió. La primera reacció, tant de CIU a les autonòmiques de l'any 2003 com del PP al 2004, va ser molt similar: la indignació. Indignació perquè consideraven que se'ls havia expulsat d'un lloc que pensaven que era seu *per se*. Això sense caure en que, si veritablement les institucions polítiques fossin un espai reservat als alts càrrecs conservadors, s'estaria negant el caràcter democràtic de les institucions mateixes. Ara per ara, la nostra democràcia liberal és molt limitada, però un dels seus principis bàsics elementals, a més a

més dels drets i les llibertats polítiques, és el fet de l'alternança política, que depèn íntegrament de la ciutadania.

D'aquí que la següent qüestió a reflexionar sigui si pot existir o no una dreta democràtica. Especialment en aquest país, amb una reduïda tradició democràtica i una llarga herència franquista de la dreta més rànica i casposa que ha existit a Europa.

Però, si aquesta situació d'enroc, en el cas de CIU, va durar una temporada, aquesta postura continua sense fissures a les files del PP, des del març de 2004 fins a l'actualitat. Continuen negant la legitimitat del govern actual i de

les institucions democràtiques, tant polítiques com jurídiques. Han creat una teoria de la conspiració que els fa màrtirs i víctimes del mateix sistema que els va donar la victòria el 1996 i la majoria absoluta el 2000. La negació

Aquests brots franquistes són senyal d'un passat no tant passat i poc assumit

de l'autoria de l'atemptat de l'11M i l'actitud de cara al procés de pau d'Euskadi són les dues directrius polítiques d'aquesta dreta.

L'anticatalanisme i el nacionalisme caspós són els dos trets més característics que ens remeten als orígens franquistes d'aquest partit, més conegut en una altra època com Alianza Popular (AP). Si a la dècada dels noranta, en alguns sectors mediàtics, se senyalava aquesta dreta com una dreta reciclada i purament democràtica, actualment s'evidencia amb claredat que la dreta és més franquista que mai. Ha elaborat un discurs que mobilitza aquells sectors casposos que

pensaven que ja ningú els faria cas. No és anecdòtic que, durant aquest període, s'hagin cremat i boicotejat actes a llibreries a Madrid, com passava als anys obscurs de la nostra història; no és pas anecdòtica la postura del PP en el debat de la Llei de Recuperació de la Memòria Històrica; no és pas estrany que s'indignin quan s'intenta treure una estàtua de Franco del mig d'una ciutat. Aquests brots franquistes són senyal d'un passat no tant passat i poc assumit i de l'emergència d'unes tensions que desconeixem quines conseqüències poden tenir en un futur no tant llunyà.

Romeo Gavarra. Activista socioecologista /opinio@setmanaridirecta.info/

El canvi climàtic és cert i és real

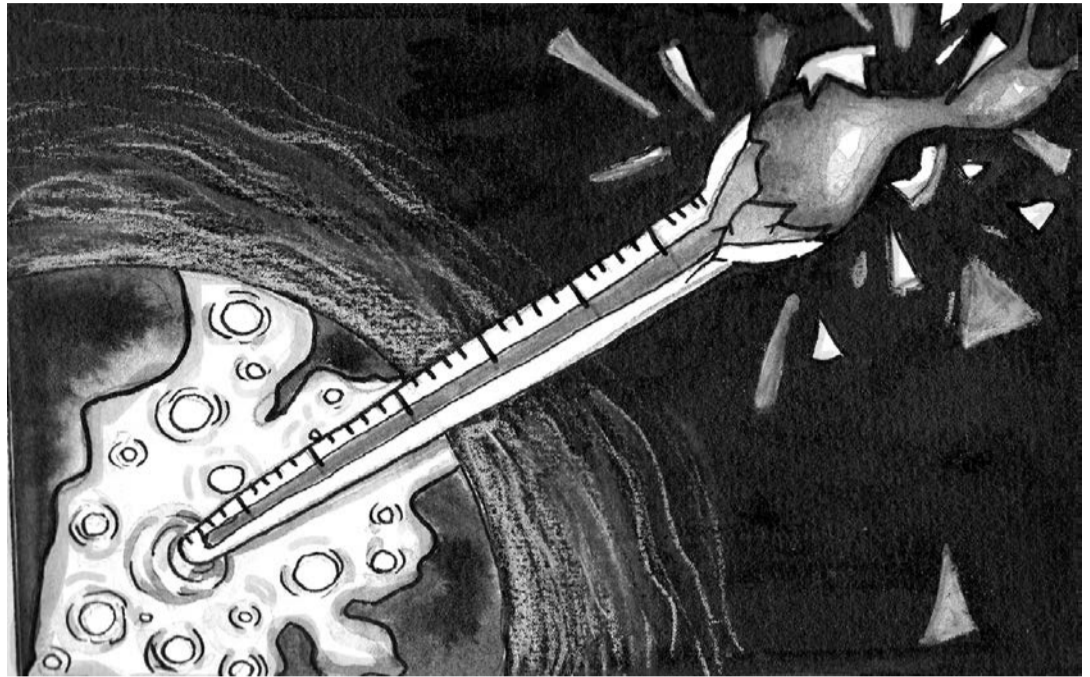
El 1962, Rachel Carson, precursora del moviment ecologista, encetava la preocupació dels humans per l'alteració i la destrucció que produïa la nostra activitat sobre l'ambient. Després de més de 40 anys d'evidències encara hi ha qui no ho reconeix o fins i tot qui fa l'esforç de negar-ho. Aquest és el cas dels EUA, la Xina, Rússia –els tres màxims emissors de gasos d'efecte hivernacle–, Austràlia i l'Àrabia Saudita, sobre l'escalfament global del planeta. Aquests països han arribat al punt de voler falsejar la realitat, pagant

científics i tecnoburòcrates afins, per contrarestar el ressò que ha tingut i que està tenint la presentació del primer i el segon informes del Panell Intergovernamental sobre Canvi Climàtic (IPCC) de l'ONU.

El 1992, ja hi havia estudis que demostraven la relació entre l'activitat humana, especialment l'ús de combustibles fòssils, amb l'increment de la concentració atmosfèrica de gasos d'efecte hivernacle (CO₂, metà, i altres) i certes alteracions climàtiques que s'estaven produint, concretament amb l'escalfament global a la biosfera.

No obstant això, la burocràcia internacional és lenta, i feixuga, i les pressions dels lobbies econòmics són fortíssimes. En aquell moment, a Rio de Janeiro, les Nacions Unides tot just van aconseguir tirar endavant el Conveni Marc sobre Canvi Climàtic que donava com a resultat el 1997 el famós Protocol de Kyoto a què no han accedit ni Austràlia ni els EUA i molts altres països més no n'estan complint els compromisos marcats, com per exemple, la Unió Europea, Rússia, la Xina, el Japó... Aquests cinc països junts han contaminat l'atmosfera amb el 82% de les emissions de CO₂ en l'àmbit mundial des del 1950 fins al 2000. Només els Estats Units i Europa junts ja representen el 51%.

Finalment, l'establishment arran de tantes evidències han presentat els estudis de l'ONU esmentats, els quals no donen lloc a cap mena de dubte. La temperatura mitjana del planeta ha augmentat durant el segle XX en 0,76 °C i pujarà entre 1,8 i 4 graus en els propers cent anys. El més probable és que en els propers vint anys

Mayta Rodríguez

l'escalfament sigui de 0,4 °C. Això produirà una afectació directa, que ja està actuant, sobre els ecosistemes més vulnerables, entre els quals hi ha la regió mediterrània, i extingirà el 30% de les espècies de la Terra. Concretament, J. Enric Llebot (físic i professor de la UAB) afirmava recentment en un diari que l'escassetat de l'aigua serà el principal problema del futur de Catalunya. La pujada de temperatures juntament amb l'increment de l'evaporació i la disminució de les pluges entre un 10 i un 20% causarà més problemes de disponibilitat d'aigua potable. A tot això, s'afegeix el desglaç de l'aigua continental i del gel dels casquets polars, que ha produït, entre 1993 i 2003, un augment de 3,1 mm per any del nivell del mar. A aquest ritme, el nivell del mar pujarà entre 18 i 59 cm

al llarg del segle XXI. Un informe presentat pel Ministeri de Medi Ambient i la Universitat de Cantàbria explica que abans del 2050 les platges de l'Estat espanyol retrocediran 15 metres, i espais com Doñana, la Manega, l'Albufera de València i la Costa Brava perdran litoral. Conseqüències com l'elevació del nivell del mar (20 cm al Mediterrani) i l'escassetat de l'aigua són ja en aquest moment irreversibles a la Península Ibèrica.

I mentrestant, què fa l'espècie humana, especialment al món occidental, principal causant d'aquest gran impacte global? Continuar cavalcant en el consumisme, en el malbaratament dels recursos, en el productivisme i en el creixement desmesurat a còpia d'anar cremant hidrocarburs. Es continuen construint carreteres i

autopistes, cotxes i més cotxes, trens de gran velocitat, línies d'alta tensió, urbanitzacions a tort i a dret, segones residències i cases de luxe... per continuar perpetuant per molts anys i dècades un model social i econòmic dominat per uns poders que ni de bon tros volen deixar d'esprèmer la gallina dels ous d'or.

Aguantarem, les classes més desfavorides i els pobres del món, aquesta batzegada planetària? Estem disposats a continuar enverinant el planeta i a nosaltres mateixos? Fins quan esperarem a rebel·lar-nos i a crear les nostres pròpies alternatives fora de tota aquesta irracionalitat i basant les nostres vides en la justícia, en el respecte al planeta i a cobrir exactament i només allò que correspon a les necessitats bàsiques de les persones?

Aguantarem, les classes més desfavorides i els pobres del món, aquesta batzegada planetària? Estem disposats a continuar enverinant el planeta i a nosaltres mateixos? Fins quan esperarem a rebel·lar-nos i a crear les nostres pròpies alternatives?

Rolando Guerra. Membre de Comunicant /opinio@setmanaridirecta.info/

Mirant la tele

El presentador del telenotícies diu que a partir d'ara els Mossos d'Esquadra tenen ordre d'aturar i multar els ciclistes que no compleixin amb les normes de circulació. Hauran de dur casc, com els motoristes, no superar els límits d'alcohol previstos (0,25%, no se què deu representar, traduït en canyes), portar llums com tothom i peces de roba reflectants, com els vianants per carretera. Tampoc podran escoltar música ni parlar pel mòbil. Ni portar remolc. L'informant no diu res respecte a l'excés de velocitat, sorollositat o emissió de gasos contaminants. El legislador haurà d'esmenar el descuit.

Per les infraccions d'aques-

tes normes, les multes poden ser de 150 euros.

A la pantalla, ara, apareix el portaveu dels Mossos per explicar-nos qui serà objecte, –a partir d'ara– de la severa atenció de les patrulles de carretera.

Doncs bé: persones (no hauria de dir "individus?") que van en bicicleta per la carretera, fins i tot quan fosqueja, sense llums ni cascos i que solen ser treballadors, en general immigrants... la tipologia que sol provocar accidents, vaja.

Home! Li falta afegir –perquè s'entengui a fons fins on arriba la perillositat dels subjectes en qüestió– que molts d'ells són negres i que, per tant, juguen amb avantatge a l'hora

Intolerable: negres que van a "currar" al matí, abans que surti el sol, i que se'n tornen als seus domicilis quan ja s'ha fet fosc, sense cascos ni llums, amb bicicletes atrotinades

d'ocultar-se de nit o al capvespre a les voreres de les carreteres per donar ensurts i fer perillar la seguretat dels honestos ciutadans complidors de lleis i reglaments.

Intolerable: negres que van a currar al matí, abans que surti el sol, i que se'n tornen als seus domicilis quan ja s'ha fet fosc, sense cascos ni llums, amb bicicletes atrotinades, posant en perill la circulació dels nostres quatre per quatre, twingos, renault meganes, furgonetes, hondas i suzukies. Pitjor que els senglars, que quan els envesteixes et deixen el cotxe fet una porqueria, però que almenys els pots aprofitar a la cassola, rostits o en fricandó. Aquests

–els treballadors immigrants–, en canvi, et deixen el cotxe fet una porqueria i a més encara perds una vesprada fent pape-rassa.

Per tant, benvinguda la tolerància zero, benvingudes les multes de 150 euros, una setmana de sou per a molts d'ells... Que s'espavilin, que demanin diners i que es comprin un cotxe o una moto, que la carretera és per a qui paga impost de circulació i, per tant, té dret a circular-hi sense gossos, immigrants, fauna salvatge i indesitjables de tota mena que entorpeixen la marxa.

Aquestes sí que són mesures ecologistes i d'esquerres de debò...

Navegant per la xarxa

Descàrregues

Ja fa dies que els mitjans expliquen que els Mossos d'Esquadra i algunes policies locals han comprat les anomenades Taser. De fet, no és una novetat, però després que un jove esquizo-frènic morís pel tret d'un agent dels Mossos, la possibilitat que els agents de les forces de l'ordre puguin utilitzar aquest tipus d'arma ha tornat a sortir a la llum.

Deixant de banda que les armes i la policia no ens generen massa simpaties, el fet de saber que poden utilitzar una nova "joguina, encara ens inquieta més. Per això ens hem posat a navegar per la xarxa i ens hem aturat a patrulleros.com, una web on agents de diferents cossos hi diuen la seva. Sobre les Taser també...

El primer policia que comença a opinar (després d'anunciar una web que assegura que es "el lloc ideal per lligar i enamorar-se") ja espanta amb el títol: "Precaució amb les pistoles de descàrregues elèctriques, ja se'n comencen a veure". Les aportacions que apareixen al fòrum policial no són massa encoratjadores: "Jo he provat la Taser en la meua carn i us asseguro que és 'definitiu'. Sincerament, em fa més por estar a menys de sis metres d'un tio amb pistola de descàrregues que a dos metres d'un tio amb una pistola del 45. I no és conya". Després de comentar com aquest, que ens fan posar la pell de gallina, continua: "Nosaltres no podem comprar-les a títol individual, tot i que hi ha més d'un distribuïdor que ens les ven perquè som 'amiguets', sinó la unitat a la qual pertanyem".

I per si encara no patíem prou, un altre policia afegeix: "Us asseguro que quan et llencen les agulletes dels nassos podem començar a tremolar. La velocitat que tenen és similar a un projectil... I són molt eficaços, no sabeu fins a quin punt. La incapacitat temporal és total i estem a les mans del 'pistolero' que pot fer amb nosaltres el que vulgui".

Les opinions continuen i els comentaris a favor de les Taser van en augment: "És una arma definitiva per resoldre sense lesions. És un gran invent perquè no importa que el tio vagi col·locat, com funciona a nivell nerviós, se li descompon el cos, encara que no vulgui. És autèntica dinamita. No té efectes secundaris i la recomano a tots els policies escèptics, perquè veuran la llum del progrés en material policial".

El que sembla convèncer a tothom, és que és l'arma definitiva: "Es pot utilitzar més vegades que la pistola de tota la vida, que és més radical. Immobilitza, poses les manilles i no has de pagar una multa o passar per la presó per haver matat algú, en un troteig, és clar". I el pitjor és que els vigilants de seguretat sembla que s'animen i també volen jugar amb l'electricitat i proposen utilitzar-la en avions, en sales de festes... vaja, que ens aniran posant els dits a l'endoll a cada pas que fem contra la "seva seguretat".

L'escala del carrer Riego

Jordi Soler, Sants
Barcelona

El carrer Riego, a Sants, acaba en una paret, amb una rampa i unes escales fent triangle. Al costat, en unes finques on molts anys hi va haver un club de petanca, s'està a punt d'edificar. Fins aquí, res especial. El que comença a ser més anormal és que es pretenguin edificar 11 plantes (14 si es mira l'edifici per darrera) en un carrer amb façanes de 5 pisos. L'argument és que s'ha esmenat el Pla General metropolità permetent a la immobiliària aquesta alçada a canvi de cedir per a l'ús públic una finca contigua. Els veïns han investigat el cas, i la finca contigua són, ...les escales i la rampa del carrer Riego... que eren de propietat pública i que fa quatre anys l'Ajuntament va substar i vendre a la immobiliària constructora.

Resumint: l'Ajuntament ven un tros de carrer a una constructora, i després, com a agraïment perquè l'hi retorni, li deixa aixecar sis plantes més a un edifici que, a més de perjudicar a les finques veïnes, semblarà un bolet al carrer Sant Antoni i al barri del Triangle de Sants. Per "flipar".

Contaminació

Elisabeth Sánchez
Barcelona

Ja fa temps que sentim l'ajuntament de Barcelona parlant de combatre tot tipus de contaminació —que no sigui la dels vehicles, és clar, que potser els fabricants es queixarien. Es parla d'acabar amb la contaminació lumínica i s'encén cada nit l'horrible Torre Agbar.

També es parla de combatre l'acústica amb agents de la Guàrdia Urbana i els treballadors de la neteja que fan fora els ciutadans que xerren a les places, però no es diu res del molest espectacle de soroll que aquest cap de setmana s'ha viscut al Port Vell de Barcelona. Coincidint amb el Gran Premi de Fórmula 1 de Montmeló, s'ha muntat tot un xou sobre el tema a la vora del mar. I, perquè fos més creïble tot plegat, un cotxe d'exhibició s'ha dedicat a estar hores fent el soroll insuportable que caracteritza els vehicles de Fórmula 1. D'acord, el soroll no el feia a les 6 de la matinada ni a les 23 hores, però passejar pel costat de l'aigua sentint aquell so eixordador i ser veïna d'aquella zona era per tornar-se boja. A casa havíem de parlar a crits i al carrer tres quarts del mateix.

Ja sabem que els ciutadans no movem ni de bon tros els

Salvem Can Fargas

Lluís Vila
Coordinador de la Plataforma Salvem Can Fargas

Benvolguts/des. Avui, dimarts a les 12:30, tindrà lloc la celebració del judici de faltes 577/06 sobre injúries i vexacions, en el qual han estat imputats 7 membres de la Plataforma Salvem Can Fargas i de la Junta de l'Associació de Veïns i Veïnes de la Font d'en Fargues per la Sra. Rosario Vilaregut, i amb el qual la família Vilaregut, màxims accionistes de l'empresa Unicompte actual propietària de la masia de Can Fargas, pretén, per una banda, embolicar i dificultar el procés d'expropiació de la masia iniciat per l'Ajuntament de Barcelona i, per una altra, castigar el nucli de persones que des de l'any 2000 han dinamitzat el moviment ciutadà d'oposició als faraònics projectes d'Unicompte. En efecte, Unicompte volia i vol ubicar dins de la masia i dels seus jardins —estant protegit tot el conjunt com a Bé Cultural d'Interès Local— un gran parking per a 200 cotxes, un centre geriàtric de dia per a 200 persones, una residència geriàtrica per a 100 llits, una escola d'hosteleria i un restaurant, i s'ha trobat amb l'oposició als seus projectes dels molts milers de persones que han donat suport a

la Plataforma Salvem Can Fargas, així com la de tots els grups polítics amb representació a l'Ajuntament de Barcelona, perquè a desgrat de les afirmacions dels Vilaregut, en el sentit que totes aquestes obres no malmetrien Can Fargas, tenen el ple convenciment que aquestes obres sí que haguessin posat en un greu perill la conservació integral de la mil·lenària masia i dels seus jardins. Però, amb falses acusacions, que són la continuació de l'assetjament contra les persones imputades en el judici de demà, que va començar fa més d'un any amb un intent d'apoderar-se de la Junta de l'AVV de la Font d'en Fargues si aquesta no cedia a les seves pretensions, pretenen veure si poden aconseguir per la via judicial —gràcies a disposar d'advocats experts— el que no els ha estat possible per la via associativa democràtica. Bé, la història que sobre aquest tema us hauríem d'explicar és força més llarga i ens la reservem per donar-la a conèixer després del judici. Avui, per acabar, volem demanar-vos de nou el vostre suport, per tal de fer possible que no puguin sortir-se amb la seva i que la justícia i la veritat prevalguin per sobre de la mala fe. És per això que esperem que ens acompanyeu, a les 12:30, al Jutjat d'instrucció 31 de Barcelona, al Passeig Lluís Companys 1-5, 5a planta. Com sempre, cordialment,

cartes Les cartes han de tenir una extensió màxima de 1.500 caràcters (amb espais) i han de portar: signatura, localitat i contacte

Envieu les vostres cartes per correu electrònic a cartes@setmanaridirecta.info o per correu postal a **Juan Ramón Jiménez, 22, 08902 Hospitalet de Llobregat**

diners que mou la Fórmula 1, però, per desgràcia del senyor Hereu, habitem en aquesta ciutat cada vegada més apardor i menys viva. Ara que vénen eleccions a sobre els hem de sentir parlar d'escoltar la gent i veure'ls la cara a cada cantonada. Quina paciència!

Nazis a l'OTAN

Assemblea Antimilitarista de Catalunya

No fa gaire es va conèixer la notícia de la mort de Bernd Freytag von Loringhoven, el general alemany considerat l'últim supervivent del búnquer de Hitler. Al seu llibre de memòries, aquest militar relata la vida al quarter general del *führer* durant l'últim any i mig de guerra. En aquells temps era ni més ni menys que el comandant

d'Estat Major, ajudant de la màxima autoritat militar, Hans Krebs. Va poder escapar viu miraculosament i, més tard, tindria la doble sort de poder explicar-ho. Les seves memòries vénen a afegir-se a la nombrosa llista de textos sobre els últims dies de Hitler i, fins i tot, va participar com a assessor històric de la famosa pel·lícula *El Hundimiento*.

La sorpresa la trobem a la seva trajectòria intermèdia. Presoner dels britànics fins a 1948, va poder reprendre la seva carrera militar a l'exèrcit federal alemany i, agafeu-vos, a l'OTAN —la vanguardia de la "lluita per la llibertat" a Europa— fins que es va llicenciar tranquil·lament a la dècada dels setanta.

La dada és sucosa. Revela, per un costat, el que ja sabíem: l'exculpació i la rehabilitació de l'exèrcit alemany durant la postguerra alemanya. La versió oficial digué que "el poble alemany no en sabia res", i els caps de turc van ser els oficials de la SS i de la Gestapo. De fet, la polèmica no es van tancar fins a 2002, quan es va establir la

responsabilitat dels cossos de l'exèrcit en tota mena de matances, incloent-hi el genocidi dels camps.

Però és encara més punyent constatar el reclutament d'alts oficials nazis per l'OTAN, del qual el nostre general n'és un bon exemple. Sembla ser que, com en el cas dels científics nuclears alemanys, els comandaments de l'OTAN —americans— donaven prioritat a la professionalitat, militar en aquest cas, fos del color que fos. L'OTAN de la guerra freda es va crear a partir d'aquesta immensa maquinària internacional. Van canviar els uniformes, però no les persones. Fins i tot el rang es mantingué. Quant al passat de cadascú, el silenci més absolut.

Quina pena que els nostres dirigents no ens expliquessin res d'això quan ens van ficar a l'OTAN. Si algun crític agosarat hagués expurgat la dada d'aquest general, hauria estat titllat de fals i demagog. Lamentablement, la realitat supera sovint la imaginació.

Així està el pati

► Pàgina 10
El moviment en defensa del territori i contra l'especulació ha iniciat la setmana de lluita amb el lema "Està tot fatal".

► Pàgina 12
El jutge Juan Del Olmo, de l'Audiència espanyola, va aixecar el dimecres 9 de maig el secret de sumari del cas Núria Pórtulas.

► Pàgina 17
Els biocombustibles se'ns presenten com la solució a les emissions de CO₂. Però aquesta nova font energètica té els seus perills.

BARCELONA // PROCÉS JUDICIAL OBERT CONTRA UN PROPIETARI AL BARRI DEL CLOT

Admesa a tràmit una querella per assetjament immobiliari

✉ Pau Cortina
/redaccio@setmanaridirecta.info/

En una decisió quasi sense precedents, el jutjat d'Instrucció número 10 de Barcelona ha admès a tràmit una querella criminal interposada pels delictes de coaccions i contra la integritat moral contra el propietari i administrador d'una finca al barri del Clot, a qui s'acusa de practicar assetjament a una inquilina des de fa més de vint anys. De prosperar, aquest seria tan sols el segon cas de querella per assetjament immobiliari que s'instrueix com a delictes i per tant establiria jurisprudència penal en el terreny del que es coneix com a mòbing immobiliari, una activitat fraudulenta practicada per alguns propietaris i administradors de finques fins ara només ha estat jutjada per la via civil, exceptuant el "cas de Verdi 28", que va acabar amb una sanció econòmica per una "falta de coaccions".

La ineficàcia de la jurisdicció civil davant el poder immobiliari obliga a recórrer a la via penal

La querellant, una veïna del carrer Rogent, representa la tercera generació que viu en aquest edifici del Clot, on també regenta un petit negoci de cistelleria. Actualment és la darrera inquilina de l'immoble. Des dels anys vuitanta ha mantingut un conflicte constant amb l'administrador de la finca —que n'és alhora el propietari— per la manca de manteniment "intencionat" de l'edifici, i no només això, sinó que des de fa catorze anys es veu obligada a consignar la renda, és a dir, a deixar constància pública i física que efectivament paga les mensualitats convingudes amb la propietat, després que aquesta es negués a cobrar "al·legant discrepàncies sobre els diners a cobrar". Val a dir que aquesta és una estratègia recurrent en els casos coneguts d'assetjament, a través de la qual la propietat intenta justificar un hipotètic desnonament per causa de "l'impagament del lloguer", quan realment és la matei-

A la cuina, tres puntals a la cuina asseguren que no s'esfondri el sostre

Eloy de Mateo

xa propietat qui de manera intencionada posa impediments per cobrar-lo

► Reclamacions exhaustives amb efectes mínims

El conflicte entre llogatera i propietari perquè aquest últim realitzés les obres de manteniment de l'edifici es remunta, com s'ha dit, a la dècada dels vuitanta i ha deixat un rastre de requeriments verbals, denúncies al jutjat de guàrdia, instàncies i visites a l'Ajuntament de Barcelona, queixes

al Síndic de Greuges de Catalunya i també dues demandes civils que, finalment, han portat l'afectada a interposar l'esmentada querella criminal "avalada amb sobrat fonament per tots aquests precedents", segons explica l'advocada de la querellant. La inquilina, afirma, ha hagut d'aguantar el desgast que suposa viure amb la por de realitzar un pas en fals que pogués ser aprofitat per la propietat per a rescindir el seu contracte i ha tingut una pèrdua de la seva qua-

litat de vida a causa de "l'estat lamentable de la finca i l'angoixa constant". En aquest sentit, la darrera penúria que afronta aquesta veïna és la d'haver de viure sense aigua corrent —i això és especialment greu tractant-se d'una persona d'edat avançada i que viu sola— tot i que aquest concepte s'inclou en el pagament mensual de la renda, donat que des del novembre de 2006 el propietari va deixar d'abonar l'aigua a la companyia.

► Actitud negligent per part de l'Ajuntament

Al llarg de tot aquest procés tan kafkià, l'Ajuntament apareix com una institució negligent que no ha intervingut mai de manera clara en favor de l'afectada malgrat que, com senyala el mateix Síndic de Greuges, té la facultat d'execució subsidiària de les obres de rehabilitació a càrrec de la propietat. Amb tot, el consistori ha imposat en tot aquest temps dues sancions econòmiques (de 300 i 600 euros) per dues ordres de conservació incomplertes pel propietari.

L'Ajuntament apareix, al llarg de tot el procés, com una institució negligent que no ha intervingut mai a favor de l'afectada

Actualment, la situació depèn d'una resolució del jutjat de primera instància civil —fruit d'una demanda civil presentada contra el propietari el maig de 2005— que ha de determinar si el propietari ha d'efectuar les obres de manteniment o bé si és la veïna qui ha d'abandonar la finca. En aquest procés pot jugar a favor del propietari la llei d'arrendaments urbans de 1964, que estableix que si el cost de la rehabilitació o el manteniment de la finca supera el 50% del seu valor —exclòs el preu del sòl—, això constitueix causa de resolució del contracte. Com assenyala l'advoca-

La reforma del Codi Penal pot ser determinant

La rellevància d'aquest procés penal obert rau en el fet que, en el supòsit que s'acabi celebrant el judici i que la sentència sigui favorable a l'acusació, per primera vegada s'establiria que el mòbing és en si mateix un delictes i, en conseqüència, seria motiu de persecució legal i es produiria un augment significatiu de les sancions imposables, sancions que ja no serien només econòmiques sinó penes de presó. Al marge del que passi amb aquest cas concret, gràcies a una sentència recent de l'Au-

diència Provincial de Barcelona sobre un altre cas de mòbing on per primera vegada s'admetia l'existència de mòbing immobiliari o violència immobiliària, s'ha inclòs la següent especificació en el nou projecte de Llei Orgànica del Codi Penal que prepara el govern espanyol: "Qualsevol persona que en una relació laboral o en qualsevol relació contractual" (aquest és el cas) "realitzi de forma reiterada un acte de greu d'assetjament psicològic o bé hostilitats que generin en la víctima sentiments

d'humiliació o provoquin situacions greument ofensives per la dignitat moral de l'altra part, serà castigada amb pena de presó de 6 mesos a dos anys". Precisament aquesta tipificació coincideix amb l'acusació de "coaccions i atemptat a la integritat moral" que pesa sobre el propietari de la finca del Clot. Per tant, si bé la reforma de la llei encara s'està tramitant, la sola inclusió d'aquest delictes ha de ser beneficiosa per a les víctimes d'assetjament immobiliari en casos futurs.

Eloy de Mateo

cada, la paradoxa del cas és que si finalment s'apliqués aquesta clàusula "això suposaria que l'incompliment dels deures legals —manteniment o rehabilitació en aquest cas— de la propietat poden acabar beneficiant-la i habilitant-la per rescindir els contractes de renda antiga sense cap indemnització per als inquilins". ☺

ALT EMPORDÀ // TRANSPORT

Reivindiquen el soterrament dels trens al seu pas per Figueres

Directa Girona
/girona@setmanaridirecta.info/

Ciutadans i diversos col·lectius de l'Alt Empordà han constituït la Plataforma Cívica Defensem el Tren de l'Empordà, amb l'objectiu de reivindicar el soterrament de l'estació de Figueres i de les vies del futur traçat del Tren de Gran Velocitat i de l'actual tren convencional al seu pas per Figueres. Actualment els plans de l'alcalde figuerenc, Joan Armangué, i del Ministeri de Foment pretenen construir una nova estació al poble veí de Vilafant i desviar el tren convencional per les vies del TGV, fent que l'empresa concessionària de la nova infraestructura obtingui una major rendibilitat, opció que la plataforma considera més costosa i que impedirà l'accés a peu a l'estació per molts dels usuaris de Figueres. La plataforma vol treballar per la conservació de l'actual línia de Portbou, que s'ha de potenciar per al trànsit de passatgers i de mercaderies, i que hauria de formar part d'un "autèntic servei de rodalies a les comarques de Girona per garantir la cohesió territorial i el dret a la mobilitat de totes les persones", i també per "aturar la pèrdua de llocs de treball a RENFE, que va en detriment de la qualitat del servei i que pot afectar molt seriósament la nostra comarca".

SALT // TERRITORI

Música i festa contra la MAT

Núria Pascual
/girona@setmanaridirecta.info/

El dissabte passat es va celebrar, a la sala La Mirona, de Salt, el primer festival "La M.A.T. com balla, per la dignitat de la terra". Unes 800 persones van passar pel festival, que va comptar amb nombroses actuacions musicals. L'Orchestra Fireluce, amb la seva música de joguina, va obrir la vetllada, seguida del cantautor Pep Sala, i del grup novell Tarannà. Els banyolins Kitsch van estrenar, en la seva actuació, diversos temes nous. Josep Thió va compartir un dels seus temes amb el saxofonista Llibert Fortuny, que va oferir una actuació en solitari, seguida del duo format per Titot i Sergio Valero "El Puma", el conjunt brasileny Wagner Pa & Cumbuca, que va oferir un interessant repertori basat en temes dels 70s, i del grup empordanès Dekrèpits, que va tancar el festival a ritme de Ska. Durant la nit es va llegir també un manifest dels familiars i companys de Núria Pórtulas. La Plataforma No a la MAT té pensat repetir, segurament passat l'estiu. El concert es realitzava per recollir fons per afrontar les accions judicials que la plataforma ha iniciat per mirar d'aturar el projecte de la línia de molt alta tensió per una de les poques vies que resten. ☺

CATALUNYA // LLUITA EN DEFENSA DEL TERRITORI

Comença la setmana d'accions de la campanya 'Està Tot Fatal'

Oriol Matadepera
/baixllobregat@setmanaridirecta.info

El moviment en defensa del territori i contra l'especulació ha iniciat una setmana de lluita amb el lema "Està tot fatal" on es proposa fer a cada barri o poble alguna acció o activitat denunciant els interessos d'empreses i administracions en el negoci del totxo i el ciment.

Boicot a 40 immobiliàries

La setmana va començar abans del previst quan dissabte passat la Plataforma Salvem Oliveretes va rebre el president de la Generalitat a la fira comercial de Viladecans (Baix Llobregat) per a protestar per l'aprovació definitiva pel govern català del Pla de Llevant. Una cinquantena de persones recordaven al M.H. la previsible destrucció d'un gran espai natural a la falda de la muntanya de Sant Ramon. Dilluns al matí, una quarantena d'immobiliàries dels barris barcelonins de Sants, Sant Andreu, Poble Sec i Sant Antoni es despertaven siliconades o pintades amb frases al·lusives a la campanya contra l'especulació.

Administracions locals

Dimarts al matí les accions es dirigien contra les seus de les administracions locals. A Nou Barris (Barcelona) s'ha despenjat una pancarta a la seu del districte amb l'objectiu de denunciar la situació insostenible de l'habitatge i la complicitat dels poders

Dues persones es van encadenar al balcó de l'ajuntament d'Esplugues de Llobregat. Albert Ruiz

públics. A Esplugues de Llobregat (Baix Llobregat), dues persones de la Plataforma Popular contra el pla Caufec es van encadenar al balcó de l'ajuntament per exigir a l'alcalde la suspensió del projecte urbanístic que vol cimentar la falda de Sant Pere Màrtir per la manca de diàleg i consens en la seva tramitació, així com per la no resolució

de tres processos judicials en contra seva. Per finalitzar l'acció, els Mossos d'Esquadra van tallar la barana de l'ajuntament amb una serra radial. Després una altra persona es va enfilat a la teulada de l'ajuntament i quan va arribar l'alcalde, els policies van perseguir a un noi que li havia tirat aigua. El resultat repressiu de l'acció són tres per-

sones acusades de desordres i una altra d'atemptat a l'autoritat.

Encara falten accions convocades públicament en el marc de la setmana de lluita "Està tot fatal". Dissabte té lloc una manifestació a Vic (Osona), la Botifarrada a l'especulació d'Esplugues o una jornada reivindicativa a Igualada amb una bicicletada i una acampada. ☺

TORREDEMBARRA // UN PAS EN LA LLUITA PER LA CONSERVACIÓ

L'últim ple abans de les eleccions aprova la protecció de Muntanyans

Directa El Camp
/elcamp@setmanaridirecta.info/

El Ple de l'Ajuntament de Torredembarra (Baix Gaià) va aprovar dijous passat, amb els vots afirmatius de tots els partits, demanar l'ampliació de l'Espai d'Interès Natural de Muntanyans al Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat perquè els terrenys d'aquesta zona no es vegin afectats pel Pla Parcial Muntanyans II que preveu la construcció de 550 cases. Aquesta moció s'afegeix a la que diverses entitats i col·lectius d'El Camp, promoguts per la Plataforma Salvem Muntanyans, van presentar al Conseller de Medi Ambient i Habitatge, Francesc Baltasar, en la que es demanava l'aplicació de mesures urgents per aturar la destrucció dels Muntanyans.

Finalment, doncs, el debat sobre Muntanyans ha arribat a la sessió plenària del consistori torrenc. La última ocasió abans de les eleccions municipals del 27 de maig. No obstant, la moció presentada per la Plata-

forma Salvem Muntanyans ha estat revisada i escapçada per part dels partits polítics sense el consentiment i comunicació

*La Plataforma
qüestiona si
l'aprovació
per unanimitat
de la moció
respon a
interessos
partidistes*

al col·lectiu, fet que ha estat recriminat pels membres de la Plataforma. Així doncs, ara la pilota cau a la teulada del Departament de Medi Ambient i Habitatge, qui haurà de decidir si emprèn mesures per protegir l'espai natural de Muntanyans.

Els motius per aturar la urbanització d'aquest espai no

és sols de caràcter medioambiental, ja que els terrenys estan situats en una zona d'alt risc d'inundacions, fet que podria comportar efectes greus sobre els béns immobles que s'hi poguessin construir i les persones que hi habitessin.

Una altra crítica de la Plataforma al Consistori és que qüestiona si el fet d'haver aprovat per unanimitat aquesta moció pot respondre a interessos partidistes degut als imminents comicis municipals, i més després de les traves que l'Ajuntament ha posat a debatre aquesta qüestió, i demanen que la defensa de Muntanyans respongui "a la voluntat sincera i real de salvar-los", segons el comunicat emès per la Plataforma. Per aquest motiu, el col·lectiu ha anunciat que treballarà perquè aquest compromís no quedi en un racó i exigeix, en especial als partits que fins ara s'havien mostrat passius, que emprenguin mesures concretes per evitar la destrucció d'aquesta zona d'interès natural. ☺

PAÍS VALÈNCIÀ // CENSURA

La JEC prohibeix l'emissió de 'Ja en tenim prou'

Núria Pascual
/girona@setmanaridirecta.info/

L'estrena del vídeo *Ja en tenim prou* va tenir lloc a diverses localitats del País Valencià i de fora simultàniament el 26 d'abril. Se n'han efectuat més de 200 projeccions, s'han repartit 100.000 còpies, i se n'han registrat més de 250.000 visites al portal YouTube. Tot això a pesar de la prohibició dictada per la Junta Electoral de la Comunitat Valenciana i ampliada per la Junta Electoral Central (JEC), que, acceptant el recurs presentat pel PP valencià, va prohibir tota projecció pública del film "fora del període de campanya electoral". La JEC entén que la pel·lícula constitueix un acte electoral i que, per tant, només pot ser emesa durant el període de campanya i pels partits o coalicions en els actes d'aquesta. Els autors de *Ja en tenim prou* consideren que la seva tasca ja està feta, ja que la pel·lícula s'ha distribuït i ningú pot impedir-ne els passis privats, però pensen recórrer la prohibició en entendre que es tracta d'un atac a la llibertat d'expressió. ☺

ESTAT ESPANYOL // UNA VÍDUA GITANA ES QUEDA SENSE PENSIÓ

El Tribunal Constitucional emet una sentència discriminatòria

Lluc Salellas

/redaccio@setmanaridirecta.info/

El Tribunal Constitucional espanyol ha denegat la pensió de viduïtat a una dona pel fet d'haver-se casat únicament pel ritus de l'ètnia gitana i no haver-se inscrit com a parella al Registre Civil. Amb aquesta sentència, el Tribunal Constitucional ha desestimat el recurs d'empara presentat per Maria Luisa Muñoz Díaz, viuda d'un paleta que va cotitzar durant quasi vint anys a la Seguretat Social. Segons la Unió Romani, entitat que aglutina i actua com a veu dels ciutadans d'ètnia gitana al conjunt de l'Estat Espanyol, la decisió del Tribunal és un "greuge dels més injustos i innecessaris dels últims temps comès per una de les institucions que més hauria de vetllar pels més debils de la societat".

Boda segons la tradició gitana a Salt, Gironès

Isidre G. Puntí (Museu Etnològic de Barcelona)

La dona gitana va aportar un llibre de família on hi consta el naixement de sis fills en comú

Durant el procediment judicial, la defensa de Maria Luisa Muñoz Díaz va aportar, per demostrar la relació entre la vídua i el mort, el llibre de família on constava el naixement de 6 fills en comú. A més, entre altres proves, com ara els testimonis, la defensa va apel·lar reiteradament al fet que la parella, tot i que no consta al registre

civil, havia contret matrimoni a partir de les tradicions de l'ètnia gitana. Tot i el conjunt de proves presentades, el Tribunal no va considerar suficients les al·legacions aportades. D'aquesta manera, l'alt tribunal va ratificar la sentència per la qual es negava a la senyora Muñoz Díaz una pensió d'aproximadament 900 euros al mes.

La decisió del màxim Tribunal Espanyol, que apel·la al fet de no haver passat pel registre civil com a causa de la invalidació de la pensió, no va ser presa amb el consentiment de tots els seus membres. Així, un dels magistrats considera que la sentència no concorda amb la doctrina de l'alt tribunal en casos d'aquest tipus. I és que, segons recorda el magistrat Jorge Rodríguez-Zapata, l'any 2004 es va concedir el dret a una persona d'ètnia no gitana a rebre una pensió de viduïtat tot

i no haver-se inscrit com a parella al registre civil. En el seu escrit, el mateix magistrat constata que aquest cas evidencia que, per seguir el Conveni-Marc

Un dels magistrats considera que la sentència no concorda amb la doctrina de l'alt Tribunal

de Protecció de les Minories del Consell Europeu, signat per l'Estat Espanyol el 1995, i la pluralitat garantida en la Constitució de 1978, cal un canvi en la política de neutralitat i no intervenció

dels poders públics. Des del punt de vista de Rodríguez-Zapata, les minories, com la del poble romani, no podran preservar la seva identitat si no hi ha un suport institucional.

La sentència ha generat moltes crítiques des de l'associació Unió Romani, que ha denunciat un greuge comparatiu respecte d'altres casos que han afectat persones que no pertanyen a la seva ètnia. Més enllà d'aquestes acusacions, aquesta associació ha assegurat que presentarà recursos davant del Tribunal Europeu dels Drets Humans i el Tribunal de Justícia de la Unió Europea i també que presentarà propostes polítiques davant del Parlament espanyol i del president del govern espanyol per tal d'aconseguir que les cerimònies matrimonials de l'ètnia gitana passin a ser reconegudes com a matrimonis de ple dret. ☐

SALT // RACISME

Denuncien "el terrorisme mediàtic" a un article de 'La Vanguardia'

Directa Girona

/girona@setmanaridirecta.info/

Més d'un centenar d'associacions i entitats de Salt han subscrit un manifest en què es denuncia el terrorisme mediàtic que relaciona tendenciosament i de manera perversa conceptes com terrorisme, immigració i religió. El manifest, al qual també s'han adherit a títol personal veïns i veïnes d'aquesta localitat del Gironès, ha estat elaborat arran d'una notícia publicada el 9 de maig passat al diari *La Vanguardia*, que sota el títol "Alta tensió en Salt" barreja els conceptes terrorisme, immigració i religió directament amb Salt i de manera mal intencionada. Els signants d'aquest manifest consideren que l'article havia estat "escrit des de la desinformació i el desconeixement de la realitat de Salt", que va més enllà de la immigració i on nombrosa gent (sigui d'on sigui) viu i treballa per a la millora de la vila. Asseguren que la realitat que es descriu en l'article és "falsa" i que l'escrit pretén crear "alarma social". A més, els signants del manifest denuncien el fet que l'article criminalitza de manera generalista determinats col·lectius per raó del seu origen o la seva religió, amb la qual cosa l'únic que es fa és alimentar els discursos xenòfobs.

Finalment, els signants del manifest, que van des de ràdios i mitjans locals, associacions veïnals, d'ajuda humanitària i representants de les diferents comunitats que viuen a la vila, així com entitats culturals, reclamen als polítics que facin propostes actives, valentes i positives en relació amb el fet migratori enlloc d'utilitzar-lo com a instrument electoral per fer-ne demagògia. ☐

BÉTERA // LLUITA ANTIMILITARISTA

'Inspecció' a la base de l'OTAN

Directa València

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Un canvi en l'estratègia de la Inspecció Ciutadana va permetre, el dissabte 12 de maig, agafar desprevinguts els dispositius de la Guàrdia Civil que vigilaven la base de la Força de Resposta de l'OTAN. Com cada any, una marxa d'unes vuitanta persones eixia del municipi de Bétera cap a la base militar amb la intenció d'introduir-se en el recinte. Tanmateix, tot i que s'ha aprofitat per fer un cercavila pel poble, enguany la marxa formava part d'una maniobra de distracció. Mentre aquesta avançava envoltada de dispositius militars, un grup reduït s'introduïa en el recinte principal situat a uns 300 metres de l'entrada de la base. Per primera vegada, els i les membres

de la Campanya Antibase superaven la tanca perimetral de la zona d'alta seguretat i s'enlairaven dalt la teulada d'una menuda construcció per desplegar una pancarta sota el lema "Pau sense exèrcits". Mitja hora després, les i els antimilitaristes van ser desallotjats del recinte a través d'una eixida de vehicles situada a l'altre extrem de la base. Aquest fet "curiosament ha

L'acció està emmarcada en una campanya a escala internacional

per més parcialment la tasca d'inspecció", ens contava Carlos Pérez, membre de la Campanya Antibase, perquè el grup d'inspectores "ha pogut observar bona part de les instal·lacions". No es va produir cap detenció.

Campanya Antibase

per més parcialment la tasca d'inspecció", ens contava Carlos Pérez, membre de la Campanya Antibase, perquè el grup d'inspectores "ha pogut observar bona part de les instal·lacions". No es va produir cap detenció.

► **'Força de Resposta'**

La base de l'OTAN, situada a la comarca del Camp del Túria, a 14 quilòmetres de València, pot dirigir una acció militar exterior de fins a 20.000 soldats a qualsevol lloc del món en menys de cinc dies. La seua

missió principal són les accions contra el "terrorisme internacional". Segons, Pérez "aquesta acció intenta anar més enllà de la denúncia de les horribles conseqüències de la guerra per a assenyalar els organismes, institucions i instal·lacions encarregats de preparar-la i perpetrar-la".

► **Campanya internacional**

La inspecció està emmarcada en una campanya a escala internacional per a reclamar el tancament i la reconversió de totes les instal·lacions militars anomenada "Reclama els espais militars". Aquesta crida a realitzar accions no-violentes en bases militars, oficines de reclutament, indústries d'armes o entitats financeres que invertisquen en la indústria armamentística proposa "l'abolició dels exèrcits per a acabar d'una vegada amb les guerres". ☐

ESTAT ESPANYOL // 100 DIES D'EMPRESONAMENT DE LA JOVE DE SARRIÀ DE TER

L'Audiència Nacional aixeca el secret de sumari del cas Pórtulas

Directa Girona

/girona@setmanaridirecta.info/

El jutge de l'Audiència Nacional espanyola Juan del Olmo va aixecar, el dimecres 9 de maig, el secret de sumari del cas Núria Pórtulas, la jove de Sarrià de Ter empresonada el 7 de febrer per suposada pertinença a banda armada.

Tot i el ressò mediàtic que ha causat l'aixecament del sumari, en definitiva no ha aportat res que no se sabés; a part d'una llibreta blava amb anotacions sobre la qual ja havia declarat l'acusada, només destacava un disquet en el qual hi havia, sempre segons fonts dels Mossos d'Esquadra, indicacions de com fer un còctel Molotov baixades d'internet i escrites en portuguès. El disquet i la llibreta de Núria Pórtulas són, de fet, les úniques proves sobre les quals els Mossos d'Esquadra sostenen la pertinença a banda armada de Pórtulas.

Composició de lletres sobre la llera de l'Onyar al seu pas per Girona

Toe

ICV intenta camuflar les tensions internes que ha suscitat el cas

De fet, Benet Salellas, advocat de la defensa, ha reiterat que "va quedar clar que no hi havia, a casa seva ni a casa dels seus pares, cap material apte per fabricar

explosius, ni tan sols còctels Molotov. No hi havia gasolina, ni ampolles preparades per a ferlos, ni cap altre tipus de combustible que es pogués emprar per aquest fi." L'aixecament del secret de sumari ha confirmat, a la fi, aquest extrem, deixant en una posició incòmode el secretari general del Departament d'Interior, Joan Boada, que havia afirmat en diverses ocasions que "les proves incriminatòries contra Pórtulas són contundents."

En aquest context, la defensa sol·licitarà una nova compareixença de la jove davant del jutge i, basant-se en la manca de proves recollides per la policia autonòmica i en el fort arrelament social de Núria Pórtulas, en demanarà l'alliberament immediat.

Campanya de criminalització
Tot i les evidències del mateix sumari instruït per l'Audiència Nacional, des dels Mossos d'Esquadra s'ha seguit amb la campanya de criminalització en contra de Núria Pórtulas en concret i del moviment anarquista a les comarques gironines en general.

Així, el Diari de Girona ha repetit els mateixos titulars que ja es van desmentir en el seu moment apuntant a Pórtulas com a possible membre d'una organització armada que estava preparada per atemptar. Tot i això, en cap moment s'han trobat els més mínims indicis que existís una estructura mínimament preparada per dur a terme aquests objectius.

No obstant, a Iniciativa per Catalunya-Els Verds cada cop els costa més justificar la detenció de la noia de Sarrià de Ter i camuflar les fortíssimes tensions internes

que ha suscitat el cas. El 10 de maig passat al programa "Els matins de TV3", Joan Saura, Conseller d'Interior de la Generalitat, negava que ningú proper a Iniciativa per Catalunya-Els Verds hagués posat en dubte l'actuació del seu partit en torn al cas Pórtulas, ignorant que agrupacions com Alternativa de la Garrotxa, IC-V de Salt, el cap de llista d'IC-V de Figueres o destacats dirigents d'EUiA, socis d'IC-V, com Antoni Lucchetti, han demanat l'alliberament immediat de Pórtulas.

La defensa en demanarà l'alliberament immediat basant-se en la manca de proves

Mobilitzacions i campanya
Mentrestant la campanya de suport a Núria Pórtulas no para de créixer, la setmana passada ja s'arribava a les 10.000 signatures de suport i en el marc de l'Exposició de Flors de Girona s'inaugurava als arenys de l'Onyar un muntatge espectacular de suport a la campanya per l'alliberament de Pórtulas. En aquest sentit, la campanya electoral significarà un bon altaveu per a la reivindicació, malgrat que ICV amenaci de denunciar qualsevol boicot.

Diversos col·lectius antirepressius denuncien la política d'ICV

Directa Terres Ponent

/terresponent@setmanaridirecta.info/

Davant la política que s'està duent a terme des del Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya, una iniciativa en el marc d'una coordinadora nacional de col·lectius antirepressius (integrada per Assemblea Antirepressiva de Ponent, Grup de suport al Jove de Torà, Alerta Solidària, Assemblea Antirepressiva de Mataró, Coordinadora Antirepressiva de Gràcia, Solidaritat Antirepressiva de Terrassa i Rescat), ha iniciat una campanya denúncia que porta com a lema "Repressors per Sistema".

Aquesta campanya va néixer amb l'objectiu de denunciar la política continuïsta d'Iniciativa per Catalunya-Els Verds en quant al balanç repressiu administrat per la Generalitat. Des de la coordinadora al·leguen que mentre es trobava a l'oposició ICV havia fet públiques nombroses mostres de solidaritat amb diferents moviments polítics i socials que havien estat víctimes de la repressió policial. Un dels temes més calents d'aquest

període de detenció a les comissaries.

La campanya insisteix en el paper que va jugar Iniciativa per Catalunya-Els Verds com a veu crítica de la llei antiterrorista

ta campanya posa el seu punt de mira en el paper que va jugar Iniciativa com a veu crítica pel que fa a la legislació antiterrorista i a l'aplicació de tortures durant

el període de detenció a les comissaries.

Des de la coordinadora es critica el Departament d'Interior al·legant que no ha fet sinó continuar aplicant una política que consideren persecutòria per a aquelles persones militants, remarcant els casos més recents de l'anarquista Núria Pórtulas detinguda a Sarrià de Ter (Girona) i a la que se li va aplicar la Llei Antiterrorista. I també identificacions aleatòries a Cornellà, coaccions contra manifestants a Barcelona, imposició de sancions en base a fitxers policials a Lleida, càrregues policials amb ferits a Sabadell i una llarga llista de desallotjaments de centres socials arreu del Principat.

Mobilitzacions a diverses poblacions de Catalunya

Davant aquesta situació la coordinadora va convocar per al passat dijous 10 de maig diverses concentracions de denúncia

davant les seus d'ICV a les diverses poblacions catalanes.

A més, han elaborat un dossier que conté un recull dels diferents casos de repressió que s'han produït a Catalunya, tant anteriors com posteriors a la presa de possessió del Departament per part d'Iniciativa. D'aquesta manera pretenen donar a conèixer els casos i evidenciar que no han disminuït amb la pujada al govern d'ICV.

La convocatòria ha tingut una àmplia resposta i s'han fet les principals concentracions davant les seus d'Iniciativa per Catalunya-Els Verds de Mataró, Vilanova i la Geltrú, Lleida, Torà, Badalona, Sant Cugat del Vallès, Vilafranca del Penedès, Sabadell, Terrassa, Berga i finalment Barcelona, on cal destacar el fort dispositiu policial amb 32 furgons d'antiavalots que va impedir que els i les manifestants poguessin accedir al carrer Ciutat per a realitzar-hi la concentració.

RIBERA D'EBRE // MEDI

La Plataforma de Tivissa es querrel·la contra l'alcalde

Redacció

La Plataforma per a la Protecció del Medi Natural de Tivissa (la Ribera d'Ebre) ha presentat querrel·la criminal contra l'alcalde Jordi Jardí per coaccions, suborn i tràfic d'influències. Segons fonts de la plataforma, l'origen d'aquesta querrel·la són "les coaccions que ha sofert el veïnat i membres de la Plataforma" perquè expliquen que se'ls ha negat l'accés a la informació sobre el projecte de POUM que planeja l'alcalde. Mentre això succeeix, la Plataforma denuncia que l'alcalde no té inconvenient "a explicar l'abast del pla a aquells que volguessin vendre els seus terrenys a la promotora". La Plataforma de Tivissa diu que l'alcalde visita el veïnat en nom de la promotora que construirà el complex hotel·ler lligat al POUM i, fins i tot, "porta contractes de compra-venda privats a favor d'aquesta empresa".

CATALUNYA // BENVINGUDA AL JOVE DE CELRÀ DETINGUT L'ANY 2000

Juanra recupera la llibertat després de cinc anys a la presó

Directa Girona

/girona@setmanaridirecta.info/

El cantant de KOP, Juan Ramon Rodríguez, conegut per Juanra, va recuperar dilluns la llibertat després d'haver-ne estat privat durant cinc anys. Diverses persones l'esperaven a la porta de la presó per donar-li la benvinguda i festejar amb ell la seva posada en llibertat. Juanra va sortir de la presó aragonesa de Zuera a primera hora de la

Han estat cinc anys de judicis, extradicions, trasllats, cartes intervingudes, vulneració de drets, restricció de visites...

tarda després d'haver complert íntegrament la condemna de cinc anys de presó que li va imposar l'Audiència Nacional espanyola. Després, el cantant del grup KOP i el grup de persones que l'espera-

Una concentració li va donar la benvinguda a la plaça Rius i Taulet de Gràcia

David Fernández

ven fora del centre penitenciari van dirigir-se cap a Vilafranca del Penedès, on una quarantena de persones de l'Associació Cultural La Fornal el van rebre i van celebrar el seu alliberament. Si a la tarda va festejar la seva llibertat amb la gent de Vilafranca del Penedès, al vespre ho va fer a Barcelona, on un nodrit grup de persones l'esperaven a l'Ateneu la Torna de la vila de Gràcia, on hi

havia organitzat un brindis per donar-li la benvinguda i celebrar la seva posada en llibertat després d'un període de cinc anys retingut per diferents presons espanyoles.

▶ Altres celebracions

Però l'alliberament del cantant de KOP no només va ser celebrat a Vilafranca del Penedès i a la vila de Gràcia, a diversos pobles, viles i ciutats del Paísos Catalans també

es van voler afegir a la celebració amb un brindis per la llibertat. A Girona, una vintena de persones va aplegar-se a la plaça de l'Ajuntament sota una pancarta que donava la benvinguda a Juanra. L'acte a Girona va començar amb la lectura d'un manifest del col·lectiu antirepressiu Rescat, organitzador de l'acte, en què es manifestava una "gran alegria" per la sortida de la presó del cantant

de KOP "després de cinc anys de judicis, extradicions, trasllats, locutoris, cartes intervingudes, vulneració de drets i restriccions de visites..." Tot i que la posada en llibertat de Juanra ha de ser motiu d'alegria, diu el manifest, precisa que és "necessari recordar que en Diego, la Laura, en Zigor, la Lola i la Marina i tants i tants altres presos i preses polítiques segueixen empresonades a tot el món".

També es va fer una menció especial a la jove de Sarrià de Ter Núria Pórtulas, detinguda fa més de tres mesos pels Mossos d'Esquadra i privada de llibertat des d'aleshores al centre penitenciari de Soto del Real (Madrid). Després de donar lectura al manifest i a una carta que el cantant de KOP va escriure entre reixes fa un any, es va cantar Els Segadors i es va celebrar amb una copa de cava el fet que havia recuperat la llibertat.

El cantant del grup de rock va ser detingut el gener del 2002 a Amsterdam acusat d'haver col·laborat amb l'organització armada ETA i fou extradit a l'Estat espanyol, on va ser jutjat pel tribunal especial espanyol i condemnat a cinc anys de presó, que ha complert íntegrament. El seu cas va desencadenar una gran campanya de solidaritat sota el nom de free-Juanra, que va mobilitzar milers de persones a tota Europa. ☎

BARCELONA // QUINZENA DE LLUITA DE L'ASSEMBLEA D'OKUPES

Manifestacions, actes i accions en defensa dels espais alliberats

Jesús Rodríguez

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Després d'uns últims mesos de criminalització impulsada pels partits polítics de l'Ajuntament de Barcelona, des de l'Assemblea d'Okupes s'ha convocat una quinzena de lluita en defensa de centres socials i vivendes reivindicades. El setge contra el moviment okupa fou catalitzat mitjançant diaris com *La Vanguardia*, que va arribar a fer llistats de cases més "problemàtiques". Al capdavant d'aquest rànquing hi havia La Muerte, amb 17 trucades telefòniques de "veïns molestos", una desena part de les que rep, per exemple, un centre cívic com ara les Cotxeres de Sants. De fet, tal i com reconeixen alguns polítics del PSC fora de càmera, "les declaracions contra els okupes formen part de l'estratègia electoral, ja que es busca el vot de la dreta en donar per perduts els vots de la gent d'esquerres desenganyada". Més enllà de conjuntures polítiques, però, des de l'Assemblea

Desallotjament dels Tòxics, fa tres setmanes, a Cornellà de Llobregat

Guillem Valle

d'Okupes s'ha volgut mostrar durant aquests dies la realitat que es viu en el dia a dia de la lluita

contra l'especulació immobiliària. El dia 6 de maig es va fer una jornada lúdica sobre les pràctiques d'o-

cupació a la serra de Collserola. Una lligueta de futbol amistós, amb la victòria del conjunt de Cor-

nellà de Llobregat, entre una vintena d'equips provinents de la majoria de centres socials okupats de l'Àrea Metropolitana fou la primera activitat del 12 de maig. El mateix dia una cercavila recorria els carrers de Gràcia i finalitzava amb un dinar popular a la plaça de la Virreina. Durant tots aquests dies també s'han mantingut les activitats de resistència a Miles de Viviendas (al barri de la Barceloneta, amenaçada de desallotjament), que culminaran amb una nit d'actuacions musicals el 18 de maig.

▶ Manifestació el 19 de maig

La quinzena encara prepara dues jornades de lluita al carrer. El CSO L'Òpera convoca una concentració davant els jutjats de l'Hospitalet de Llobregat el dijous 17 de maig a les 9 h. del matí i també una manifestació a les 19 h. a la Rambla Just Oliveras. L'acte de cloenda serà una manifestació central que el dissabte 19 de maig sortirà a les 17 h. des del Portal de l'Àngel de Barcelona. Diferents blocs hi aniran des de Gràcia, Sants i el Clot. ☎

Un primer de maig diferent. L'Havana

Són les cinc de la matinada del primer de maig i els carrers de l'Havana ja són plens de gom a gom. Autobusos i rius de gent es dirigeixen caminant cap a la Plaça de la Revolució José Martí on aquest any desfilaran més de mig milió de persones. A les set de la matinada ja s'havien format els blocs de la marxa per sectors de treball, producció i serveis. Organitzacions polítiques com la Unió de Joves Comunistes (UJC), organitzacions de masses com la Federació de Dones Cubanes i els Comitès de Defensa de la Revolució (CDR) o altres entitats com la Unió de Periodistes i la Unitat Nacional d'Escriptors i Artistes de Cuba estaven ja preparades per la marxa. Els rumors de si apareixerà o no el Comandant en Cap, Fidel Castro són latents, però a les vuit en punt la compareixença del Segon Secretari del Partit Comunista de Cuba i General de l'Exèrcit, Raúl Castro, va esvaïr qualsevol dubte. Per contra del que han reflectit els mitjans de comunicació americans i europeus, el sentiment no va ser de frustració. Una frase que va cridar un participant resumeix el sentiment popular a la marxa "No importa si està o no està. A él hay que cuidarlo para que nos dure más...Lo importante es que Fidel esté dentro de cada uno de nosotros". A diferència de les reivindicacions a què estem acostumats, la desfilada del Primer de Maig a l'illa no demana-

va millores salarials, ocupació més de 6 milions de cubans/celebraven el Primer de Maig feien en clau nacional, reivindicaven la llibertat dels atemptats terroristes contra Cuba. Aquest fet ha posat en campanya contra el terrorisme arran dels atemptats de l'11 de setembre descobert el paper de la CIA i la creació de diferents països d'atemptats contra Cuba. De fet, un dels atemptats era "Libertad y Justicia" dels cubans en territori americà. A més, s'han produït 170 atemptats contra Cuba. Organitzacions terroristes instal·lades a Cuba el Primer de Maig el "Monte de la Libertad" amb 138 estendards negres amb un total de 138 banderes nacionals cubanes.

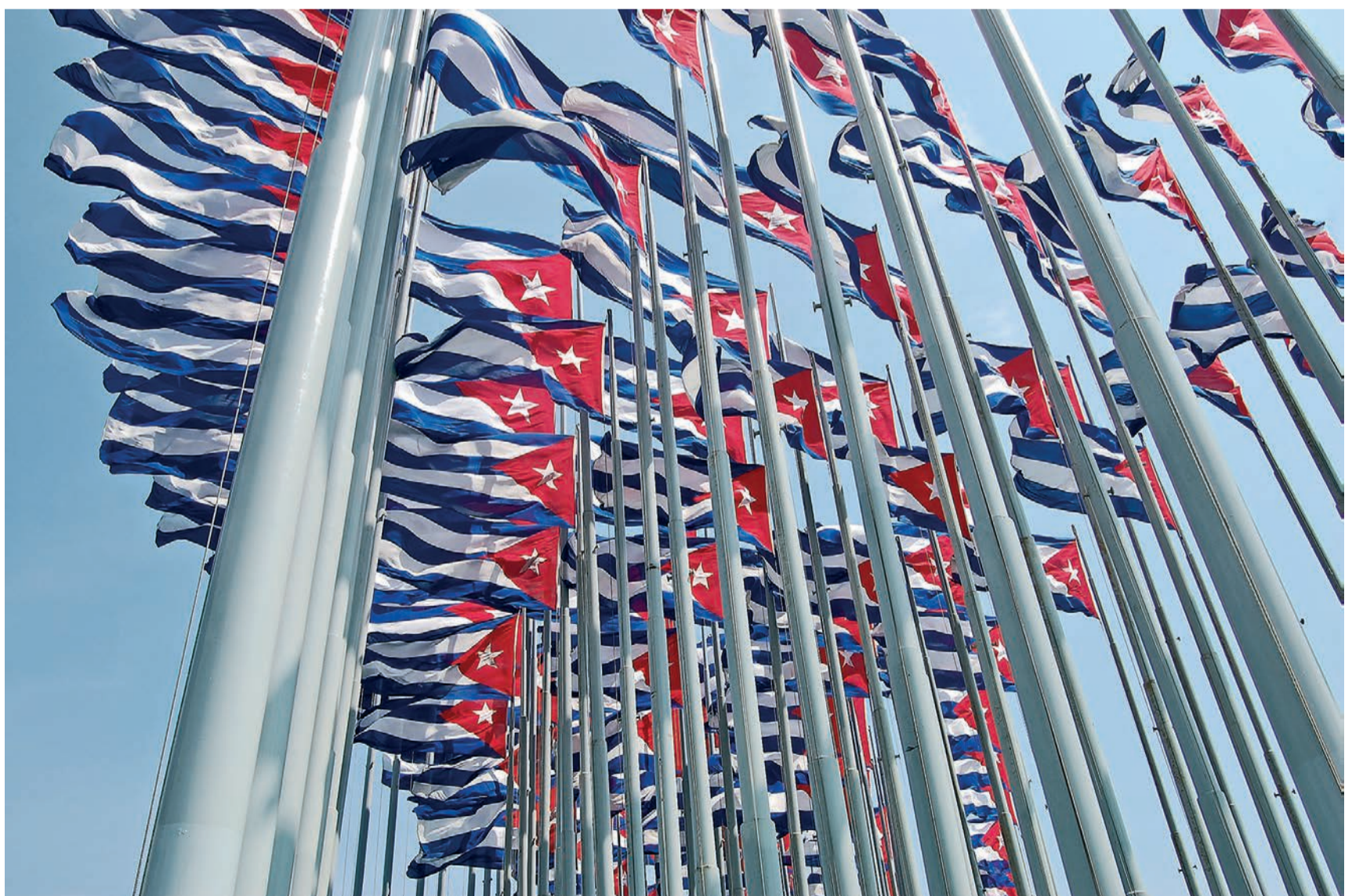

2007

TEXT I FOTOGRAFIA: Míriam Castanyer i Guillem Fernández

ó de qualitat o igualtat. Els
és que van sortir al carrer,
amb les seves famílies i ho
indicant que s'aturin els
a Cuba. La pancarta que
ava "Prisión para el vedu-
ent de Posada Carriles per
que el va tenir empresonat
per entrada il·legal al país
reconegut públicament i en
a terme atemptats contra
evidència la falsedat de la
isme iniciada per G. Bush
de Setembre i ha posat al
i el FBI en la desestabilit-
Amèrica Llatina i la guerra
a altra de les consignes de
para los 5 Héroe", els pre-
cà que van aconseguir evi-
ba infiltrant-se a les orga-
lades a Miami. També el
e las Banderas" canvia els
na estrella blanca al mig (en
terrorisme d'estat) per les

REUS // BRUTALITAT DE LA POLICIA LOCAL

Un ferit de bala i dos detinguts a la clausura del festival Trapezi

☞ Masovers de Pobleviu
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Una intervenció de la policia local de Reus al voltant de les dues de la matinada de dilluns passat contra un grup de gent que estava fent música al carrer, en concret al Passeig Mata, un cop acabat el Festival de Circ Trapezi, va acabar posteriorment, a la Plaça Llibertat, quan diverses dotacions de la policia tenien retingudes diverses persones, amb una brutal intervenció policial contra un reusenc de 44 anys, que s'interessava per la situació dels seus amics retinguts, que rebé un tret a la cama. Aquest ciutadà, en

ser emmanillat, va rebre un tret de bala a la cama, segons la versió policial, de forma "fortuïta". Segons testimonis presencials, l'actuació policial va ser totalment desproporcionada, amb molta violència i no està tan clar que el tret fos "accidental". Posteriorment dues de les persones que protestaven per la intervenció policial també van ser detingudes.

La versió policial és totalment inversemblant, la roda de premsa feta dilluns al migdia pel regidor de Via Pública de l'Ajuntament de Reus, Eduard Ortiz (PSC), va ser totalment demagògica i, segons testimonis dels fets, plena de falsedats, dedicant-se a protegir i

Segons testimonis dels fets, la versió policial és plena de falsedats, presentant els fets com un accident

justificar l'actuació policial i a presentar els fets com un lamentable accident. De fet, la roda de premsa

només es va convocar amb mitja hora d'antelació i a esquenes de la resta de socis de govern. A més, cal tenir present que s'està en plena campanya electoral.

En espera de saber de què acusen els detinguts, coneguts dins els àmbits culturals alternatius i el teixit associatiu de la ciutat, un nombrós grup de persones i membres de diversos col·lectius i organitzacions ja han començat a organitzar la campanya de suport als detinguts i de denúncia de l'actuació policial.

Dilluns a la tarda es va fer una roda de premsa davant l'Ajuntament de Reus i posteriorment una assemblea al local de la CGT per

organitzar una campanya de seguiment i suport als tres detinguts. Per aquest motiu, els col·lectius i persones participants en aquesta campanya han convocat una concentració aquest dimecres a les vuit del vespre davant l'Ajuntament per demanar la llibertat sense càrrecs dels detinguts, la depuració de responsabilitats, la retirada cautelar del servei per al policia a qui es va disparar la pistola i la prohibició que torni a utilitzar armes i la investigació dels fets per part de l'Ajuntament i el jutjat competent.

A hores d'ara, en Bruno continua a l'Hospital de Sant Joan sota escorta policial, i els altres dos detinguts, a la Comissaria de Reus. ☎

TERRASSA // BRUTALITAT DE LA POLICIA LOCAL

La Policia Municipal apallissa una noia d'Acció Autònoma

☞ Directa Terrassa
/terrassa@setmanaridirecta.info/

La matinada del dissabte 12 de maig els agents amb número de placa 153 i 272 del Grup d'Intervenció Especial (GIE) de la Policia Municipal de Terrassa van agredir repetidament a una noia del col·lectiu Acció Autònoma. Els fets van succeir a l'entorn de dos quarts de tres de la matinada quan, després de tancar el Kasal Okupat i Autogestionat Joan Berney, la noia i un amic es van creuar amb la ruta que realitza el GIE. Aquesta unitat es va crear al febrer del 2004 per mandat dels responsables municipals amb la intenció de fer un control del "consum de drogues a les places públiques i certes tribus urbanes". Avui compta amb catorze agents dividits en dos equips de set que patrullen en una furgoneta i un cotxe de reacció que col·loquialment anomenen "aguijón".

Directa Terrassa

crits. Aquest primer informe mèdic reconeix la presència de múltiples contusions i dolor dorsal, però no contempla les noves agressions dels policies perquè van ser posteriors al reconeixement.

▶ A les comissaries

Una agent femenina de la Comissaria de la Policia Municipal volia obligar la jove a despulgar-se i la va pressionar realitzant comentaris vexatoris. Després van entrar els agents que l'havien agredit i un d'ells li va tallar amb una navalla els braçalets que duia. Un cop als calabossos li van negar l'aigua i prohibir anar al lavabo en tot moment, i van ometre el dret a demanar un advocat no trucant al telèfon que els va proporcionar. A les 11 del matí la van anar a buscar dos agents diferents per traslladar-la a la Comissaria dels Mossos d'Esquadra. Tot i això, els municipals encara li van prohibir portar el collar cervical perquè no volien que els companys concentrats a fora veiessin la seva companya en mal estat. A la Comissaria dels Mossos va estar-hi des de les onze fins a dos quarts de sis de la tarda quan en va sortir negant-se a declarar davant dels agents, acusada d'un delictes d'atemptat a l'autoritat i amb una citació per dilluns 14 davant del jutge. ☎

Els GIE es van crear amb la intenció de fer un control del consum de drogues a les places públiques

▶ La detenció

Sembla ser que la causa de la identificació va ser llençar una cigarreta. Aleshores els agents van identificar i separar els joves. A la noia se la van endur a l'entrada d'un garatge i la van empenyer contra la per-

siana del garatge dient-li que no els faltés al respecte. Després de la comprovació del DNI un dels agents va venir cridant que se l'emportaven detinguda sense més i quan la noia, sorpresa, va preguntar el motiu li van aplicar una pressió molt forta a l'esquena fins que va caure de genolls i aleshores la van començar a agredir.

▶ El trasllat a l'hospital

La van introduir al cotxe sense informar-la per quin motiu era detinguda. L'agent més jove va entrar amb ella i li va donar dos cops forts a les costelles. Una vegada es van posar en marxa li van comunicar els drets i quan li van dir que podia anar a l'hospital no va dubtar a demanar que la portessin a urgències. Aleshores van començar tota una sèrie d'humiliacions.

▶ L'agressió a la Mútua

La noia va ser traslladada a la Mútua de Terrassa, on des del primer moment els agents es van dirigir als metges dient que la detinguda no tenia res i que utilitzava el seu dret com una excusa. La doctora no li va treure les manilles i la va examinar davant dels policies, però tot i això li va detectar una forta contusió al cap per la que va realitzar unes radiografies. Mirant de forma amenaçadora la detinguda, els agents van dir que havia perdut l'equilibri. Als passadissos de la Mútua la jove va presenciar com un dels policies demanava a un metge que li "fabriqués" un informe mèdic. La indignació va fer que la noia cridés que la agredida havia estat ella i això va provocar l'exaltació un cop més dels policies que van aprofitar que s'havia quedat sola per tornar-la a

apallissar, empeyant-la contra una llitera, estirant-li els cabells, clavant-li cops de puny i realitzant-li pressions al genoll i a les articulacions. Tot amb guants de pell gruixuts i dient-li que si no parava de cridar la pegarien tota la nit. La jove egarenca no entén com cap persona de l'hospital no va sentir els seus

Mostres de Solidaritat

Les mostres de solidaritat amb la companya detinguda es van donar des del primer moment amb concentracions davant dels jutjats de Terrassa, on es va presentar una denúncia contra els agents. El col·lectiu Solidaritat Antirepressiva de Terrassa va difondre diferents comunicats explicant la situació de la compan-

ya, igual que la CUP. Les demandes són la desaparició dels GIE, l'expulsió dels agressors del cos, el pronunciament dels responsables policials i polítics, com també la denúncia del comportament dels treballadors de la Mútua. Així doncs, es convoca Diumenge 20 de maig a les 17:00h a una manifestació "Contra la Impunitat Policial" davant l'Ajuntament de Terrassa.

MÓN // MILIONS D'HECTÀREES SÓN DESFORESTADES

Els biocombustibles posaran contra les cordes la seguretat alimentària

Cultiu de soja transgènica a l'Argentina

Olmo Calvo

☞ Roger Rovira

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Les empreses petroleres i biotecnològiques presenten el biocombustible com la solució per a reduir les emissions de CO₂ i trencar la dependència energètica vers el petroli. Res més lluny de la realitat. Nombrosos i prestigiosos científics evidencien que la massiva desforestació requerida pel seu cultiu a gran escala, així com el seu propi procés de producció, fan que el volum d'emissions de CO₂ sigui similar al del petroli, a més d'altres gasos que causen

Una eventual contaminació genètica dels cultius alimentaris comportaria efectes inesperats

problemes respiratoris. El seu rendiment energètic també és dubtós. Milions d'hectàrees de zones boscoses i selvàtiques deixen pas als monocultius "energètics". Així, s'agreuja l'erosió i degradació del sòl, i també l'escassetat d'aigua. Són necessaris més de 30 litres per produir-ne un d'etanol. Malgrat la gravetat d'aquests problemes, l'Estat espanyol ajuda sis vegades més aquestes fonts d'energia que la solar, per exemple, que a Alemanya, amb la meitat d'hores de sol, hi juga un paper ascendent.

▲ Es posa en risc la seguretat alimentària

Brasil i els Estats Units destinen una sisena part de la collita als biocombustibles, que sols aporten el 3% de les seves necessitats energètiques. Europa, que pretén cobrir-ne el 6% l'any 2010, no substituirà els seus cultius alimentaris, traslladant el problema a altres països. Segons Jorge Rulli, expert argentí del Grup de Reflexió Rural (GRR), "es posa l'agricultura al servei del motor europeu i només de parlar de biocombustible ja puja el preu de la terra... Es posa en risc la seguretat alimentària. ¿Ens morirem de gana?". Ens trobem davant d'un "neocolonialisme verd".

El president de l'Earth Policy Institute, Lester Brown, afirma que la producció energètica "posarà contra les cordes l'ús alimentari del sòl agrícola en dos anys". En els últims cinc, els excedents mundials de gra han caigut a la meitat. Als Estats Units, els ramaders temen que no hi hagi blat de moro suficient per a produir llet, ous i carn. Els països importadors d'aquest cereal també estan preocupats pel subministrament, i és que si s'apliquen tots els projectes previstos a nivell mundial, "els cereals podrien allunyar-se de l'alimentació humana". Es calcula que el gra que es necessita per omplir de biodièsel el dipòsit d'un vehicle tot terreny alimentaria una persona tot un any. Mentrestant, les dades sobre desnutrició, anèmia i talla baixa a l'Argentina, que fou considerada graner del món i on pobresa i fam no anaven associades, donen una idea del problema. I és que la globalització hi imposà un model de país productor de transgènics i exportador de farratges.

▲ Desforestació i contaminació transgènica

D'altra banda, els cultius "energètics" són transgènics, amb tots els riscos que això implica. Les empreses alimentàries dels EEUU s'oposen als cultius transgènics no destinats a l'alimentació, ja que una eventual contaminació genètica podria comportar efectes inesperats en la fisiologia humana (els d'ús alimentari ja han provocat efectes en els índexs cancerígens dels països on es van introduir als anys 90).

Brown és contundent: "s'han de trobar alternatives als combustibles, però tinguin per segur que no hi ha cap altra alternativa al menjar".

Si s'apliquen tots els projectes previstos a nivell mundial, els cereals podrien allunyar-se de l'alimentació humana

En nom dels cultius energètics s'han desforestat, només a Indonèsia, el país amb major població rural, 18 milions d'hectàrees de boscos, i se'n preveuen unes altres 20 a la regió. Al Brasil se substitueix bosc amazònic per soja. Aquesta desforestació ocasiona entre el 25 i el 30% dels gasos d'efecte hivernacle al món, segons la FAO. No obstant, aquestes plantacions es podrien finançar amb el Mecanisme de Desenvolupament Net del Protocol de Kioto.

▲ Els grans negocis entorn del canvi climàtic

Segons Miguel Webb, autor de diversos treballs al respecte, "existeixen megaplans de convertir tot el continent africà en plantacions de substrat de biocombustibles, així com a la selva amazònica. Enormes regions es destinarien exclusivament a aquestes plantacions". Al darrere hi ha les empreses petroleres i les biotecnològiques que, treballant conjuntament, es perpetuen al mercat i renten la seva imatge. Al Brasil, totes les grans empreses d'automòbils ja s'han adaptat als motors d'alcohol.

▲ El decreixement com a solució

El sistema actual es basa en el creixement econòmic i en una font d'energia provinent d'un estoc i no d'un flux, "ara hauríem de preguntar-nos com decreixer preservant allò que hem desenvolupat". En 40 anys s'ha multiplicat per 5 el consum d'energia, la meitat de la qual és per als cotxes (als Estats Units el percentatge s'eleva al 80%). "Volen tranquil·litzar la seva consciència posant un 6% de biocombustible al dipòsit, que pot procedir de les selves amazòniques, o de terres agrícoles expropiades violentament als camperols". I és que les irregularitats i les greus violacions als drets humans estan a l'ordre del dia.

El GRR proposa implantar una agricultura de menors necessitats energètiques, basada en aliments locals i un consum crític, perquè "¿quanta energia costa portar l'enciam de Turquia o Xina?". S'haurien d'internalitzar els costos ambientals i revisar les xarxes comercials, "no pot ser que sigui més barat anar amb avió que en tren". ☞

BARCELONA // ESTUDIANTS

Nova mobilització contra la privatització de la universitat

☞ Lluc Salellas

Més d'un miler d'universitaris es van manifestar el dijous 10 de maig a Barcelona per defensar un model d'universitat pública i de qualitat i mostrar la seva oposició a la LOU i al Procés de Bolonya. La convocatòria va transcórrer pel centre de la ciutat i va acabar amb la lectura del manifest a la Facultat de Nàutica de la UPC, al costat de la Delegació del Govern. La nova LOU va ser un dels aspectes més criticats pels estudiants, ja que quan el president del govern espanyol Rodríguez Zapatero estava a l'oposició havia promès derogar-la, i finalment només l'ha modificada sense tocar-ne les línies bàsiques. La manifestació va estar també caracteritzada per un fort dispositiu policial que, segons ha denunciat l'organització Alerta Solidària, va acabar amb un seguit d'identificacions aleatòries i indiscriminades a diversos estudiants un cop ja s'havia desconvocat la mobilització pels carrers de la ciutat.

SEGARRA // FEIXISME

Llistes fantasma de PxC a la Segarra

☞ Directa Terres de Ponent

El partit racista Plataforma per Catalunya presenta candidatures fantasma a la comarca de la Segarra. Almenys vuit llistes concorreran a pobles com Montornès, Massoteres, Granyanella, Granyella, Ribera d'Ondara, Torà, Cervera i Guissona. A Cervera ja tenen un regidor, que promulga a través del que anomenen "10 reptes municipals" la xenofòbia en "defensa dels nostres valors i la nostra cultura". Aposten per la família tradicional, amb un incentiu de 3.000 euros a les famílies "autòctones" per cada fill a partir del segon. També afirmen que, en el cas que obtinguin majoria en algun consistori d'aquests vuit —la Segarra en té vint-i-un— simplificaran la burocràcia municipal, iniciaran un procés de diàleg per impulsar el comerç municipal —fent referència, també en aquest punt, a la competència deslleial i guetos que afirmen que existeixen— alhora que faran créixer el municipi de manera ordenada. Cap de les persones que es presenta en set de les vuit llistes, però, és dels municipis en qüestió; ni hi viu, ni hi treballa. Es dona la circumstància que hi ha els tres fills del regidor de PxC a Cervera, dos com a alcaldables i el tercer com a número sis a l'ajuntament de Torà. Una de les fórmules que han fet servir és la de llistes obertes, presentant dues o tres persones en alguns pobles. L'alcaldeable per Torà viu a Lleida i no ha tingut mai cap tipus de relació amb el municipi.

Roda el món

/internacional@setmanaridirecta.info/

L'ARGENTINA // MOVIMENT DE FÀBRIGUES RECUPERADES

Recuperar la feina, per recuperar la dignitat

☞ Sergi Picazo
/Barcelona/

Al 1812, un grup d'obrers britànics va protagonitzar una revolta per destruir les noves màquines que els havien deixat sense feina a les fàbriques tèxtils. Aquella protesta, coneguda amb el nom de ludisme, va ser reprimida per l'exèrcit reial per defensar la indústria nacional. Dos segles després, a una altra fàbrica tèxtil la història va ser ben diferent. A Buenos Aires, al 2003, els germans Brukman van decidir parar la producció, vendre la maquinària i acomiadar totes les treballadores. Aquestes van reaccionar ocupant la fàbrica per impedir la sortida de les màquines, és a dir, per evitar quedar-se sense feina. La Policia Federal argentina les va desallotjar violentament, però ara ja fa mesos que treballen ple-gades en forma de cooperativa.

Les treballadores de Brukman han tornat a la feina, però sota un model cooperatiu i assembleari

Paradoxes a part, aquest darrer conflicte ha estat un dels més tensos viscuts entre el Moviment de Fàbriques Recuperades i l'Estat argentí. Avui la situació ha canviat: les treballadores de Brukman han tornat a la feina, però sota un model cooperatiu i assembleari. "Aquest no serà el final de la lluita sinó més aviat el principi del camí: hem d'aconseguir aixecar l'empresa però amb un model de producció igualitari i democràtic", opina Alfredo Uliarte, treballador tèxtil des de fa 30 anys.

Cooperativa Porcelanosa Sanitaria Malvinas Argentinas

Tot i el rebombori que se'n va fer, el tema ha deixat de ser protagonista a les planes dels diaris per endinsar-se a les profunditats de la fàbrica. A l'Argentina sobreviuen com poden més de 200 empreses recuperades, que donen feina a unes 15.000 persones: però ja no són notícia. Segons Lucio Fernández, membre de la Cooperativa La Asamblearia, "és cert que es tracta d'un fenomen econòmicament poc significatiu, però que té un gran valor simbòlic quant a recuperar l'autonomia del treball".

▶ **La lluita per la supervivència**
L'objectiu de la lluita en un primer moment era molt bàsic: no quedar-se sense feina. En un país on la pobresa —més de cinc anys després de l'esclat de la crisi— afecta al 48% de la població, l'atur sovint és el primer pas cap a l'exclusió social i la marginació.

"A l'Argentina no hi ha feina i si et quedes al carrer ets mig mort", explica Carlos Guerra, treballador de la cooperativa Zanón. També amb aquests anhels va sorgir el cas de Grisinópoli, una fàbrica de pa de Buenos Aires amb setze persones. Una de les treballadores, Norma Pintos, de 58 anys, explica que "vam buscar la forma més legal possible de tornar a la feina i l'única possibilitat era reclamar l'expropiació de la fàbrica a favor d'una cooperativa de treballadors, que érem precisament els principals creditors". Un jutge els va donar la raó i un permís de comercialització sota el nom de Cooperativa La Esperanza.

Però el drama argentí ve de lluny, va començar molt abans que el desembre de 2001 l'ex-president De la Rúa presentés la fallida econòmica de l'Estat i fugís de la Casa Rosada en helicòpter. Molts ja s'havien encarregat del buidatge del país. La dictadura de

Manifestació dels treballadors de la fàbrica recuperada Zanón

Indymedia Argentina

Videla, Massera i Galtieri (1976-83) va iniciar un procés de desindustrialització, crisi econòmica i multiplicació del deute extern sense precedents. Els dos governs de Carlos Menem durant els 90 van continuar amb el desmantellament total del sector públic. Entre escàndols de corrupció generalitzada, l'Argentina va vendre totes les seves empreses públiques al capital estranger —sobretot, espanyol— a preu de saldo mentre el deute extern seguia augmentant fins als 170 mil milions de dòlars actuals.

La desocupació i el treball precari es van disparar. Moltes petites ciutats industrials són ara ciutats-fantasma. La desaparició d'empreses van deixar, en plena crisi, milers de treballadors al carrer. Alguns, davant de la indiferència de l'Estat i la falta d'ajuts públics, van decidir recuperar per si mateixos les fàbriques abandonades pels seus amos. Aquest va ser el cas, per exemple, de Cerámicas Zanón. La factoria situada a Neuquén —al sud del país— va ser un dels referents principals del Moviment de Fàbriques Recuperades. Carlos Guerra, membre d'aquesta cooperativa pionera, explica que davant la falta de respostes dels patrons per la fallida de l'empresa, van decidir quedar-s'hi dins per evitar que s'enduguessin la maquinària. Després d'un temps, van passar de l'ocupació a la producció autogestionada: "Vam creure que podíem continuar produint, almenys per poder-nos alimentar, ja que teníem la matèria prima i sabíem perfectament com funcionava l'empresa".

▶ **L'ajuda de Kirchner**

L'anomenat 'factor K' va acabar sent decisiu per consolidar les fàbriques ocupades però també pel suïcidi de fons de la lluita dels treballadors. Mentre l'anterior govern de Duhalde va optar per la prohibició i la repressió, Néstor Kirchner va proposar una llei per solucionar el conflicte: en els casos més flagrants de fallida i abandonó per part dels propietaris, l'Estat expropiaria l'immoble i la marca per a concedir la seva gestió

La seva lluita planteja preguntes: Sense patrons, poden funcionar les fàbriques?

a una cooperativa formada pels antics treballadors durant dos anys amb possible pròrroga. La majoria de treballadors en lluita van decidir de manera assembleària optar per aquesta fórmula. En els propers mesos es compliran els quatre i cinc anys de gestió de moltes d'aquelles noves cooperatives i es començarà a valorar i avaluar el seu èxit o fracàs.

Tot i que, ara per ara, molts treballadors han recuperat una feina que ja es veia perduda, la lluita obrera al carrer s'ha "desactivat" sense cap canvi estructural de fons. El debat sobre l'estabilització de les fàbriques sota control obrer s'ha esvaït definiti-

vament. El canvi d'amos a les fàbriques, que ara són el conjunt de treballadors, és molt significatiu, però les empreses han de reflotar enmig d'una crisi general del sistema, sense ajuts estatals i sota condicions d'autoexplotació brutals. Una de les poques excepcions és Zanón. Segons Carlos Guerra, "l'empresa ha tornat a donar beneficis que s'inverteixen en obra social i solidària per a la comunitat". S'ha aconseguit que tothom cobri cada mes el mateix salari —800 pesos— independentment de la seva tasca. "Hem demostrat que els treballadors podem treure les empreses de la crisi, sense els patrons. Tampoc volem fer-nos rics, només tenir una vida digna", conclou. Però no tot són bones notícies. Tot i resistir a cinc intents de desallotjament en els seus dos primers anys de vida, ara tornen a estar en una situació de perill. El Govern de la província de Neuquén no els vol i ha presentat als Jutjats plans laborals per recol·locar part dels 400 treballadors a altres micro-projectes a canvi que la Cooperativa Obrera abandoni definitivament les instal·lacions de la fàbrica.

La supervivència econòmica i laboral de les empreses recuperades sembla complicada. No obstant, tots els treballadors reconeixen que han recuperat la seva dignitat i el valor del treball, en una societat d'exclusió crònica, alta criminalitat i corrupció generalitzada. Però, a més, la seva lluita planteja preguntes a l'hora d'impulsar un altre model industrial: Sense patrons, poden funcionar les fàbriques? ☞

NOVA YORK // 15A SESSIÓ DE LA COMISSIÓ DE DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE DE L'ONU

Cultivar menjar per alimentar motors

Redacció Directa/Enginyers
Sense Fronteres
/Barcelona - Nova York/

Quines conseqüències pot tenir per al medi ambient i la població pobra del planeta un element que a primera vista pot semblar tan meravellós com els biocombustibles? Això és el que va discutir la 15a sessió de la Comissió de Desenvolupament Sostenible (CDS), celebrada a Nova York entre el 30 d'abril i l'11 de maig, i a les seves conclusions no es refereixen, precisament, a cap miracle. Però a la CDS també s'ha parlat sobre energia, desenvolupament industrial, contaminació atmosfèrica i canvi climàtic.

L'entusiasme que han despertat els biodièsel va ser posat en quarantena

A les reunions hi han participat delegats de diferents governs, organismes internacionals, organitzacions no governamentals i del sector privat, per tal de discutir sobre les polítiques i mesures

Sala de conferències a l'edifici de les Nacions Unides a Nova York

ESF

pràctiques a aplicar en propers acords intergovernamentals.

La CDS inclou la participació de la societat civil emmarcada en nou grups principals (*major groups*). Aquest tipus de representació es va iniciar a partir de la Cimera de Rio de Janeiro, al 1992, quan es va crear la mateixa CDS. Aquests "grups principals" inclouen a les

dones, joves i nens, pobles indígenes, autoritats locals, ONGs, sindicats, el comerç i la indústria, comunitat científica i tecnològica, i agricultors.

La majoria d'ONGs, sobretot procedents de països del nord, presents a aquesta 15a sessió van destacar la qüestió mediambiental de la problemàtica energètica.

Però algunes altres també van voler incloure el criteri de l'accés a una font d'energia com un dret humà a universalitzar.

▶ Biodièsel al centre del debat

Tot i que a la CSD es van tractar diferents temes, com el relançament de l'energia nuclear o l'ús de microcrèdits per garantir l'electri-

ficació rural, el boom dels biodièsel va centrar aquesta sessió. En aquest punt, la falta d'acord dels països més pobres, agrupats a l'entorn del G77, va impedir pressionar als països industrialitzats per arribar a acords de desenvolupament més avançats, així com a les ONGs preparar una estratègia de suport més efectiva. Tot i això, l'entusiasme que han despertat els biodièsel en certs sectors econòmics va ser posat en quarantena.

En el document final del CSD s'assegura que "el tema és molt delicat i s'ha de conduir amb molta responsabilitat" doncs s'entreuen alts riscos per a l'equilibri del proveïment alimentari, al "dedicar gran quantitat de terra, aigua i altres recursos a la producció de combustible", el que podria "generar pujades en els preus dels aliments i empitjorar les condicions de vida de la població que ja viu al llindar de la pobresa". A Mèxic, la pujada del preu del blat de moro —exportat als EUA per a la fabricació de biodièsel— ja ha generat una primera crisi social.

La destrucció de massa forestal —i el seu conseqüent alliberament de CO₂ a l'atmosfera— per augmentar la capacitat productiva és una altra de les preocupacions plasmades al text, on es demana a la indústria que "preservi pastures verges, boscos primaris i terres amb alta biodiversitat".

PAÍS BASC // LA FISCALIA HAVIA SOL·LICITAT L'ARXIU AL CONSIDERAR QUE NO HI HA INDICIS

L'audiència espanyola obre el judici Egunkaria contra el criteri fiscal

Redaccio Directa
/Girona/

L'Audiència Nacional espanyola ha obert judici oral contra els set imputats en el cas Egunkaria per un presumpte delictes de col·laboració amb ETA. Aquesta decisió contradiu el criteri fiscal, que el desembre del 2006 va demanar l'arxiu del cas al considerar que no hi ha indicis per mantenir l'acusació. Concretament la fiscalia afirma que no hi ha cap tipus d'element que avaluï la tesi que *Euskaldunon Egunkaria* era un instrument d'ETA, raó per la qual demanava en el seu informe que quedés sense efecte el processament dels set directius del clausurat diari i la retirada de les mesures cautelars per-

sonals i reals imposades als processats, entre ells Martxelo Otamendi, director del diari quan va ser clausurat, l'escriptor Juan Mari Torreldai i el periodista Peio Zubiria.

AVT i Dignitat i Justícia mantenen que sí hi ha relació entre el diari i ETA

Tot i l'opinió de la fiscalia i els arguments aportats en el seu informe, l'Associació de Víctimes del Terrorisme (AVT) i Dignitat i Justícia,

afines al PP i que exerceixen l'acusació particular, mantenen que sí hi ha elements que acrediten l'existència d'una suposada relació entre el diari i ETA. Aquestes dues associacions, contràries al procés de pau i de resolució del conflicte basc, van demanar l'obertura de judici oral. Petició que ha estat atesa afirmativament pel tribunal especial, que va donar a les parts fins a final d'aquesta setmana perquè presentessin els seus escrits de qualificacions

El tancament d'*Euskaldunon Egunkaria* el Febrer del 2003 per ordre de l'Audiència Nacional va generar una allau de protestes, tant al País Basc com a nivell internacional, per considerar aquesta decisió un greu atac a la llibertat d'expressió. Des de Catalunya també es van

produir grans mostres de solidaritat, tant a nivell de mitjans com popular. I és que *Euskaldunon Egunkaria* era l'únic mitjà de comunicació escrit que s'editava íntegrament en llengua basca i la seva clausura es produïa en un moment en què tot allò que estigués vinculat a la llengua i la cultura basca estava sota sospita, com ara l'AEK, coordinadora d'alfabetització en llengua basca per a adults.

▶ Història repressiva

Egunkaria va sortir al carrer el 1990 i va néixer després d'una gran campanya de subscripcions. Era el primer mitjà des de la segona república que s'editava íntegrament en llengua basca. Els treballadors del diari no van voler deixar el poble

basc sense un diari amb llengua pròpia i l'endemà mateix del tancament van treure al carrer una edició especial amb el nom d'*Egunero*, que amb el pas dels dies va donar llum a un nou diari en basc, *Berria*.

Aquesta no era la primera vegada que l'Audiència Nacional actuava contra un mitjà de comunicació basc, tot i que fins el cas d'*Egunkaria* totes les actuacions s'havien limitat als diaris més pròxims a l'esquerra independentista basca com ara *Egin*, el cas del qual s'ha jutjat ara en el marc del sumari 18/98 contra l'independentisme basc i en el qual hi ha imputades més d'una quarantena de persones. En una altra actuació, el tribunal especial va ordenar la clausura de la revista *Kale Gorria*.

RADIO P.I.C.A.
www.radiopica.net

Catalunya
DESARMA
ELS TEUS IMPOSTOS
FES OBJECCIÓ FISCAL

Núm. 86 Maig '07
La publicació de la CGT de Catalunya
www.revistacatalunya.cat

SOLIDARIDAD OBRERA

Portaveu de la CNT a Catalunya
Contrainformació feta per i per als treballadors/es
Subscriu-te!
www.soliobrera.org

SuperAcampadas
a Osea estiu 2007

Campaments per a nenes, nens i joves. Mares, pares i altres adultes. Divertides assembleàries i ecològiques.

www.nodo50.org/lacigarralibre
o de 10 a 12h al 647.743.941

Observatori dels mitjans

/observatorimitjans@setmanaridirecta.info/

Amb la boca petita

Enric Borràs Abelló

A principi d'any va saltar a les portes dels principals diaris i telenotícies el cas d'una suposada okupació al carrer Urgell de Barcelona. Segons deia *La Vanguardia* del 18 de gener, Carles Veiret, propietari d'un pis que estava reformant al carrer Urgell, se'l va trobar okupat per uns immigrants quan va anar-hi un dia a prendre mides. L'article que relatava el cas omplia gairebé tota una pàgina del quadern *Vivir* i les informacions que anaren sorgint sobre el cas sempre tenien un espai destacat; bé, sempre no. El passat dimecres 9 de maig, va sortir la notícia que s'havia arxivat el cas de la suposada okupació del carrer Urgell. No sortia destacada a portada, no omplia tota una pàgina i ni tan sols tenia fotografia; la informació no omplia ni dos terços de columna. A la foto podeu comparar l'espai dedicat a totes dues informacions. La que interessava als diaris, pàgines sen-

ceres repetint-se dia a dia amb cada dada nova durant tota una setmana. La que ho desmentia, ni una columna sencera.

Quan la notícia va saltar als diaris, aquest setmanari va ser un dels primers de publicar que la família de Veiret no era propietària tan sols d'aquell pis, sinó de

tot l'edifici. I que Carles Veiret també tenia una casa de dos pisos a Alpens. Però altres mitjans de comunicació van preferir dedicar-se a destacar aquest cas i a denunciar el fenomen de l'okupació per defensar el senyor Veiret que, pobre, s'havia quedat sense pis. Periodistes com el televisiu Josep Cuní van alçar el cas Veiret com un estendard en defensa de la propietat privada, com una trinxera contra els malvats okupes i qualsevol que gosés donar-los suport. La Pilar Rahola amb els seus articles, les notícies de *El Periódico*, els articles d'en Joan Oliver a l'*Avui...* La temporada de caça quedava oberta i els okupes eren la presa.

La jutgessa Maria Josep Feliu, que ha arxivat la denúncia de Veiret contra els suposats okupes, ha recriminat al propietari que no digués tota la veritat del cas quan va fer la denúncia i fins i tot ha dit que els mitjans de comunicació tenien més informació que el propi jutjat. Tot i això, en Cuní va dir que en Carles Veiret

els havia amagat informació, que els havia enganyat. El gran periodista va reconèixer que l'havien enganyat, que l'havien manipulat? Això és una possibilitat que sempre hi és, quan s'és periodista. Per això a la facultat de comunicació ensenyen als estudiants que cal contrastar les informacions, enlloc de creure's només la versió que més els convingui.

Els terroristes islàmics vénen de Salt

Enric Borràs Abelló

Fa uns dies diversos diaris incloïen una notícia feta a partir d'un informe del Real Instituto Elcano i d'un comunicat de la Confederació Espanyola de Policia (CEP) segons la qual el Principat era el "centre del jihadisme a Europa". L'institut d'investigacions estratègiques i el sindicat policíac coincidien a dir que del Principat era d'on sortien més islamistes extremistes que viatjaven a l'Iraq o a l'Afganistan per entrenar-se i fer-hi atemptats, que hi ha grups que es dediquen només a captar gent i que cada mes quatre o cinc musulmans marxen del país per fer-se terroristes a l'altra banda del Mediterrani. Tot això, segons un sindicat

policíac i un institut d'investigació dirigit per un patronat amb membres com l'ex-president espanyol Leopoldo Calvo-Sotelo i que té un membre que hi fa de representant del Partit Popular, Gabriel Elorriaga Pisarik, però que no té cap representant de cap altre partit.

Doncs bé, aquesta notícia, desmentida per representants del govern del Principat i del govern espanyol, va ser portada a cinc columnes a *La Vanguardia*. Com a mínim, i per ser generosos, es podria titllar d'alarmista. S'hi diu que el 30% dels terroristes islàmics empresonats a l'estat espanyol s'han detingut al Principat. Pot ser que hi comptin els del cas Dixon? Quants terroristes islàmics s'han detingut a l'estat? I on havien previst atacar? La notícia no diu si hi ha centenars de suposats terroristes empresonats o bé si n'hi ha deu.

A tot això cal afegir-hi el destacat de portada de *La Vanguardia* i la peça amb el títol "Alta tensió a Salt". Un joc de paraules cínic i poc afortunat per una de les

zones que més ha lluitat contra la MAT. A més, la peça es dedica a avisar del perill que suposadament representa l'onada d'immigració que ha rebut Salt, perquè segons diu, s'hi camufla una cèl·lula extremista dedicada a captar nous adeptes per al terrorisme islàmic.

A tot això cal afegir-hi la pregunta del Cuní als espectadors del seu programa del mateix dia: "Creieu que l'islamisme radical és el principal problema a Catalunya?". Els espectadors van respondre, massivament, que sí. Hauria passat el mateix dos dies abans, sense aquestes portades ni declaracions alarmistes? Realment, quan la gent camina pel carrer, té por dels extremistes islàmics que s'amaguen a les cantonades?

Els vídeos prohibits

Enric Borràs Abelló

Segur que ja havíeu llegit alguna notícia sobre les dificultats que el recull de vídeos *Ja en tenim prou* ha tingut per projectar-se a les instal·lacions públiques del País Valencià controlades pel Partit Popular. Doncs la junta electoral espanyola

s'ha afegit al boicot del PP i ha decidit que el film és propaganda electoral. Així doncs, des que es va prendre aquesta decisió, es va prohibir emetre'l fins que no comencés la campanya electoral. I ara que ja és en marxa, com que segons la junta electoral es tracta d'un video de campanya, només el poden projectar en públic partits o coalicions

electorals. O sigui, que, tot i que és el producte de l'esforç d'organitzacions socials i culturals compromeses amb la llengua, la cultura, el territori i el medi, és un vídeo prohibit a no ser que l'emetin els partits. I això, per què? Doncs perquè critica la gestió del PP al País Valencià, que s'ha encaminat vers la destrucció del medi i de la cultura.

Recordem que *Ja en tenim prou* és un film que consta de vint-i-quatre curts que ja s'han vist més d'un quart de milió de vegades a través de YouTube.com (www.youtube.com/jaenimprou). Si voleu aconseguir més informació sobre el film, podeu consultar la pàgina www.jaenimprou.org.

Freqüències de ràdios lliures o populars

Ràdio Bronka 104.5FM (Bcn Nord, Gramenet i Badalona) i 104.45FM (Bcn Sud i Hospitalet), Contrabanda 91.4FM (Barcelona), Ràdio Línea IV 103.9FM (Barcelona), Ràdio Pica 96.6FM (Barcelona), Radio 90 101.4FM (Olot), Ràdio Barraka 103.1FM (Terrassa), Ràdio Kaos 90.1FM (Terrassa), Ràdio Klara 104.4FM (València), Ràdio Malva 105.0 FM (València), La Tele 52UHF (www.okupemlesones.org)

3a Setmana cultural del País Valencià
Barcelona del 11 al 19 de Maig 2007

Divendres 18
20h. Documental: "La utopia desarmada. Memòria d'un País Valencià Republicà".
Dissabte 19
10h. 1a Trobada gastronòmica dels Països Catalans. Com a premi pels concursants s'editarà un llibret amb les receptes enviades i les fotos dels plats del mateix dia. Després compartirem el dinar.
21h. Festival Despertafolk amb A cadeira coixa (l'Aragó), S'albaida (Menorca), Amanida folk (Catalunya) i La banda del samaruc (País Valencià)
Els actes tindran lloc a La Torna. St Pere Martir 37. Gràcia.
resta d'actes i més informació a www.espaipaisvalencia.org

KAMILOSETAS MUSKARIA

distribuidora llibertària
www.nodo50.org/kamiloasetas
kamiloasetas@nodo50.org

AUTONOMIA DE L'ESPECTACLE sccl

LA COOPERATIVA

So i llums
Tel: 93.443.01.90
Fax: 93.329.71.52
autonomia@autonomiadelspectacle.com
AUTONOMIA DE L'ESPECTACLE sccl

Libreria Distrivinyes

Llibre polític, crític...
Editorials: Virus, Vosa, Txalaparta, Hiru, El Jonc

C/ de l'Or, 8 (Plaça del Diamant)
08012 Gràcia. Barcelona
Telèfon 933 683 901
distrivinyes@yahoo.es

Subscriu-te a la directa

Per 60 euros l'any pots rebre la Directa a partir d'ara i durant un any

NOM I COGNOMS _____
 ADREÇA _____ CODI POSTAL _____
 POBLACIÓ _____
 TELÈFON FIXE I/O MÒBIL _____ CORREU ELECTRÒNIC _____
 SUBSCRIPCIÓ NORMAL (60 EUROS) _____ ALTRES QUANTITATS (SI VOLS CONTRIBUIR AMB UNA QUANTITAT EXTRA, INDICA-LA) _____

FORMA DE PAGAMENT

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA NÚMERO DE COMPTE (20 XIFRES) _____

NOM DE LA PERSONA TITULAR _____

ALTRES FORMES DE PAGAMENT: SI PREFEREIXES PAGAR LA SUBSCRIPCIÓ PER MITJÀ D'UN INGRÉS O D'UNA TRANSFERÈNCIA O EN EFECTIU, O TENS

QUALSEVOL QÜESTIÓ QUE VULGUIS CONSULTAR, CONTACTA AMB LA DIRECTA.

ENVIJA AQUESTA BUTLLETA A: JUAN RAMÓN JIMÉNEZ 22, 08902 HOSPITALET DE LLOBREGAT

TAMBÉ PODEU FER ARRIBAR LES VOSTRES DADES A TRAVÉS DELS TELÈFONS DE LA DIRECTA, PER CORREU ELECTRÒNIC O PER MITJÀ DE LA PÀGINA WEB.

TELÈFONS 935 270 982 / 661 493 117. CORREU ELECTRÒNIC: subscripcio@setmanaridirecta.info WEB: www.setmanaridirecta.info

Subscripcions

La subscripció és la manera més efectiva per poder llegir DIRECTA setmanalment i també per donar el teu suport al projecte. Durant un any i per un cost de 60 euros, amb la teva subscripció el setmanari guanya en qualitat i presència al territori. Ens pots enviar les teves dades a: <subscripcio@setmanaridirecta.info>, o entrant a la web i omplint el formulari: www.setmanaridirecta.info O bé, truca'ns al 935 270 982 ó al 661 493 117.

Presentacions i parades

Parada al FestiAttac 07. 19 de maig. De les 11 h. a les 20 h. Parc de l'Espanya Industrial, Sants. www.festiattac.org

(Si voleu organitzar una presentació del setmanari, truqueu o escriviu un mail a internacional@setmanaridirecta.info)

Corresponsalies

-Baix Llobregat <baixllobregat@setmanaridirecta.info>

-Barcelona <redaccio@setmanaridirecta.info>

-Berguedà <bergueda@setmanaridirecta.info>

-El Camp (Baix Camp, Alt Camp, Priorat, Conca de Barberà, Baix Gaià i Tarragonès) <elcamp@setmanaridirecta.info>

-Girona (Alt Empordà, Baix Empordà, Gironès, La Selva, Pla de l'Estany i La Garrotxa) <girona@setmanaridirecta.info>

-Maresme <maresme@setmanaridirecta.info>

-Menorca <menorca@setmanaridirecta.info>

-Osona <osona@setmanaridirecta.info>

-Terres de Ponent (Les Garrigues, Segarra, Urgell, Pla d'Urgell, Segrià i Noguera) <terresponent@setmanaridirecta.info>

-Vallès Occidental <terrassa@setmanaridirecta.info> i <sabadell@setmanaridirecta.info>

-Vallès Oriental <granollers@setmanaridirecta.info>

-Solsonès <solsones@setmanaridirecta.info>

Punts de venda

BADALONA La Mussara Sant Joan de la Creu 70	CIUTAT VELLA AQUENI Méndez Núñez, 1 principal	ESPLUGUES DE LLOBREGAT Ubud Artesania Mestre Joaquim Rosal, 22	REUS Bat a Bat Kultur Sant Elies, 29
BARCELONA GRÀCIA Cap i Cua Torrent de l'Olla, 99 Infoespai Plaça del Sol, 19 Taifa Verdi, 12 Distrivinyes De l'or, 8 (Plaça del Diamant) Quiosc Punt i coma Plaça de Gala Plàcidia	Xarxa Consum Solidari Pl. Sant Agustí Vell, 15 Pròleg Dagueria, 13 El Lokal Cera, 1 bis La Rosa de Foc Joaquim Costa, 34 Quiosc Colom Rambles Quiosc Santa Mònica Rambles Quiosc Canuda Rambles Quiosc Tallers Rambles Quiosc Canaletes Rambles Llibreria Medios Vallldonzella 7	GIRONA Llibreria 22 Hortes, 22 Llibreria Les Voltes Plaça del Vi, 2 La Màquia Vern, 15 GRANOLLERS Llibreria La Gralla Plaça dels Càbrits, 5 Anònims Miquel Ricomà, 57 El Racó Ecològic Roger de Flor, 85	IGUALADA At. Llib. El Porvenir Passeig Jacint Verdaguer, 122 HOSPITALET DE LLOBREGAT Quiosc Montserrat Pl. Mare de Déu de Montserrat La República Rosalía de Castro, 92 Centre d'Estudis de l'Hospitalet Major, 54 1º
GUINARDÓ Rocaguinarda Xiprer, 13	SANTS Espai Obert Violant d'Hongria, 71 La Ciutat Invisible Riego, 35 Terra d'Escudella Premià, 20 Teteria Malea Riego, 16 Entropiactiva Socors, 7	LLEIDA Ateneu La Maranya Parc, 13 La Falcata La Panera, 2	SOLSONA Llibreria Cal Dach Sant Miquel 5 Casal Popular La Fura Plaça Sant Pere 8 Llibreria Pellicer Pg. Pare Claret 12 Llibreria Pellicer Avinguda del Pont 4
EIXAMPLE Quiosc Manu Nàpols-Roselló El Maské Comte d'Urgell, 256 Xarxa Consum Solidari Rocafort, 198	BELLATERRA UAB Quiosc de Ciències de la Comunicació Quiosc de Lletres	MATARÓ Arcàdia Cafè Cultural Pujol, 26 Llibreria Robafaves Nou, 9	TARRAGONA CGT Tarragona Rambla Nova, 97-99, 2n pis
POBLENOU Taverna Ítaca Pallars, 230 Cus-Cus Rambla Poblenou, 77	CARDEDEU Quiosc del Centre Cànoves, 4	MANRESA Cafè l'Havana Plaça Gispert Els Carlins Sabateria, 3-5	TERRASSA Kasalet Societat, 4
SANT ANDREU-SAGRERA Patapalo Rubén Darío, 25 Andyblue Bar de la Biblioteca de Can Fabra Trèvol Antonio Ricardos, 14	CORBERA DE LLOBREGAT Llibreria Corbera Pssg. dels Arbres, 4 Le Centro Andreu Cerdà, 12	MOLINS DE REI Llibreria Barba Rafael Casanoves, 45	VIC Llibreria La Tralla Riera, 5
NOU BARRIS Ateneu Popular 9 Barris Portlligat, 11-15 Casal de Joves de Roquetes Vidal i Guasch 16 El Tinter La Plana, 10 Can Basté Passeig Fabra i Puig, 274 Llibreria Xoc Passeig Fabra i Puig, 325	CORNELLÀ DE LLOBREGAT El Grillo Libertario Llinars, 44 CSO Banka Rota Rubió i Ors, 103	PIERA Vie Victis - Ciber Garito De la Plaça, 31	VILAFRANCA DEL PENEDÈS La Fornal Sant Julià, 20

Què es cou

Festiattac aposta per un nou model d'oci compartit, lliure i de franc

☞ Gemma Garcia
/campanyes@setmanaridirecta.info/

“Quin és el grup estrella?”—els pregunta una periodista d'un diari català. L'organització del Festiattac respon que no hi ha grups estrella, “hi ha persones” que actuen i organitzen. Amb aquesta filosofia, la segona edició del Festiattac, després d'un any d'aturada, pretén ser un dia per gaudir i participar d'un model d'oci i cultura compartit, lliure i de franc. Davant el que consideren una manca d'espai per a artistes que “queden eclipsats per les grans produccions”, per entitats, i per aquelles persones que no troben un espai per exposar les seves obres, des de Festiattac s'ha volgut oferir cobertura a tot aquest potencial artístic, social i humà. El proper 19 de maig, al Parc de l'Espanya Industrial (Barcelona), tot-hom qui vulgui, podrà “compartir

L'anterior edició del Festiattac va tenir lloc el 2005

Cristina

El Festiattac vol crear un nou model d'oci propi i rebel·lar-se davant el control i l'organització excloent

i passejar” tot un dia durant el qual els diners no tindran valor ni interès. Tot el festival és gratuït i obert a la participació. Es tracta d'una aposta per un nou model

d'oci que obre les portes a la música, al teatre, a la dansa, a les projeccions, tallers, xerrades, artesanía, col·lectius i moviments socials.

► **Combatre la marca Barcelona**
Des de l'organització no neguen que a Barcelona hi ha una gran oferta cultural, però es pregunten com és aquesta oferta i qui la gestiona. Valoren que no es tracta d'una cultura horitzontal i participativa, sinó privatitzada. Una ciutat, on la cultura es tracta com una mercaderia on l'empresa que hi ha darrera pretén treure el màxim benefici. Amb aquesta mentalitat, la cultura prioritzada a la ciutat, és aquella que dona més

benefici. Això, en molts casos, “fa semblar que no existeix res més que el que ens venen en format plastificat, amb tiquet anticipat i en moltes ocasions censurat i manipulat”, conclouen.

Davant aquesta situació, des de Festiattac, creuen necessari desenvolupar un nou model propi i rebel·lar-nos davant el control i l'organització excloent de l'oci. Aquest model, no ha d'estar basat en la cerca d'una felicitat individual i hedonista, sinó a en la cooperació ciutadana per tal de desenvolupar un sistema d'emancipació col·lectiva. Es tracta de “trencar amb la Barcelona marca” que han construït els poders polítics de la ciutat, “recuperar la ciutat”.

► **De tot i per tothom**

Tot i que el festival està obert a tothom que hi vulgui participar, el temps i els recursos han generat alguns límits inevitables. L'organització tan sols compta amb un escenari, fet que ha comportat que no s'hagi pogut donar aquest espai a tots els grups que ho van sol·licitar. Malgrat aquest factor, músics d'arreu dels Països Catalans, de l'Estat espanyol i francès

participen al Festiattac. Diversos col·lectius s'han interessat per la idea. A Tenerife els agradaria engegar un projecte similar, i des d'Attac França i Madrid assisteixen al festival amb la intenció de recollir l'experiència i traslladar-la a les seves ciutats. Segons membres del Festiattac, un dels objectius és que el festival pogués celebrar-se a diverses ciutats simultàniament. D'aquesta manera, s'aconseguiria “una jornada alternativa als hàbits imposats, a les tendències i a l'individualisme consumista dels dissabtes”.

El Festiattac comptarà amb dos espais diferenciats. Per una banda, el parc mateix on es duran a terme activitats exteriors, i per l'altra, la Casa del Mig per a les activitats d'interior. Entre aquests dos espais, hi podem trobar des d'una mostra d'entitats que “lluiten per un món millor”, passant per una mostra de cinema documental independent i de denúncia social, tallers, l'escenari Pangea per als concerts, d'altres espectacles, un cicle de conferències, xerrades i debats i, fins i tot, exposicions.

L'experiència del Festiattac 2005 i la d'enguany, que ha comportat nou mesos de feina, posen de manifest que és possible construir projectes alliberats de subvencions, ajudes i patrocinis a través del treball en equip i del potencial cultural que existeix a la ciutat. ☺

Per contactar:

FESTIATTAC'07.

Attac Catalunya. Aragó 174-176 2n 3a. Tel.: 934 520 385
www.festiattac.org - festiattac@yahoo.es

Xarxa d'Economia Solidària, crear comunitat des de l'economia

☞ Jordi Panyella
/campanyes@setmanaridirecta.info/

El proper dissabte, dia 19 de maig, la Xarxa d'Economia Solidària de Catalunya ha convocat la quarta edició de jornades des de la seva creació. Enguany i sota el títol de “Problemes globals, solucions locals”, la jornada girarà al voltant del desenvolupament comunitari, “com treballar per crear comunitat i la feina que pot fer l'administració per posar o millorar les condicions perquè el desenvolupament local i comunitari sigui possible”.

Les jornades, que se celebraran al CCCB (Barcelona), començaran amb un taller de desenvolupament comunitari que oferirà Carles Riera, el sociòleg que actualment presideix l'Associació per a l'Estudi i la Promoció del Desenvolupament Comunitari i és membre del Consell Internacional del Fòrum Social Mundial. A la tarda hi

haurà un videofòrum social amb les projeccions de *L'economia mundial*, 2005; *La isla de las Flores*, 1989, i *Llavors per a una altra economia*, 2006, produïda i realitzada per la mateixa Xarxa d'Economia Solidària. Després hi haurà una fira d'experiències en què es presentaran realitats, com Entreveïns, el CSO Can Masdeu, la Xarxa Marroquina d'Economia Social i Solidària (REMESS), l'històric i peculiar Barrio Oliver de Saragossa, Sostre Cívic, que intenta obrir un “camí d'accés a l'habitatge basat en un sistema de cooperatives segons el qual la propietat dels habitatges sempre resideix a les mans de la cooperativa i on els seus membres participen i gaudeixen d'un dret d'ús indefinit de l'habitatge a través d'un lloguer tou”; i el poble d'Amayuelas, que a més d'haver desenvolupat un projecte integral de desenvolupament, des del 2004 alberga la Universitat Rural Paulo Freire.

Finalment, Rubén Prieto, de la Comunidad del Sur d'Uruguay i membre de l'Editorial Nordan, i el polític Joan Subirats, director de l'IGOP, faran la conferència de cloenda.

La XES no intenta esdevenir interlocutor davant l'Administració

► **La Xarxa d'Economia Solidària**
La XES es va constituir l'any 2003 i actualment en formen part més de cinquanta-quatre empreses de l'economia solidària, que entenen que l'economia no és un fi en si mateixa, sinó un mitjà a partir del qual assolir unes finalitats com poden ser viure millor, defensar el medi ambient, consumir aliments ecològics i ajudar a pal·liar les situacions

de pobresa o exclusió social, entre d'altres fites. També disposa del suport de vuit entitats representatives del sector de l'economia social catalana, com poden ser la Federació de Cooperatives de Treball, la Plataforma Catalana d'Empreses d'Inserció (AIRES) i la Intersindical Alternativa de Catalunya.

L'origen de la XES cal trobar-lo en un procés iniciat a mitjan anys noranta entre cooperatives catalanes i brasileres. Més tard, amb la incorporació dels eixos de treball de l'economia solidària als Fòrums Socials Mundials, se li va donar l'impuls definitiu per a la seva constitució. Si bé la XES no intenta esdevenir interlocutora de la

diversitat d'entitats membres de cara a l'administració, sí que vol ser un espai on fomentar la intercooperació de les seves entitats membres amb vista a la creació i consolidació d'un mercat social on l'intercanvi de béns i serveis es realitzin amb criteris d'economia solidària. Així, aquesta quarta edició de les jornades, “volen ser també una reivindicació de l'oportunitat de l'existència de la Xarxa i de les seves entitats, i també d'aquí el títol de “Problemes globals, solucions locals”, en el sentit que nosaltres i la nostra manera d'entendre les coses, si la poguéssim exercitar coherentment amb la teoria, seria la solució”. ☺

Per contactar:

IV JORNADES DE LA XES

19 de maig, a les 11 h. al CCCB (Montalegre 5, Barcelona)
www.desenvolupamentcomunitari.cat
www.barriooliver.es - www.xarxaecosol.org

Inquietud davant el projecte de parc eòlic a Son Bruc i Ruma

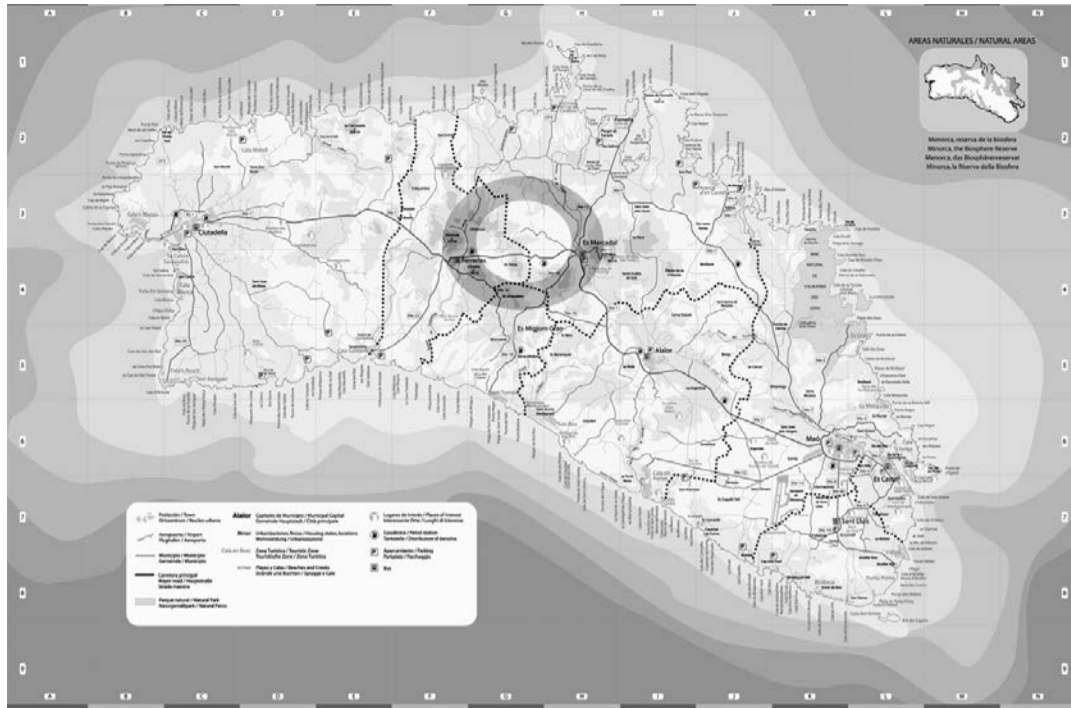
Directa Menorca
/campanyes@setmanaridirecta.info/

Els projectes de parcs eòlics de Ferreries i Es Mercadal són notícia des de fa setmanes i estan provocant un munt de crítiques, tant des dels sectors socials dels municipis afectats com des de les seves respectives administracions.

Tot va començar a finals de l'estiu passat, quan l'empresa GBSA (Generadora Eòlica Illes Balears S.A) va presentar als ajuntaments de Ferreries i Es Mercadal els dos projectes, que preveuen en conjunt la instal·lació de catorze aerogeneradors a les zones conegudes com

El Govern balear va modificar la Llei del sòl rústic per autoritzar instal·lacions d'energies renovables

Son Bruc i Ses Comunes (Ruma). El projecte es va presentar com dos projectes diferents, per minimitzar l'impacte, però en realitat, damunt el terreny, constitueixen una mateixa unitat, un megaparc eòlic a cavall dels dos municipis. Curiosament, quan els dos ajuntaments van donar a conèixer les recomanacions dels

La zona afectada de l'illa de Menorca, marcada amb un cercle

seus tècnics municipals, que eren desfavorables als dos projectes, el Govern balear (PP) va realitzar la modificació de la Llei 6/1997 del sòl rústic de les Illes Balears, de manera que ara el govern pot autoritzar la instal·lació d'energies renovables, passant per sobre dels ajuntaments i dels consells insulars.

Motius per oposar-se al pla no en manquen

A partir d'aquí, tot plegat ha anat augmentant de to. Al principi, per les declaracions incendiàries de Gabriel Coll Abrinas (GBSA), quan va assegurar que "res pot impedir els molins a Son Bruc i

Ses Comunes", donant a entendre que la qüestió dels molins estava decidida.

Tant els ajuntaments afectats com els propietaris i els sectors socials que s'han posicionat en contra d'aquest projecte coincideixen que Son Bruc i Ruma es troben en una ANEI (àrea natural d'especial interès) amb zones d'alta protecció. A més, l'obertura i ampliació de vials d'accés (més de 16 km en total) i la construcció de les plataformes de muntatge implicarien un impacte ecològic brutal, sumat al corresponent impacte visual i sonor. A tot plegat, s'hi ha d'afegir que els peus dels catorze molins projectats

estarien a una alçada d'entre 165 i 250 metres sobre el nivell del mar. Si hi sumem l'alçada dels propis molins generadors —que és de 119,30 metres—, el conjunt arriba a una alçada total sobre el nivell de la mar de 364 m. Per pocs metres, a la mateixa alçada que el cim més alt de Menorca, el Toro. D'altra banda, la modificació de la Llei de sòl rústic per invalidar la compe-

tència municipal i insular també serveix, ara, per burlar el PTI, la normativa que regeix qualsevol projecte a l'illa i que, precisament, impedeix l'obertura de nous camins i les grans infraestructures en sòl rústic i en zones considerades ANEI.

Intensa campanya veinal

A Ferreries, s'ha creat una plataforma d'entitats, partits polítics i persones a títol individual que —amb el nom de Coordinadora per la Defensa de Son Bruc i Ruma— ha publicat un manifest reivindicatiu obert a l'adhesió de col·lectius i persones d'arreu. Un manifest que, recolzat ja per tots els partits i un munt d'entitats del poble, expressa que la ubicació proposada pel parc és del tot inadequada i, entre d'altres punts, exigeix la derogació de la llei modificada pel Govern balear. Mentre la coordinadora realitza entrevistes amb els caps de llista dels partits polítics per reclamar-los el compromís de retirada dels projectes, s'han convocat algunes activitats, com la del diumenge 6 de maig, en què prop de 150 persones varen recórrer la zona afectada, o la que es convoca el proper dia 19, en què s'ha previst un acte reivindicatiu a la plaça de Ferreries. ☺

Per contactar:

COORDINADORA PER LA DEFENSA DE SON BRUC I RUMA
www.menorcasos.org

1er aniversari del CSO La Forestal d'Escós

Directa Terres Ponent
/teresponent@setmanaridirecta.info/

El Centre Social Okupat La Forestal d'Escós (Pallars Sobirà), celebra el seu primer aniversari els propers dies 19 i 20 de maig sota el lema "Lluita social per un futur digne".

Les jornades acolliran diverses activitats de caire festiu i reivindicatiu. El dissabte 19 començarà amb l'obertura d'un espai d'intercanvi de roba, llibres, música i mobles, i el passí de fotografies del primer any d'autogestió del CSO La Forestal. Tot seguit hi hauran diverses actuacions musicals i artístiques amb sessions de hip-hop, reggae i exhibició de graffiti i tallers infantils, de coques de vidre, de forn de llenya i serigrafia, entre altres, que conclouran per

deixar pas al dinar popular. Durant la tarda es realitzaran els concerts amb els grups De pony M i Intoxicados, i tot just després del sopar hi haurà una jam session a càrrec

Les jornades acolliran diverses activitats de caire festiu i reivindicatiu

de Las vecinas de abajo, Festuka la garnatxa i Maldito duende. El diumenge 20 al matí es conclourà la festa amb pallassos, una xocolatada i l'entrega de premis del concurs fotogràfic.

El projecte no s'atura

El projecte del CSO La Forestal d'Escós va començar el maig de 2006 quan diverses persones del Pallars van decidir ocupar una casa forestal, propietat del Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya, que portava 15 anys deshabitada. Els motius que els van dur a realitzar aquesta acció són la problemàtica de l'habitatge, la falta de recursos i d'oportunitats d'emancipació, la manca d'espais públics per a les associacions del Pallars i la precarietat laboral.

La rehabilitació que es va realitzar a la zona des dels inicis ha comportat la creació d'un habitatge, un centre social i una biblioteca, a l'antiga casa forestal, a disposició de les associacions i persones del municipi i

El CSO La Forestal el conformen un habitatge, un centre social, una biblioteca, un forn de pa i un hort

d'arreu; la recuperació d'un antic forn de pa; i la creació d'un hort on tothom qui vol pot tenir el seu espai per cultivar.

Tot i les dificultats que han tingut per les pressions del Departament de Medi Ambient i Habitatge (veure DIRECTA num.45) el projecte no s'atura gràcies a la voluntat i la feina de les persones que formen part de l'assemblea del CSO La Forestal i la implicació de les associacions que en formen part. ☺

Per contactar:

CSO LA FORESTAL (Escós, Pallars Sobirà)
e-mail: csolaforestal@rusc.net

anticapitalisme
alternatives
contrainformació
solidaritat

illacrúa

la revista alternativa
dels Països Catalans

www.illacrúa.net

Associació Cultural El Raval

El Lokal

llibres, contrainformació
revistes, música,
samarretes, pedaços...

horari
matins: de dimarts a divendres de 10.30 a 14h
tardes: de dilluns a dissabte de 17 a 21h

c/de la Cera 1 bis 08001 Barcelona
Tel: 933 290 643 Fax: 933 290 858
ellokal@pangea.org

KASAL DE Joves DE ROQUETES

Hi trobareu tallers, espais per concerts,
cenadors, reparació de bicis, serigrafia,
fotografia, un buc d'assaig i un
estudi de grabació.

Gestionen:
Roket Project y Tu

Vidal i Guasch, 16
Tel.: 93 2769271
M L4 Via Júlia

LA RATAFETA BODEGUETA POPULAR

VINS, CAVES I ÀPATS
C. DEL SANT CRIST 23 · BARCELONA
TELF. 931.634.333

ger

entitat cultural
i esportiva

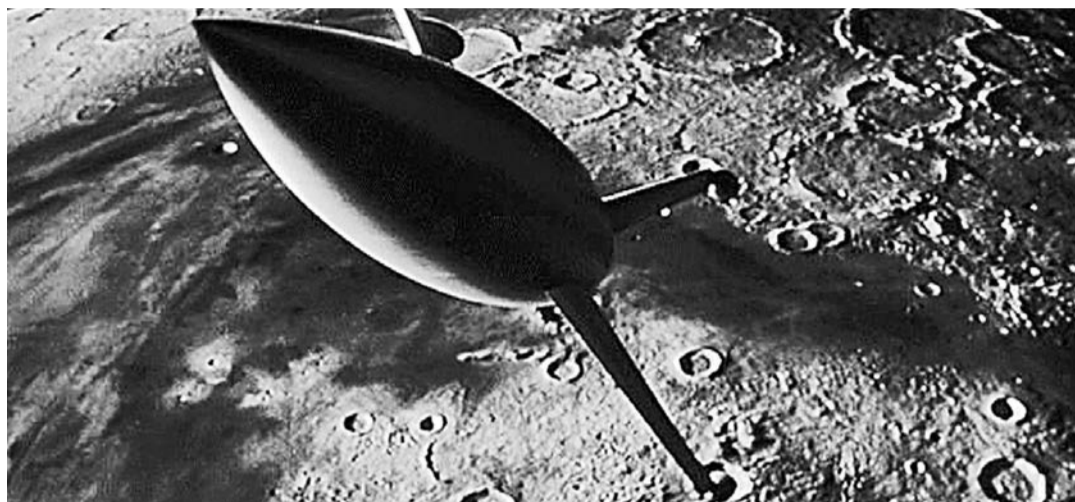
Tlf. 93 896 12 00 C/PI 25
08810 Ribes (Garraf)
Països Catalans
www.ger.org

el ger posem la directa!

Els anys cinquanta: una dècada de por

EL CINEMA DE CIÈNCIA FICCIÓ DE SÈRIE B COM A VEHICLE TRANSMISSOR D'IDEES EN UN MOMENT POLÍTICAMENT CONVULS

FILMOGRAFIA:

Irving Pichel
Con destino a la Luna
(Track Media, 1950)

Phil Tucker
Robot monster
(L'Atelier 13, 1953)

Edward D. Wood Jr.
Plan 9 del espacio exterior
(L'Atelier 13, 1956)

Arthur Hilton
Cat-women of the moon
(L'Atelier 13, 1953)

David McDonald
Devil girl from Mars
(L'Atelier 13, 1954)

No només l'actual és una societat de la por. El cinema de ciència ficció dels anys 50 projecta una imatge de la societat nord-americana intoxicada de paranoia anti-comunista, de la por a la cursa armamentística i la contaminació radioactiva, i del terror davant una amenaça exterior després que Pearl Harbour acabés amb la sensació d'invulnerabilitat de les seves forces. El cinema de sèrie B era un reducte, a estones glorificador i patriòtic, a estones crític, que projectava una imatge caricaturitzada de la realitat contemporània

⇨ Roger Palà
/cultura@setmanaridirecta.info/

Les ficcions industrials més populars, menys autoconscients de la seva temàtica i perspectiva ideològica, són una esponja que absorbeix les conjuntures socials de l'època, manufacturades de manera més despullada i transparent (i sovint més divertida) que en projectes més el·laborats, i amb els anys arriben a ser testimonis de la manera de pensar d'una societat en un temps concret, o miralls deformats de la ideologia difosa per l'*status quo*.

Una de les més consistents curiositats de la dècada dels 50 és *Con destino a la Luna*. George Pal, posteriorment productor de *La guerra dels mons*, va preparar un particular llargmetratge, de formes ingènuament paradocuments, que descriu una visió de la cursa aeroespacial amb uns Estats Units imperialistes immersos en el seu concepte de superioritat moral. Impresionant recull d'ideari nacionalista, narra com un empresari continua sense ajuda governamental un projecte per enviar una nau tripulada a la Lluna: cant a l'inicativa privada respecte a l'immobilisme dels "buròcrates de Washington", a la

pulsió individualista, als EUA com a garantidor d'un món lliure en confrontació a l'amenaça soviètica (un dels protagonistes planteja una dicotomia: Estats Units, món desunit), resulta cinematogràficament molt apreciable en el seu intent, quimèric però reeixit per l'època, de ser una pel·lícula fantàstica versemblant i científicament rigurosa.

L'amenaça exterior
Pearl Harbour i l'onze de setembre del 2001, han estat moments històrics on la societat nord-americana ha estat conscient de la seva vulnerabilitat. Un cop es va anar establint un món bipolar, l'amenaça exterior es va anar identificant amb el comunisme soviètic. La fantasia va fer la resta, i els EUA van començar a ser envaïts repetidament per alienígenes en invasions militars o en plans d'infiltració no aptes per a paranoics, com a la mítica *La invasió de los ladrones de cuerpos*, excel·lent film rodat just després del final de la caçera de bruixes mcarthysta i que, com a obra autònoma, tant pot ser interpretada en clau anticomunista com liberal.

Els lladres de cossos, com molts altres alienígenes de cel·luloide, tenien trets identificatius paral·lels amb la visió capitalista de les societats comunistes: l'individu reduït a ser una baula de la cadena, de vida estrictament funcional en un món "on tots seran iguals", amb l'igualtat entesa en el seu pitjor sentit, com a força anorreadora d'identitats, sigui mitjançant el totalitarisme d'esquerreres o la persecució anticomunista. "Sense amor, sense desig, ambició ni fe la vida és més senzilla", declara un alienígena, en oberta confrontació amb l'individualisme americà i la seva cultura de l'èxit.

De fet, els alienígenes de cel·luloide gairebé sempre han estat definits en oposició a l'home entès

narcisistament com l'únic animal afectiu i capaç d'estimar. A la entrançablement matussera *Robot monster*, Ro-Man és l'avançada d'una invasió d'éssers calculadors, racionalistes i funcionalistes en extrem. Irònicament, el punt feble de Ro-Man és que s'enamora d'una membre de la família protagonista d'aquesta faula postapocalíptica i és derrotat per aquest motiu, en un missatge definitivament contradictori per una pel·lícula que aposta per l'amor com a fet diferencial humà. De discrets resultats, el més destacable del despropòsit és la intensa música d'un jove Elmer Bernstein, que té poc a veure amb la narrativa confusa i *non-sense* d'un film on el malvat és una mena de goril·la obès amb casc de bus, escassament amenaçador.

Alfa i omega de l'àtom
En plena eufòria experimentadora amb l'àtom, la energia atòmica va començar a ser vista no només com una panacea, sinó també com una possible llavor de l'autodestrucció de la societat humana. La ciència ficció va prendre part en la conscienciació més o menys voluntària dels perills de la radiació atòmica i de la cursa armamentística desfermada, amb films de referència com *Ultimatum a la terra*.

De manera més desconcertant, Ed Wood, considerat popularment el pitjor director de la història del cinema, segurament tenia ben present l'esmentat film de Robert Wise quan va facturar amb el seu particular sentit narratiu *Plan 9 del espacio exterior*, un clàssic trash. Alimentat de ficcions *pulp* i *pop* i dominat pel seu desig obsessiu de narrar, Ed Wood ens presenta una societat tecnològicament superior que decideix eliminar la raça humana per preservar un planeta Terra abocat a la destrucció: en la

seva boja escalada en busca de les armes més mortíferes, els humans estan a punt de descobrir-ne una que acabaria amb l'univers. Digressiva en els diàlegs, plena d'errades i amb uns efectes especials nefastos, *Plan 9 del espacio exterior* és una de les obres culminants de la sèrie Z, especialment interessant a efectes narratius per les excèntriques maneres del seu vocacional autor, insòlitement personal.

Por a... les dones!

Una altra faceta del cinema fantàstic és que, per satisfer els impulsos d'un públic essencialment masculí, es lliura a la creació de fantasies o malsons sexuals decorats amb uns quants cossos femenins vestits amb roba ajustada. Una mostra especialment delirant és *Cat-women of the moon*, on una missió tripulada a la Lluna descobreix una civilització oculta, estrictament femenina, que es proposa robar-los la nau i conquerir la Terra mitjançant els poders telepàtics amb què dominen els actes de tota dona. Només l'abraçada de l'home que desitja possibilitarà que la dona astronauta, que exerceix de cavall de Troia, s'alliberi de la influència llunàtica. La interpretació a grans trets és: si les dones viuen soles i sense homes que estimar, emboqueixen i es tornen homicides. Amb uns primers minuts força ben realitzats, el film perd gas però acaba tenint el seu interès com a objecte *kitsch*. Menys suc té *Devil girl from Mars*, britànica i per tant més civilitzada, on una duríssima marciana vestida de cuir és l'avançada d'una invasió. D'aspecte teatral, amb l'acció reduïda a un *hostal aïllat* i els seus voltants, només alguns folklorismes animen una funció una mica ensopida.

Pim-Pam-Pum

‘L’Scalextric no és cosa de nens’

SERGI GALLIFA
‘Fan’ de l’Scalextric

⇨ Roger Palà
/cultura@setmanaridirecta.info/

Al número 50 del carrer Legalitat del barri de Gràcia de Barcelona, s’hi pot trobar la seu del Race Tuned, un club d’Scalextric que va néixer el 1995 de la mà de quatre socis. Actualment, el regenten Sergi Gallifa, l’únic membre que queda dels quatre inicials, i els

Edu bayer

seus pares, Antoni i Carmen, que ens reben al local per introduir-nos una mica en aquest peculiar ambient.

Com va sorgir la idea de crear un club d’Scalextric?

Els quatre fundadors eren molt aficionats a aquest esport i, en aquell moment, a Barcelona, només n’hi havia un, de club. Així que van decidir tirar endavant això, per poder gaudir-ne ells i per oferir-ho a altres persones interessades.

L’Scalextric és cosa de nens?

No. Aquí ve gent de totes les edats: nens, molts joves i també adults. La majoria són gent que té un Scalextric petit a casa i vénen aquí perquè amb aquestes pistes gaudeixen molt més. Han de portar el seu cotxe i el comandament; si només porten el cotxe, el comandament el poden llogar aquí. Disposem d’una pista per a principiants i una altra per als socis o la gent que ja és experta.

Existeix un Campionat d’Scalextric?

Hi ha un campionat que organitzen els mateixos membres dels clubs. Hi

ha clubs per tot Catalunya. Les competicions es van fent als diferents locals i se solen fer divendres o dissabte a la nit. Comencen cap a les nou o les deu i poden durar fins ben entrada la nit. Poden participar-hi fins a quaranta o cinquanta persones. Es comptabilitza per temps, és a dir, no hi ha un nombre de voltes fixes sinó que es marca el temps que durarà la carrera i guanya el que va més ràpid durant aquesta estona.

Hi ha molta competitivitat?

Hi ha una competitivitat molt sana. Els participants tenen molt bon rotllo. Tots tenen els seus cotxes súper cuidats. Durant les competicions, es dediquen a muntar-los i desmuntar-los sense parar. Els canvien la carrosseria, els pneumàtics... La veritat és que es tracta d’un joc que pot ser molt divertit i en el qual conflueixen tot tipus de persones.

‘Llavor de cant, lluita en saó’

JORNADES PER REIVINDICAR L’OBRA DE LA POETA MARIA-MERCÈ MARÇAL

‘Llavor de cant, lluita en saó’
les Jornades Marçalianes
18 i 19 DE MAIG

BIBLIOTECA VAPOR BADIA, AUDITORI
C/ DE LES TRES CREUS, SABADELL
<www.fmmm.cat>

⇨ Blanca Balanyà
/cultura@setmanaridirecta.info/

El proper 18 i 19 de maig la Fundació Maria-Mercè Marçal organitza les “Primeres Jornades Marçalianes” a la Biblioteca Vapor Badia de Sabadell. Amb aquestes jornades, amb el lema “Llavor de cant, lluita en saó”, la Fundació vol obrir un espai on periòdicament es reunixin persones d’arreu per tal d’aprofundir en l’estudi i el coneixement de l’obra d’una de les poetes catalanes més emblemàtiques de tots els temps.

En el seu primer llibre de poemes *Cau de llunes*, del 1976, Marçal inclou el poema “Divisa”, que té el caràcter de manifest que resumeix les directrius del seu activisme: “A l’atzar agraeixo tres dons: haver nascut dona, / de classe baixa i nació oprimida. / I

el tèrbol atzur de ser tres voltes rebel.” Aquests versos han esdevingut molt populars i gairebé bandera del moviment feminista d’esquerres als Països Catalans. Un moviment amb què Maria-Mercè Marçal sempre va estar estretament vinculada fins a la seva mort l’any 1998. La popularitat de la poeta d’Ivars d’Urgell es manté encara avui en dia. Canten les seves lletres Marina Rossell, Teresa Rebull, Ramon Muntaner, Txiqui Berraondo, Maria del Mar Bonet, Celdoni Fonoll, Gisela Bellsolà, El Fill del Mestre i Miguel Poveda, entre d’altres.

Les “Jornades Marçalianes” constaran de conferències, lectures, recitats i taules rodones. S’hi presentarà el vuitè número de *Rels*, una revista d’idees i cultura especialitzada en poesia, que ha realitzat un número especial monogràfic

sobre la figura i l’obra de l’autora d’Ivars d’Urgell. La presentació anirà a càrrec d’Adrià Chavarría. També s’hi presentarà la traducció a l’italià de *La passió segons Renée Vivien*, que ha editat l’editorial Luciana Tufani, a càrrec de la mateixa traductora, Brunella Servidei. Es tracta de l’única novel·la escrita per Marçal, producte de la fascinació que li produí la lectura d’aquesta escriptora anglesa de parla francesa, que va viure a París a principi del segle XX.

També s’inaugurarà l’exposició “Art i edició a l’obra de Maria Mercè Marçal”, hi haurà un recitat de poemes de l’autora a càrrec de Núria Candela, i una taula rodona amb el títol “L’escriptura i les imatges en Maria-Mercè Marçal” amb Josep Uclès, Fina Llorca, Arnau Pons, Brunella Servidei i Laia Mercè Climent.

Un bloc per reivindicar el patrimoni

L’INSTITUT D’ESTUDIS VALLENCOS
RECONeix LA TASCA DE LA TURBA EN
LA DIFUSIÓ DEL PATRIMONI LOCAL

Bloc Patrimoni de Valls
<http://blocs.tinet.org/blog/patrimoni-de-valls>

⇨ Montse Aumatell
/elcamp@setmanaridirecta.info/

En la setena edició del Premi a la Salvaguarda Cultural de l’Alt Camp, l’Institut d’Estudis Valencos (IEV) ha decidit atorgar el guardó a la iniciativa del col·lectiu La Turba per la creació d’un bloc per a promoure la difusió, consulta, informació i debat del patrimoni local. El concepte patrimoni abarca tot allò que forma part de la concepció i configuració de la identitat col·lectiva d’un poble.

Amb només un any d’existència, el bloc Patrimoni de Valls ha rebut més de 20.000 visites i està en procés de reconvertir-se en una pàgina web. Els seus autors volen ampliar-ne així els continguts i espais de debat. Des de la Comissió de patrimoni de l’IEV

intenten, a través d’aquests premis, reconèixer la millor aportació a la salvaguarda del patrimoni cultural de l’Alt Camp, tant en les vessants de patrimoni artístic, arqueològic, paleontològic, documental, bibliogràfic i etnològic, així com en l’àmbit de la cultura popular i tradicional.

El passat 5 de maig, a la Nit dels Premis, alguns membres de la Turba van anar a recollir el guardó. Van aprofitar per dir que entenien aquest premi com “el reconeixement a la tasca de tots els ciutadans que han contribuït d’alguna manera o altre a la conscienciació, l’estudi i la preservació del patrimoni local”. També van aprofitar per recordar algunes “barbaritats” dutes a terme per l’administració local. Així doncs “fa 21 anys enderrocàrem la Torratxa, avui en dia tenim els tor-

rents que fan fàstic, i el patrimoni industrial i el llegat rural desapareix silenciosament dia rere dia”.

Segons els membres de la Turba, mentre això passa “a altres ciutats el patrimoni ha esdevingut un factor clau per al desenvolupament de la ciutat”. “Tan sols recordar de passada, que Tarragona és patrimoni de la humanitat, Igualada té un museu de la pell, Terrassa té un museu del tèxtil i a Berga, la fàbrica de la sal és una eficient estratègia turística”. Els impulsors del projecte recorden també “alternatives més imaginatives com les de les muralles medievals de Montblanc, inventades fa casi 100 anys, i avui en dia d’un valor patrimonial innegable. Avui en dia tot és possible; la idea, la imaginació i creure-s’ho són claus en matèria de patrimoni”.

Publicitat

VIRUS EDITORIAL

c/Aurora núm. 23
08001 Barcelona
www.viruseditorial.net

NOVETAT

Enrique Leiva • Ivan Miró • Xavier Urbano

De la protesta al contrapoder

Nous protagonistes socials en la Barcelona metropolitana

224 pàgs. 13 €
ISBN: 978-84-96044-86-9

Aquest és un relat que interpel·la les experiències recents de l’autoorganització. Un període on hem viscut —i encara està en marxa— les sacsejades d’un nou protagonisme social que escapa a les lògiques de la política representativa, unes petites tremolors de vida col·lectiva que van més enllà del que fins ara s’ha conceptualitzat com a moviments socials. L’autoorganització que s’intensifica en la Barcelona metropolitana, a mitjan dècada dels noranta, és un procés que vitalitza aquell protagonisme social (obrer, popular, assembleari, feminista...) hipotecat per la Transició, minoritzat per l’expropiació de la política practicada per l’estat-democràcia, escombrat per la reestructuració capitalista.

Ràbia ben dirigida

Ràbia Positiva, At Versaris i Rebelmadiq
15 de maig, Sala Bahia (Sants, Barcelona)
10è aniversari de Can Vies

⇨ Roger Palà
 /cultura@setmanaridirecta.info/

El grup més emblemàtic de hardcore santsenc i un dels puntals del gènere als Països Catalans, Ràbia Positiva, va triar el desè aniversari de Can Vies per registrar el que serà el seu primer DVD en directe. Acompanyats dels At Versaris, també del barri de Sants, i dels granadins Rebelmadiq, els positius presentaven un concert de la gira *Sentiment, compromís i acció* que venia revestit d'especial transcendència. Sobretot si tenim en compte que se celebraven els 3.650 dies de resistència d'un dels projectes més vius i combatius de Sants, el Centre Social Autogestionat Can Vies, i el grup és l'autor d'un seguit de cançons que han esdevingut himnes

populars de les lluites dels moviments socials d'aquest barri de Barcelona.

David Vázquez, cantant dels Ràbia –i col·laborador habitual de les seccions musicals d'aquest setmanari i de la revista germana santsenca La Burxa–, reconeixia després de l'hora i mitja de concert que el punk era incompatible amb la concentració. Segurament ho deia pel destí fatal de les seves ulleres, malmeses després d'un dels seus múltiples salts al públic –*crowd surfing*, que diuen els guiris–. Però veient a la seva formació dalt de l'escenari ningú ho diria: els Ràbia van descarregar en una hora i mitja de concert tots els seus hits, i amb una concentració encomiable si tenim en compte que, com borinots pel petit escenari del

Bahia, els envoltaven les càmeres que han enregistrat el directe per la posteritat.

S'hi van sentir cançons que no han sonat ni sonaran mai en cap radiofòrmula comercial, però que han esdevingut himnes populars: tot un orgull per una banda que creix quan actua davant del seu públic fidel, que mai l'ha abandonat al llarg dels catorze anys que porten recorrent els escenaris dels Països Catalans i de més enllà (la darrera gira internacional va ser per Brasil). Tot un tractat de hardcore i punk a base de temes com "Soy un misil", "Com s'enten" –amb la col·laboració dels també santsencs Pirat's Sound Sistema–, "Lo Riu", "L'alternativa és aquesta" –versió de Buzzcocks– i l'himne del barri, "Sants es crema". Que segueixi la foguera.

Mazoni

'SI ELS DITS FOSSIN XILÒFONS'
 (BANKROBBER) POP-ROCK

El bisbalenc Jaume Pla, més conegut com a Mazoni, ha estat unànimement considerat per la crítica com un dels exponents més enlluernadors de la nova onada del pop-rock en català. Una escena amb una vocació nítidament *indie*, allunyada, quan no reticent, a l'herència d'allò que en el seu dia es va conèixer com a "rock català". En el seu nou disc, Mazoni cimenta una proposta fresca, honesta i ben treballada, que sense bombo ni plateret ha anat fent com una formigueta i s'ha guanyat un estol de seguidors,

per bé que no ha assolit encara una popularitat massiva. La base és el rock, a voltes més estripat, i de vegades d'arrel més folk. Versiona Bob Dylan (l'electrificada "Maggie's Farm", reconvertida en una malèfica pubilla bisbalenca a "La granja de la Paula"), se'n fot de la modernitat aguda que s'extén arreu ("1 dius que el que em dius és veritat"), i ressona als grans Sisa i Pau Riba ("Se'm moren les plantes"). Sense oblidar el deix 'monegero' de l'electrònica "Llampec (Ull de vellut)".
 BLANCA BALANYÀ

Barrio Negro

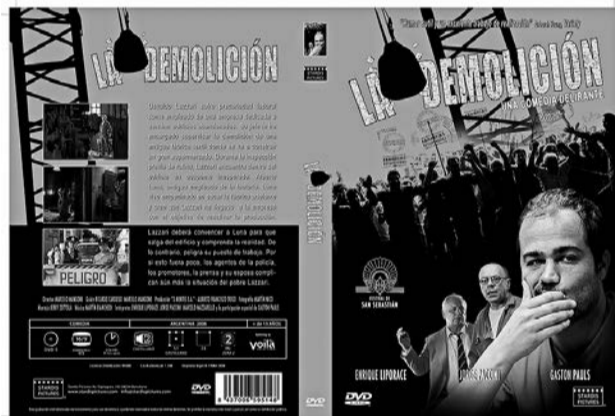
'BÁILAME'
 (K INDUSTRIA CULTURAL)
 RUMBA NEOCALORRA

Exponents de l'anomenat *neocalorisme*, la nova onada de la rumba de carrer que s'empapa de les maneres i el substrat de bandes com Los Chichos, Los Chunguitos o Las Grecas, Barrio Negro –batejats així en homenatge al flamenc Tomatito– revindiquen les essències del sempre canalla barri del Carmel. Un duet format per dos germans païos, Toni 'Vengue' i Raül 'Cholo' Martín, que en el seu segon disc s'endinsen en les arrels de la rumba popular i les buleries de polígon. Hi aporten una bona dosi de hip-hop –en la tradició inaugurada per

Ojos de Brujo–, s'empapen del rock amb en que en el seu dia va fer fortuna Pata Negra, i no fan fàstics al *reggaeton* (avui dia, un gènere hipercomercial i d'alt component masculista, però originàriament vinculat a les classes populars de les barriades llatinoamericanes). Els podem veure al II Certamen de Neocalorisme, que se celebrarà al Centre Cívic les Basses el proper 19 de maig amb el públic encara de dol per l'escabrosa mort del fill de Toni el Gitano, una de les icones de la rumba redescobertes pels propagadors del gènere. ANTONIA ANDREU

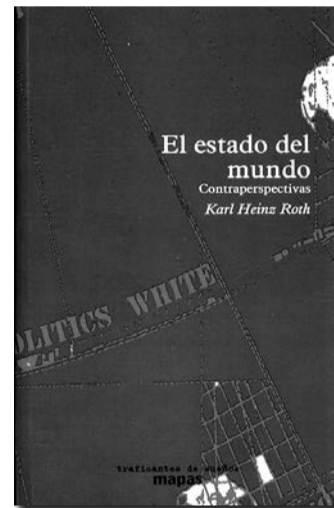
'La demolición'

(STARDIS PICTURES / SUEVIA FILMS, 2005)
 DIRECTOR: MARCELO MANGONE
 GUIONISTES: RICARDO CARDOSO, MARCELO MANGONE, SOBRE L'OBRA DE TEATRE DE RICARDO CARDOSO
 INTÈRPRETS: JORGE PACCINI, ENRIQUE LIPORACE, MIMI ARDÚ
 DURADA: 80 MINUTS
 IDIOMES: VO (ESPANYOL)

El fenomen de les fàbriques recuperades a l'Argentina posterior al *corralito*, que ha centrat diferents documentals (com *The take*) i drames (*Próxima salida*), també ha estat esguardat en clau de comèdia, com en aquesta adaptació d'una obra de teatre. Osvaldo prepara la demolició d'una fàbrica abandonada fins que hi troba un home que roman al que era el seu lloc de treball, esperant les promeses de reactivació que amos, polítics i sindicats

van realitzar en el seu moment. Un i altre tenen més a veure del que sembla, ja que Osvaldo és un home arruïnat, que es va quedar sense feina durant la crisi i ara treballa sense contracte, pendent d'un fil. Director i dramaturg miren amb humor gairebé grotesc –i un punt d'autocrítica– la solidaritat i l'insolidaritat a la societat argentina, amb resultats creatius moderadament satisfactoris.
 IGNASI FRANCH

'El estado del mundo. Contraperspectivas'

KARL HEINZ ROTH
 TRAFICANTES DE SUEÑOS, 2007
 COL·LECCIÓ MAPAS
 PÀGINES: 246

La dissident editorial madrilenya Traficantes de Sueños publica per primera vegada en castellà l'obra del militant i teòric de l'autonomia obrera alemanya Karl Heinz Roth. Les seves contraperspectives són una ambiciosa anàlisi sobre el nou cicle del capital sorgit després de la caiguda del bloc soviètic: els processos de financerització de l'economia global i els seus devastadors efectes en el sud planetari, amb la creació de les cada cop més terribles ciutats misèria; els resultats del desmantellament de l'estat del benestar; i els processos d'industrialització viscuts a Àsia. Roth construeix arguments des de la base, no des del punt de vista de les elits financeres sinó de les multituds precaritzades. Les conclusions passen per la necessitat ineludible de la transversalitat i transnacionalització de les lluites, que hauria de consolidar-se en un primer pas en una aliança de moviments europeus contra la destrucció del teixit col·lectiu de seguretat social, amb l'objectiu de convertir Europa en una realitat institucional no alineada amb l'eix neoliberal. ROGER PALÀ

cultura@setmanaridirecta.info

RECOMANEM

DISSABTE 19 DE MAIG
ANIVERSARI CSO LA FORESTAL D'ESCÓS
(PALLARS)
Activitats diverses:
Durant el matí:
 - Espai d'intercanvi, Passi de fotos, Sessió de hip-hop, Sessió de reggae, exhibició de grafitis, tallers, dinar popular
Durant la tarda:
 - Concert
A la nit:
 - Sopar popular, Jam Session
Diumenge 20 de Maig aniversari CSO La Forestal
Durant tot el matí
Pallassos/es, xocolatada i entrega de premis del concurs de fotografia

DISSABTE 19 DE MAIG
FESTA 11È ANIVERSARI ESPAI OBERT
 Centre social autogestionari
 Violant d'Hongria, 71 1r

MATÍ 12h.Pça. Can Mantega
 ·Mostra de publicacions per part dels col·lectius que configuren l'Assemblea de Barri Sants
 ·Activitats pels més menuts
 ·Mercat d'intercanvi obert al veïnat. Acció d'intercanvi d'objectes, temps i serveis
 ·Menjar col·lectiu
TARDA 19h Espai Obert
 ·Projecció de video
 · Festa per a tothom amb les actuacions de: LA CHICA EVELIN, FLAMENCO CON ANA

www.sindominio.net/espaiobert

ARTS VISUALS, DIVULGACIÓ, ARTS ESCÈNIQUES, MÚSICA

DIJOUS 17

Judici al CSO La Ópera
 A les 9h del matí té lloc un nou intent de judici contra el CSO L'Òpera, centre social hospitalenc que porta alliberat 5 anys. Per aquest motiu fem una crida a solidaritzar-se per la continuació d'aquest projecte i per donar suport a les persones imputades en el procés civil que pot fer desaparèixer el projecte de centre social, al carrer Josep Tarradellas 179 a la mateixa hora del judici, les 09 del matí.
 C/Josep Tarradellas 179
 Jutjats de l'Hospitalet de Llobregat

Jornades contra l'especulació a Nou Barris, Barcelona
 17-18-19-20/05
 Cassolada Anti Especulativa
 19:30h [Sota la marquesina de Via Júlia]
 22:00h Sopar "de Traje" i vídeos a la fresca.
 Divendres 18 Maig
 18:00h Jocs infantils a la Plaça
 21:00h Sopar popular amb espectacle
 22:30h Karaoke Lliure! [Porta la música que vulguis cantar!]
 Dissabte 19 Maig
 11:00h Pintada d'un Mural Reivindicatiu
 12:00h Jocs al Carrer
 14:00h Dinar Popular
 16:00h Bicicletada cap a la Manifestació en Defensa dels Espais Alliberats [Sortida des de la Plaça Lluçmajor]
 Diumenge 20 Maig
 12:00h Futbol Precari
 15:00h Dinar Popular

DIVENDRES 18

Concert de Maig a Poblenou
 21:30 h Parc del Poblenou
 Des de l'assemblea de joves del poblenou us convidem a gaudir d'un dels millors concerts que 'han fet en molt de temps a Barcelona... Gratuït

El teatre com a estratègia de denúncia i transformació social
 19:30 h SCI Catalunya
 C/ Carme, 95, baixos (metro San Antoni, Liceu) Barcelona.
 Sessió testimonial i experiencial: El teatre com a estratègia de denúncia i transformació social
 Intervindrà: Grup de teatre d'Amnistia Internacional.
 Teatrabiasas, grup de teatre de la MAMBO
 Mira també: www.sci-cat.org

Xerrada-Debat-el segrest i encarcerament de les companyes Laura Riera i Nuria Pórtules
 19:30 h als locals de la CGT de Cornellà de Llobregat, Ctra. d'Espluges, 46. Cornellà.
 Mira també:
www.pangea.org/cgtbaixll/social_charla.htm

DISSABTE 19

Jornades Pedagogia a l'Ateneu Llibertari de Sabadell i CNT
 Tot el dia Ateneu Llibertari de Sabadell i CNT
 Passatge Edgard Riccetti nº18, al costat de la Plaça Marçet i a 10 minuts de Renfe Centre i Catalans Rambla
 12.00h Video, Escola Lliure Paideia a l'Ateneu
 14.00h Menjador Vegà a la fresca per l'Autogestió, al Passatge Edgard Riccetti
 17.30h Xerrada, Medis Obrers, Innovació cultural a Sabadell a càrrec d'Eduard Masjoan, al local de la CNT.
 Mira també:
www.ateneullibertaridesabadell.blogspot.com

Enre9 (al Poblenou)
 23 h Parc del Poblenou c. de Carmen Amaya
 Concert de grups joves de diferents estils
 El projecte enre9 pretén donar impuls i promoció a grups i músics novells que disposen de pocs recursos per a desenvolupar-se.
 Gratuït
 Mira també: www.aerakxa.org/enre9

DIUMENGE 20

Festival Cap Sembrat III de música experimental
 18 h Sala Bahía
 Olzinelles 31 / 08014 Barcelona
 MAGIC LANTERN CINEMA (U.S.A.), LAST REFUGE FOR THE SENSES or NOISE HIPPIES AGAINST ALL WAR, ("ULTIMO REFUGIO PARA LOS SENTIDOS" o "HIPPIES RUIDISTAS CONTRA TODAS LAS GUERRAS"), Noise Hippies Against All War:
 Nueve films post-psicodélicos de 16 mm de Providence, Rhode Island. Con "Peace Noise", un directo con Ben Russell y Joseph Grimm.
 Films de Xander Marro, Jo Dery, Forcefield, Ben Russell, Matt Brinkman, etc.
www.magiclanterncinema.com
 5 euros

"Devil's Miner" >> Desencrptant el racisme: deconstruint el documental comercial
 18 h La Quimera
 c/ Verdi 28 baix dret
 Vila de Gràcia
 Desencrptant el racisme: deconstruint Hollywood / deconstruint el documental comercial
 "Devil's Miner". K. Davidson, R. Ladkani, 2005, 82'
 Taller d'interpretació crítica dels films a càrrec d'Aida Sanchez.
 Mira també: laquimera.org

DILLUNS 21

Com desencrptar el tràfic de senfils WEP i WPA
 20:30 h CSOA La Fibrà Plaça Doctor Cusachs s/n renfe a Mataró i després autobús 3 (parada Cap Peru)
 Les ones de connexió wireless entren a moltes cases. Aprofita i fés-les útils per a connectar-te tu també.
 Mira també: musaik.net/hl

DIMARTS 22

Jornades autogestió de la salut. Autogestiona't!
 19 h Ateneu popular de l'Eixample Passatge Conradi nº 3 (Rosselló/Sicília) L5 Sagrada Família L4 Verdaguer
 Taller d'autogestió de la salut amb Isa Ronai, membre de Sumendi
 Gratuït

SORTIM DE CASA

19 DE MAIG
BOTIFARRADA POPULAR
A L'ESPECULACIÓ
ESPLUGUES DE LLOBREGAT

18h CERCAVILA ACTIU des del mercat de Can Vidalet (metro L5 Can Vidalet)
+ 20h CORREFOC
+ 24h CONCERTS:
DISSO (música africana)
CRAEMA (metal melòdic)
BEAT SHAKERS (funky)
FINAL DE FESTA RUMBERO

19 DE MAIG
MARXA EN DEFENSA DEL TERRITORI
17h. A Vic
(Plaça del Carbó, a l'inici del passeig).

19 DE MAIG
MANIFESTACIÓ EN DEFENSA DELS ESPAIS ALLIBERATS
17 h Portal de l'Àngel. Barcelona
Et convidem a passar-te i participar en la Quinzena per l'okupació del 7 al 19 de maig, en el teu Centre Social Okupat més proper, a les places del teu barri i on menys t'ho esperis. Vine a la manifestació per la defensa dels espais alliberats i per una cultura popular i anticapitalista el 19 de maig a les 17:00 a portal de l'Àngel
Perquè continuem pensant que l'okupació és una alternativa real,
Perquè mentre continuï el latifundisme urbà les okupacions son una necessitat!
Mira també: okupesbcn.net

NO OBLIDEU...

10è ANIVERSARI DE L'OKUPACIÓ DEL CSO EL PALOMAR
7 DEL 7 DEL 7 - CAN FABRA

AVÍS PER A NAVEGANTS:
EL 7 DE JULIOL ENS (RETROBAREM TOTES A SANT ANDREU PER CELEBRAR I RECORDAR "AQUELLOS MARAVILLOSOS AÑOS". HI HAURÀ ACTUACIONS, SORPRESES, MENJAR I FESTA. DURANT TOT EL DIA.
APUNTEU-HO A LES VOSTRES AGENDES!

La indirecta

L'ENTREVISTA // ENRIC PRAT, HISTORIADOR

“L’origen del pacifisme a Catalunya són les revoltes contra les quintes o la Setmana Tràgica”

Enric Prat (Barcelona, 1956) és doctor en història per la Universitat Pompeu Fabra i estudis del moviment per la pau. És membre del Centre d'Estudis per a la Pau J. M. Delàs de Justícia i Pau i dels consells de les revistes *Viento Sur* i *Sin Permiso*. El filòsof Francisco Fernández Buey i l'economista Arcadi Oliveres han elogiat enormement el seu darrer llibre *Moviéndose por la paz. De Pax Christi a las movilizaciones contra la guerra, que podría convertir-se en el llibre de capçalera per a tots els interessats en el pacifisme*.

Sergi Picazo /entrevista@setmanaridirecta.info/

David Datzira

Què vol dir això de pau? Pau és absència de guerra o alguna cosa més?

Hauríem d'aspirar a la pau que ha defensat Johan Galtung, és a dir, a l'absència de tot tipus de violència, tant la directa –guerra, violacions– com l'estructural –misèria, explotació, desigualtat en la distribució de la riquesa– i la cultural –aspectes de la religió, la ideologia, l'art o les ciències que es poden utilitzar per legitimar les violències directa i estructural. Tot això és pau.

“La pau és l'absència de tot tipus de violència: directa, estructural o cultural”

Per què el moviment per la pau ha estat tan massiu en determinats moments i, després, sembla com si no existís fins que succeeix un nou esclat?

Com és habitual en tots els moviments socials, el moviment per la pau ha passat per etapes de gran visibilitat social, amb un gran protagonisme polític i un paper catalitzador de les multitudinàries mobilitzacions ciutadanes, com ara contra l'entrada d'Espanya a l'OTAN o contra la guerra d'Iraq. Però també ha passat per períodes en què l'acció pacifista s'ha sustentat en la desobediència dels objectors de consciència i els insumisos, o per fases en què les seves accions queden reduïdes a un petit nombre de persones i les seves tasques són de caire cultural, o educatives. Tan-

mateix, les organitzacions pacifistes i antimilitaristes han mantingut una activitat continuada en els darrers cinquanta anys, també durant els períodes en què no han tingut gaire presència als mitjans de comunicació i les mobilitzacions al carrer no han estat multitudinàries.

Comences el teu llibre parlant del moviment per la pau durant el franquisme i la Transició. Com eren els pioners del pacifisme?

Catalunya té una llarga tradició de lluites contra el servei militar i la guerra. L'origen del pacifisme són les revoltes populars contra les quintes o l'anomenada Setmana Tràgica de 1909. Fins i tot, durant la II República, es van formar diverses organitzacions antimilitaristes que es van adherir a la Internacional de Resistents a la Guerra. Però després de la derrota republicana, els grups antimilitaristes van desaparèixer i molts dels seus membres es van exiliar. La primera associació pacifista que va existir a Catalunya durant l'època franquista va ser Pax Christi, que es va crear a Barcelona el 1953. Durant el franquisme i la Transició, es van fer accions pacifistes no-violentes i de desobediència civil entre els grups per la pau d'orientació cristiana, com Pax Christi i Justícia i Pau; d'inspiració gandhiana, com Amics de l'Arca; col·lectius antimilitaristes, com el Moviment d'Objecció de Consciència i el GANVA (Grup d'Acció Directa No Violenta Anti-OTAN); i els primers objectors de consciència al servei militar per motius pacifistes.

Faré d'advocat del diable. Jo no recordo, ara, cap èxit important del pacifisme... Sempre que demana alguna cosa, la lluita funciona, té un gran suport social,

però al final els governs –dretes o d'esqueres– els deixen de banda a l'hora de decidir: entrada a l'OTAN, bases militars, guerres del Golf i de l'Iraq, augment de la despesa militar... Explica'ns algun cas de triomf del moviment pacifista sobre una situació concreta.

Hi ha alguns casos... Un d'ells va ser l'aprovació al Congrés dels Diputats de la Llei de Prohibició de les Mines Antipersona, que havia estat reclamada per la campanya Eliminem les mines. Un altre va ser la desaparició del servei militar obligatori, que va estar molt determinada per la llarga lluita dels grups antimilitaristes, el vertiginós augment del nombre d'objectors de consciència i l'existència d'una opinió pública que rebutjava la mili. En fi, la retirada de les tropes espanyoles de l'Iraq tampoc no es pot entendre sense tenir en compte que aquesta era una de les demandes principals de la impressionant mobilització popular contra la guerra de 2003.

Si és veritat... Hi ha bastants exemples!

Tot i això, la contribució fonamental del moviment per la pau ha estat la seva gran capacitat per situar temes en el debat públic i en les agendes polítiques i mediàtiques. Els seus plantejaments han fet reflexionar multitud de persones sobre temes tant transcendents com la guerra, la pau, el desarmament, la violència, les despeses militars, el servei militar o els exèrcits. Això ha possibilitat que les idees i els valors del moviment per la pau s'hagin anat sedimentant en la consciència de la gent. Aquesta consciència pacifista i antibel·licista és una condició necessària per tal que el

moviment per la pau pugui aconseguir, en el futur, els seus objectius essencials, com l'abolició de la guerra i la generalització d'una cultura de pau.

Què en queda, avui, de les mobilitzacions massives contra l'ocupació de l'Iraq?

Existeix una considerable xarxa de grups i plataformes pacifistes, antimilitaristes i contra la guerra que estan desenvolupant un ampli ventall de campanyes i accions front als conflictes armats, l'economia de la defensa i la militarització del territori. Les plataformes contra la guerra continuen convocant regularment accions de protesta per les agressions militars dels Estats Units i la Gran Bretanya a l'Iraq i d'Israel a Palestina. D'altra banda, les organitzacions del moviment per la pau qüestionen els diversos àmbits de l'economia de la defensa a través de campanyes i objeccions de consciència –com l'objecció fiscal a les despeses militars, l'objecció científica, les activitats i propostes per a la conversió de les fàbriques d'armament en productores de béns i serveis d'ús civil, i les campanyes per la transparència, el control i la reducció del comerç d'armes. Finalment, cal esmentar que, a diferents comunitats autònomes, s'han dut a terme un conjunt de lluites per la desmilitarització del territori i diverses accions en contra de la presència d'instal·lacions militars i vaixells dels Estats Units i de l'Aliança Atlàntica al territori i els ports espanyols, entre elles les protestes per la presència de vaixells de guerra de l'OTAN i de la Sisena Flota nord-americana al port de Tarragona. ●

“Jaume no et volen aixina de lliure”

Jordi Martí Font /opinio@setmanaridirecta.info/

“Jaume, Jaume no et volen aixina de lliure” cantava Pep Laguarda i Tapineria des de “La caseta del plater”, una de les cançons més boniques, però no l'única, del disc *Brossa d'ahir*. I, sense dir poca cosa més, els qui l'escoltaven tenien clar que parlava amb ells i d'ells, es diguessin Jaume, Laia o el nom que fos. Sensació de comunitat en un objectiu que, com que l'anaven aconseguint, els reaccionaris s'esforçaven a impedir o a aturar. “Aixina de lliure”, com eren els qui havien trencat per primer cop amb la tradició i havien cridat als carrers de París, a les places de

L'“aixina de lliure” va trencar els tabús que la dreta i l'esquerra oficial s'entesten a reconstruir

Mèxic, davant els tancs de Praga i a les comunes de Barcelona o Eivissa. No era només la revolta antifranquista, tot i que també estaven enfrontats al franquisme, sinó la vitalista, la que deia adéu al vell món anunciant-ne un de nou, construït un cop més damunt les bases de la igualtat, la solidaritat i, sobretot, la llibertat. Hi ha qui diu que el germen del 68 va servir per crear la malaltia del neoliberalisme... i no van del tot desencaminats. Però no només ni com a aportació principal. L'“aixina de lliure” ens va fer possible trencar els tabús, les manies, les repressions, les autorepressions, les pors i els dogmes que la dreta i part de l'esquerra oficial s'entesten a reconstruir ara, decididament. Ho saben bé, si ens tenen “aixina de lliures” som ingovernables i ens volen governar, administrar, mesurar, comptar i, sobretot, que siguem ramats. I nosaltres continuem “aixina de lliures”.

PUBLICITAT

